

Ribe Katedralskole 2014

Ribe Katedralskole er landets ældste gymnasieskole. Dens officielle fødselsdag er 13. juni 1145, hvor den allerede eksisterende skole bliver overdraget til Ribe Domkirkes administration.

Forsiden:

Forsidebilledet er fra den musicalkoncert, som skolens musikhold opførte i uge 41. Koncerten var baseret på filmen Mamma Mia og dermed Abbas musik. På billedet ses - fra venstre mod højre – Christina Reena Bøndergaard, Isabella Franzen Forsberg og Teresa Kjær Bundgaard i rollerne som den unge hovedperson Sophie (Teresa) og hendes veninder.

ISBN 978-87-995903-2-2

Indhold

Forord	3
Kalender	4
Translokationen	8
Ny bestyrelsesformand	16
Den genetiske ungdom	18
Religionsweekend i Kloster	20
Store Heimdal – den 2. maj 2014	22
Studietur med 1q til Berlin	26
Studietur med 2t til Firenze	28
En skummel tur til Athen	30
Quo Vadis? – Romam vado	31
Innovation – et nyt fag på RK	34
HF: Fag i hf-uddannelsen på Ribe Katedralskole	36
STX: Studeretninger og fag i gymnasiet	38
En ny slags velkomst på første skoledag	42
Et liv på et år	44
To mennesker	46
Søgaard – feltkursus for 1.hf	48
Lærertur til Dresden	50
Et universitet kom forbi	52
Mamma Mia!	54
Viden på Vej	56
Københavnertur med 2p	58
Københavnertur med 3x	60
Ræson – Demokratidagen	62
Livets arabesk og en gammel skolebog	63
Alzira	66
Min vej til Ribe Katedralskole	68
Ripensersamfundets Jubilæumslegat	72
Frode Schöns Legat	77
Julelegater 2013	80
Sommerlegater 2014	81
Studerter	82
Thue og Helge – historien om et legat	86
Talantarbejde	89
Konkurrencer	90
Unge Forskere – konkurrencen, der gav skolen 100.000 kr.	92
Hempel-DTU-prisen	94
”HjerneMadsen” på Ribe Katedralskole	96
Ansatte	97
Personalia	104
Bestyrelse	106
Udvalg	107
Redaktion	108

Ribe Katedralskole

Puggaardsgade 22 · 6760 Ribe

Telefon: 7542 0266

E-post: rk@ribekatedralskole.dk

Hjemmeside: www.ribekatedralskole.dk

Ledelse og administration

Rektor

Bent Karsdal

Vicerektor

Henrik Kjar

Uddannelsesledere

Anne Granum-Jensen

Birgit Bro

Karen Haahr Jensen

Sekretærer

Jane Gade Andersen

Jonna Bloch

Mette Bolding

Mette M. Sørensen

Kontoret har åbent mandag til torsdag fra kl. 7.30 til 15.00
og fredag fra kl. 7.30 til 14.30

Studievejledere

Allan Gade Jacobsen

Lise Vind Petersen

Vita Nielsen

Normalt træffes en af studievejlederne kl. 9.45 – 11.15

Bibliotek

Trine Ryhave, bibliotekar

Helle Berndt, biblioteksassistent

Teknisk Personale

Pedeller

Henning Skov Nielsen

Kaj Lorenzen

IT-Tekniker

Henrik Lund Bonnichsen

Kantineleder

Sussi Olesen

Rengøringsassistenter

Christina Holm

Johnny Houmark

Året 2014 har været et år præget af mange aktiviteter. Nogle er et resultat af, at skolen har modtaget Hempel-DTU's forskerskole pris på 100.000 kr. Den får man efter ansøgning, hvor man beskriver de resultater og de aktiviteter, skolen har inden for science. Herudover kræves det, at eleverne i Science Talent College eller andre af skolens elever indsender deres afsluttende talentopgave/SRP til konkurrencen Unge

Forskere. Det gjorde fem af skolens elever, og to kom endda i finalen. Hempel-DTU prisen er et resultat, skolen er stolt af, og som er beskrevet i årsskriftet. Skolen har også fået en ny skulptur i Salen udført af kunstneren Ole Videbæk. Den kan man se og læse mere om i årsskriftet sammen med en række artikler, der vidner om et år med stor aktivitet i form af særlige arrangementer, studieture og faglige

projekter. Eksempler er Det Rullende Universitet fra Århus, der overtog undervisningen en dag i september, og første besøg for en gruppe spanske elever og deres lærere på et udvekslingsgymnasium i Alzira i nærheden af Valencia. God fornøjelse med skolens årsskrift 2014.

*Ribe, november 2014
Bent Karsdal, rektor*

Kalender 2014

Januar:

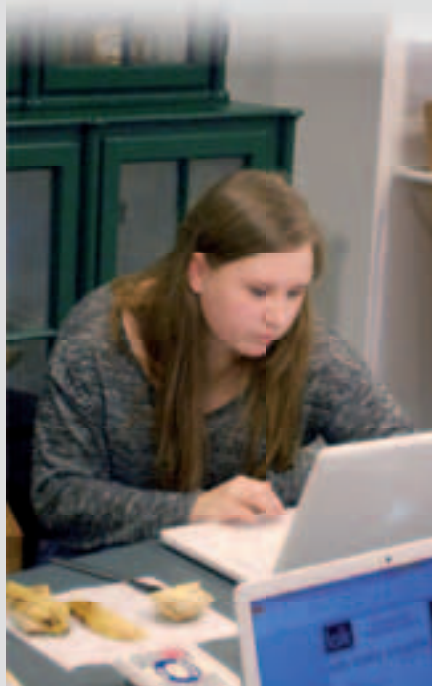
2. 1. skoledag
- 2.-7. 1.g NV-prøver
- 2.-7. 3.g AT-forløb
7. Georg Mohr konkurrence i matematik 2. runde
8. 1.g Studieretningerne begynder
8. 3z BI Besøg af elever fra Vittenbergskolen
9. Foredrag for biologi A-elever: "Ulven kommer"
10. Café
- 12.-14. Biologi OL – semifinale i Odense
14. 1.hf og 2.g Valgfagsorientering
- 22.-24. 1.g Intro tur
22. 2x FY Vindmølleprojekt AAU Esbjerg
24. Fastelavns Heimdal
- 24.-26. Kemi OL – semifinale i København
27. 2.g SRO-karakterer
27. 3.g AT-eksamenssemne offentliggøres
28. 1.g ATU seminar "Talent i spil"
29. 3x KE AAU i Esbjerg
30. Orienteringsaften for kommende elever
30. 1.hf og 2.g valgfagsønsker
31. 1.hf afleverer historieopgave

Februar:

1. Orienteringsarrangement for kommende elever
1. Klassikertræf
3. 1.g Forældremøde (1r, 1s, 1z)
4. 2r LA Latinkonkurrence
5. 1.g Forældremøde (1t, 1x, 1y)
5. EUSO semifinale
5. 2.g ATU Seminar "Studietur og karriere i en globaliseret verden"
5. 3.g Valg af fag til AT-eksamen
- 5.-6. 2x, 2y, 3x Anvendelsesorientering, naturvidenskabelig projektdag
- 5.-7. 1.hf Praktik
- 8.-16. Vinterferie
17. Fællesarrangement med Christian Fuhlendorff
20. SRP og SSO karakterer
21. KILK-café
- 27.-1. 2.g STC Camp 4a "Matematiske metoder" og 4b "Matematiske modellering"
28. Spanskaften

Marts:

3. 2.g AT årsprøveemne udmeldes
3. 1.hf, 2.hf, 2.g, 3.g karakterer
5. 1.g ATU seminar "Akademisk tankegang og etik"
5. 3g TYF i Husum
- 5.-6. EUSO finale i Sorø
7. Heimdal
10. 1.g Karakterer
11. 2.g ATU seminar "Innovation og ideudvikling"
11. ATU seminar for 90 unge på Ribe Katedral-skole
12. 2.g Valg af AT-opgave
13. 2h3g Ng Ribe Biogas
13. Unge Forskere Semifinale i Odense
14. 2y Beachvolley i Odense
- 17.-21. Gæster fra Zittau
20. Forårskoncert
21. Café
- 26.-28. Biologi OL – finale i Århus
27. Basket-opgør mellem lærerholdet og eleverne
28. Fællesarrangement med Søren Lyng: "Dit liv – dit valg"
31. 2z BI og 3y BI i Århus "Hvor kommer du fra?"
- 31.-3. 1.g AT-forløb

April:

1. Optagelsesprøver
- 1.-3. Introlever fra 8. klasse
- 1.-3. 1.g AT-forløb
2. 1.hf Terminsprøve, matematik
- 3.-4. 2.g Terminsprøve, engelsk og matematik
4. 3.g afleverer AT-eksamens-synopsis
4. Elevrådscafé
- 7.-8. 3.g Terminsprøver
- 7.-11. 1.hf Studietur Berlin
- 7.-11. 2.g AT-studietur
- 7.-10. Introlever fra 8. klasse
8. 1.g ATU seminar "Humanistisk metode"
9. 2.g ATU seminar "Innovation og ideudvikling"
- 9.-11. 2.hf og 3.g Terminsprøver
- 12.-21. Páskeferie
22. 3.g STC Forsvar af afsluttende opgave
- 22.-23. Besøg af Riberhus Privatskole
8. klasse
- 23.-24. 3y Id Idrætshøjskolen i Sønderborg
25. 3y Bi og 3z BI Søren Borg "Genteknologi"
28. 2.g ATU seminar "Humaniora"
- 28.-29. Unge Forskere – Finale i København
29. Ribe Katedralskole modtager Hempel-DTU-prisen
29. 1.g ATU seminar "Naturvidenskabelig metode"
29. 1x Koldinghus
29. Reception for ny bestyrelsesformand
30. 2.g ATU seminar "Naturvidenskab"

Maj:

2. 2.hf Trækning af KS prøvemateriale
2. Talentvækst Syddanmark Finale i Sønderborg
2. Store Heimdal
6. 1.g ATU seminar "Samfundsvidenskabelig metode"
6. 3.g STC Forsvar af afsluttende opgave
7. 2.hf og 3.g afleverer innovation-forretningsplan
7. 2.g ATU seminar "Sundhedsvidenskab"
- 8.-10. 2.g STC camp "Danmark 2050 – et CO2-neutralt samfund"
9. 2.hf, 2.g og 3.g Idrætsdag
9. Café
13. 1.g Valg af fag til dansk-historie opgave
- 13.-15. 1.g STC camp 1 "Mad til milliarder"
13. 2.g ATU seminar "Samfundsvidenskab incl. business"
14. Eksamensplanen offentliggøres delvist
14. Karakter for afsluttende fag
15. 2.g AT-vejledningsdag
19. 2.hf afleverer KS-eksamens-synopsis
19. 2.hf og 3.g Aftenmiddag for afgangselever og lærere
20. Eksamensplanen offentliggøres
20. Underholdning ved 2.hf og 3.g – sidste skoledag
21. Første eksamensdag
24. 3.g STC, Afslutningsceremoni i Sorø
26. 2.g afleverer AT-årsprøve-synopsis

Juni:

4. 1.hf og 2.g Sidste skoledag
5. 1.g afleverer dansk-historie opgave
23. De første studenter hejser flaget
25. Sidste eksamensdag
27. 1.hf, 1.g og 2.g Årskarakterer
27. 1.g Dansk-historie opgave tilbage
27. Translokation i skolegården
27. Heimdal for afgangselever

Juli:

- 28.-6. Besøg i New York
- 29.-2. 3.g STC camp 6A Besøg på Bayer i Tyskland
- 2. Kontoret lukker
- 15.-27. Sommerskole Rom

August:

- 3.-6. 3.g STC camp 6B Fusionsfysik på JET i Oxford
- 4.-9. 2.g ATU Summer Camp
- 7. Kontoret åbner
- 7.-9. 2.g STC camp 2 "Moderne Teknologi"
- 13. Første skoledag
- 13.-29. 1.g og 1.hf Introforløb
- 14. Fællesarrangement med Emil Thorup: "Sådan skaber I jer selv"
- 15. Café
- 21. 2x Peter S. Jensen "Grafen 10 år"
- 22. Fællesarrangement Vadehavsfestival "Musikken i Arkitekturen i Naturen" og "Alternatur"
- 23. 2.g ATU seminar D: "Den mundtlige formidlings kunst"
- 28. 3.g ATU seminar K: "Ledelse af teams"
- 29. 1.g og 1.hf Aktivitetsdag
- 29. Heimdal Introfest

September:

- 2. 1.g Forældremøde (1a, 1c, 1e)
- 4.-5. 2.g AT Innovation
- 4. 1.g Forældremøde (1b, 1d, 1f)
- 4. 2.g AT Oplæg ved Helene Plet. MOVE arkitektur
- 5. Fællesarrangement: Rued Langgård Festival, koncert med Johannes Søe Hansen og Christina Bjørkøe
- 8. Fernisering Ole Videbæk "To mennesker"
- 8.-9. 2h3g Id Adventure race Oure Højskole
- 8.-9. 2.g AT Innovation
- 9. 2.g ATU seminar E: "Talekunsten"
- 10.-12. 1.hf Naturfagsprojekt Søgaard
- 12. Fodboldturnering mod Ribe Handelsskoles drenge- og pigehold
- 14.-16. 3.g STC camp 7 Afsluttende projekt
- 15.-18. 3.g AT-forløb
- 16.-17. 10. klasse Linjedage
- 18.-21. 3tz EN London
- 19. 3.g ATU seminar "Studielivsmentor"
- 19. Elevrådets fodboldturnering
- 22. 3.g Valg af fag til SRP
- 22. 2.g ATU seminar "Formidlingsbesøg 1 – Universal Robots"
- 22.-24. 1cd AT forløb
- 22.-26. Brobygning 9. klasse
- 24. 2.g ATU seminar "Formidlingsbesøg 2 – Nørregaard Mikkelsen"
- 24.-27. Lærerstudietur til Dresden
- 26. Århus Universitet "Det rullende universitet"
- 29.-3. Brobygning 9. klasse
- 29.-1. 2.hf i København

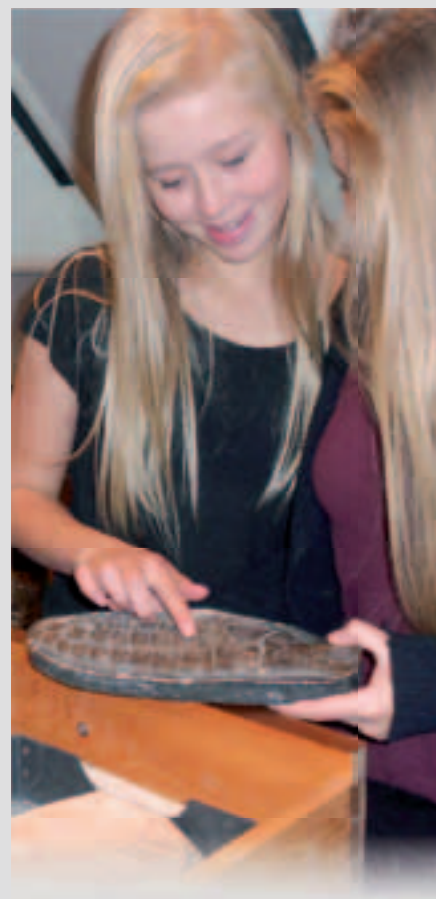

Oktober:

- 1.-3. 1abef AT forløb
2. Teaterkoncert "Mamma Mia"
3. Heimdal
- 6.-9. 3.g i København
7. 2xy TyF DM i tysk
- 9.-10. Alle biologihold deltager i "Viden på vej"
9. 2.g ATU seminar: "Formidlingsbesøg 3 – Danfoss"
10. Røde Kors-Café
- 11.-19. Efterårsferie
20. 3gSP, 3r SP DM i spansk
21. 1.g Orienteringsformiddag om studieretninger og 2. fremmedsprog
21. 3.g Valg af emne til SRP
21. 2.g ATU seminar "Formidlingsbesøg 4 – Siemens Wind Power"
21. 2g FRB DM i fransk
- 22.-23. 1.hf Naturfagsprojekt, Søgaard afslutning
- 22.-24. 2hf, 3g Brobygning videregående uddannelser
23. 2hf, 2.g, 3.g Karakterer
24. Fællesarrangement: Demokratidag med tidsskriftet RÆSON
- 25.-2. Spanskelever besøger Alzira
27. SciencKlub for elever fra Vittenbergskolen
27. 2.g ATU seminar F: "Formidlingsbesøg 5 - Orifarm"
29. 2.g ATU seminar F: "Formidlingsbesøg 6 – Nord"
30. 2.hf Valg af fag til SSO
30. 2.g og 3.g klassikerne
- Oversættelsesdag i Svendborg
30. Science-Show Fejring af Hempel-DTU-prisen

November:

3. 1.g Karakterer
3. 2y bi, 3z BI, 2s SA, 2x HI og 2h3g Ng på Rømø
3. ScienceKlub for elever fra Vittenbergskolen
4. 2r ng og 2sz ng Foredrag v/Jesper Theilgaard i Esbjerg
4. 2h3g eo og 3y BI på Rømø
5. Fællesarrangement: "HjerneMadsen" – Fejring af Hempel-DTU-prisen
5. 2.g ATU seminar F: "Formidlingsbesøg 7 – Lego"
5. Fysik OL – 1. runde
7. Café
10. Scienceklub for elever fra Vittenbergskolen
- 10.-14. Tyskelever besøger Zittau
10. Biologi OL – 1. runde
- 10.-14. Brobygning fra 10. klasse
11. Naturgeografi og fysik A: Jørgen Peter Stefensen
- "Istider, klimaændringer og iskerner"
11. Georg Mohr, konkurrence i matematik – 1. runde
11. 1.g orienteringsaften og forældrekonsultation
12. 3.g ATU seminar M: "Skriv som en akademiker"
13. 2.g ATU seminar G: "Videnskab ud over rampen"
14. Heimdalfest
15. 3.g ATU seminar N: "Akademisk arbejde i praksis"
17. ScienceKlub for elever fra Vittenbergskolen
- 17.-21. Brobygning fra 10. klasse
18. Kemi OL – 1. runde
19. 2.g og 3.g fysik: Ravi N. Margasahagam, NASA "Destination Space Station. Reaching for new Heights"
19. 3.g afleverer idrætsprojekt
20. 1.g, 2.g, 3.g, 2.hf biologi: Hans Jørn Kolmos
- "Antibiotika versus resistensgener"
21. Geografi OL – 1. runde
24. 1.g afleverer valg af studieretning og 2. fremmedsprog
24. ScienceKlub for elever fra Vittenbergskolen
25. 2 MU og 3 MU Esbjerg Ensemble
25. 1.hf Brobygning på UC Syddanmark og EA Sydvest
27. 2.g, 3.g, 2.hf kemi: Karl Anker Jørgensen
- "Svaret på en bedre verden"
28. Julecafé
- 30.-3. 2.g STC camp 3 "Hjerne kemi"

December:

1. ScienceKlub for elever fra Vittenbergskolen
5. 1.g afleverer matematikprojekt
5. 1.g Offentliggørelse af studieretninger
- 8.-10. 1.hf Kreativt projekt
8. 3.g SRP-opgaveformuleringer udleveres
- 10.-12. 2.g AT-migration/kulturmøder
15. 2.hf SSO-opgaveformuleringer udleveres
16. 1.hf Dansk skrive dag
- 17.-18. 1.hf Naturfagsprojekt, klima
19. 1.g AP-prøve
22. 1.g NV-opgave afleveres
22. 2.hf SSO og 3.g SRP afleveres
22. Juleafslutning i Domkirken
23. Juleferie

Kære studenter fra gymnasiet og hf!
Hjertelig til lykke med jeres eksamen.
Det er den, vi fejrer i dag sammen med afslutningen af 2 eller 3 forhåbentligt gode år her. I har haft 2400 - 3600 klokketimers undervisning, siddet og skrevet opgaver, der skulle afleveres i et omfang på mellem 400 og 600 timer. I har været til årsprøver, terminsprøver og eksaminer i et stort omfang. Nogle når at have omkring 30 karakterer på et eksamensbevis. Afslutningen på det er en mærkedag. Det er der kommet så mange flotte resultater ud af. Så der er grund til at fejre afslutningen på jeres ungdomsuddannelse. Det har I allerede været

godt i gang med, hvis jeg kender jer ret, og det vil I også gøre nogle dage endnu. Og god fornøjelse! Det er velfortjent. Men inden I nu fejrer videre, får I nogle få betragtninger om uddannelse, og hvad det skal føre til.
I gymnasielærernes fagblad var der i sidste måned en række personer, der blev spurgt om, hvad studenter skal kunne, når de forlader gymnasiet eller hf med afsluttet eksamen.
Et af buddene kom fra jeres egen formand for DGS, Philip Lerer. Han siger: "Vi har fået et folkegymnasium, og det er langt fra alle, der går videre på universitetet. Mange

går på mellemlange eller korte videregående uddannelser, og derfor er det vigtigste, at vi lærer at begå os i miljøer, hvor man lærer at studere, så vi kan gennemskue de koder, der er på de videregående uddannelser". Han fortsætter: "Der skal være et større samarbejde med det lokale erhvervs- og organisationsliv. Og så vil vi have, at det bliver mere anvendelsesorienteret, så man for eksempel ikke lærer noget, fordi vi skal op i det til eksamen, men fordi vi kan bruge det til noget".

Jeg tror, at han rammer trenden hos mange, når der tales om gymnasiet og hfs formål: Det handler om kompetencer, der skal bruges i efterfølgende uddannelse, og om åbenhed og anvendelse i det omgivende samfund.

Undervisningsminister Christine Antorini ville næppe være uenig. Hun siger: "Man bliver ansat på sine kompetencer, men fyret på grund af sin personlighed". Med det mener hun, "at det ikke kun er faglige kompetencer, men også personligheden, der skal udvikles i gymnasiet og hf. Man skal lære at samarbejde og gøre sig umage, og man skal lære at prioritere sin tid. Og her er det en prioritet, at man også arbejder seriøst med sin skole. Og så skal man have nysgerrighed til at udfordre nogle, der kan noget andet end en selv.

Men derudover er det vigtigt, at gymnasiet bliver tænkt bredt, så studenterne er klar til både de professionsrettede uddannelser og til universitetsuddannelserne. De skal kunne tænke analytisk og akademisk". Til sidst siger hun: "Fremtidens arbejdsmarked efterspørger unge, som med ydmyghed går ind i nye opgaver. Det betyder unge, der

er åbne over for at sætte deres egen viden i spil. Og vi ved, at der vil være brug for stærke kompetencer i fremmedsprogene, fordi vi er et lille land, der i endnu højere grad kommer til at arbejde internationalt". Det næstsidsste bud, I får, kommer fra den tidligere direktør for Dansk Industri, Lars Goldschmidt. Han mener, at man sagtens kan spå om fremtiden og dermed, hvad der er brug for, at I kan.

I får hans bud her: "For at forudsige, hvad der bliver brug for, kan vi kigge på de store globale problemer. Folk flytter til byerne, og der vil blive brug for fødevarer. Der kommer en klimadagsorden, og der vil altid være interesse i det, der får os til at leve længere og bedre. Så ja: Vi får nok brug for unge mennesker, der er gode til tekniske løsninger og til naturvidenskab og kan navigere globalt. Vi kan ikke forudsige konjunkturerne, men vi kan med rimelig stor sikkerhed forudsige, at vi får brug for unge, der er bredt funderet".

Det har han andetsteds i interviewet et mere konkret svar på: "Det handler om livsduelighed. I skal tage ansvar for jer selv. Livsduelighed handler om evnen til at lære, evnen til at begejstres. Det afgørende er, at man kan indgå i en social kontekst og skabe en situation, hvor man oplever

sit potentiale og deler det med andre. Det er en af de vigtigste kvalifikationer på arbejdsmarkedet og i det civile liv". Og så er begrundelsen for undervisning, at vi er i stand til at bruge det til noget.

Hvad er fælles i disse betragtninger? Det er tænkning i kompetencer og anvendelser på arbejdsmarkedet. Det findes endnu skarper i den rapport som Produktivitetskommissionen offentliggjorde i december sidste år vedr. uddannelsessektoren i Danmark. Her måles uddannelse alene på effektivitet. Hvor mange timer? Fører det til job? Hvad koster det?

Det er alt sammen relevante kriterier, men uddannelse er også mere end det.

Jeg vil slutte med et citat fra Søren Hviid Petersen, der som debattør i en af de landsdækkende aviser skriver: "Undervisningen er mere end at lære et håndværk eller tilegne sig teoretisk viden, undervisning er også en måde at lære, hvem man selv er, en måde at kende sig selv på. Undervisning giver også stolthed over at kunne indfri de forventninger og leve op til de standarder, der er indlejret i den profession, man opererer indenfor. Uddannelsens bidrag er måske også noget så immaterielt som evnen til i højere grad at være noget for andre, et

forbillede for ens omgivelser, hvad enten det er lokalt eller nationalt. Uddannelse gør os simpelthen til bedre mennesker i kraft af, at vi ikke kun uddannes, men også dannes som kulturelle væsener".

Jeg vil endnu en gang ønske jer tillykke med eksamen og håbe, at I både vil bruge jeres kompetencer studiemæssigt og erhvervmæssigt og samtidig udnytte den kulturelle ballast, jeres uddannelse her har givet.

Bent Karsdal

Studenternes tale, hf

Kære hf med-studerende

Det er nu to år siden, at vi satte vores ben på skolen: nervøse, nysgerrige og ikke mindst spændte på, hvad tiden ville bringe – ja, jeg kan vist med sikkerhed sige, at vi alle var en smule utrygge ved situationen. Men heldigvis blev vi budt velkommen med åbne arme og brede smil. Vi blev introduceret til hinanden, andre elever og ikke mindst vores skønne lærere.

Vi havde alle en forventning om, at disse år ville blive fuldkommen fantastiske og uforglemmelige – og det er præcist sådan, de bedst kan beskrives.

Som noget af det første drog hele HF-årgangen af sted på naturfaglig rystesammen-tur. Her blev det sociale blandet med det faglige, og vi fik muligheden for at se hinanden lidt an. Heldigvis kom vi hurtigt ind på livet af hinanden, og denne tur har givet grobund for, at venskaber og romancer kunne blomstre frit.

I marts var det tid til vores studietur, der gik til Berlin. En stor spændende by, som dannede ramme om en tur, der blev et rart minde for os alle. Her besøgte vi et museum, et enormt Holocaust – mindesmærke og ikke mindst Stasi-fængslet, der gjorde et stort indtryk på os. Guiden var fantastisk og stemningen noget for sig – på en og samme tid en smule ubekvem, men også uhyre interessant. Gåsehuden rejste sig, og tårerne pressede sig på, da vi fik fortalt grusomme beretninger om, hvad der var foregået i de fugtige kælderrum.

En rundtur i Berlins gader blev det også til, hvor vi fik et indblik i, hvad der foregik bag storbyens polerede overflade.

Udover de skolemæssige oplevelser var der også tid til en sludder, en øl og et hjerte-

ligt grin, når mørket faldt på. Vores fritid på turen rystede os sammen på tværs af klasserne, men fik også rusket op i de ellers faste grupper.

Vores sidste, men absolut ikke værste tur sammen, var vores tur til København. Her blev for alvor grinet, og sammenholdet var stærkt. Vi var nu en «rigtig» klasse på godt og på ondt.

For vi har både haft op- og nedture gennem vores rejse. Den har været turbulent, og det har til tider været svært at holde fast. Nogle faldt fra i svingene, men ikke os – for her står vi, med store smil og huen på skrå

– og det er der helt sikkert nogle dejlige mennesker, vi kan takke for!

Et særligt tak skal lyde til de underskønne lærere, der med ild og sjæl har støttet os, bakket os op og givet tonsvis af skulderklap gennem årene. I har altid været der, også selvom vi til tider måske ikke har været de mest rimelige. I har skældt os ud, når det var nødvendigt, men også stået klar med åbne arme og en serviet, når alting bare var noget møg.

I har styrket vores selvtillid og udviklet os som personer. Det er JERES skyld, at vi nu kan gå videre i livet med en god bagage

viden, men også erfaring og individuel udvikling.

En tak skal også lyde til vores rektor, Bent Karsdal. Det er nemlig dig, der har gjort alle disse minder mulige, og dem ville vi ikke være foruden. Du har lyttet til os og efterkommet vores ønsker, når det var muligt - tak for det.

Til sidst vil jeg ønske alle mine smukke, unge med-studerende god vind frem i livet. Verden ligger for vores fødder, og nu gælder det blot om at omfavne den med alt, hvad vi har lært den sidste tid.

Nu synes jeg, at vi alle skal rejse os og hyld skolen og dens prisværdige personale med manér. Ribe Katedralskole længe leve – Hurra, hurra, hurra!

Mette Støhr Hansen, 2p

Studenternes tale, STX

Kære lærere, kære forældre og ikke mindst – kære medstuderende

Når man går på Ribe Katedralskole i 3 år, så lærer man et og andet. Man lærer selvfølgelig en god håndfuld faglige kundskaber, men man lærer også at hjælpe andre, at indgå i et fællesskab og at tage ansvar for sin skolegang. Og så bliver man ret god til at gå i byen. Det er alt sammen vigtige kompetencer.

De tre år har sat sine spor i alle os, der nu er studenter. Vi startede alle som unge, uerfarne frøer i august 2011. Det virker som tusind år siden, men samtidig virker det også som om, det var i går; tiden er fløjet af sted. Jeg husker selv at have beundret de

smukke, glade studenter, da jeg gik i 1.g - og her, 3 år senere, står vi samme sted, som de gjorde.

Vi har tilbagelagt utallige timer med lektielæsning, opgaveskrivning og forberedelse, og jeg tror, jeg taler for alle, når jeg siger, at der har været sene aftentimer, hvor det alt sammen har syntes ligegyldigt. Til tider har lektiebyrden virket endeløs, uoverkommelig, som en evig kamp. Som i myten om Sisufos, der skubber en sten op ad et bjerg for blot at se den trille ned igen - sådan virkede timers slid som en ubetydelig dråbe i lektiehavet. Men vi har alle præsteret at holde fast, og vi er alle kommet igennem selv de mørkeste timer.

At vi er kommet helskindede ud på den

anden side skyldes ikke mindst en helt fantastisk gruppe lærere, hvis iver efter at lære fra sig brænder igennem på en sådan måde, at man ikke kan undgå at blive smittet. At være i stand til at banke viden i hovedet på os i en uge, hvor Tulipanfesten venter lige om hjørnet, er en præstation, der fortjener en medalje. Ikke desto mindre har lærerstaben formået at gøre os mere eller mindre fornuftige, og for det skylder vi dem stor tak.

Lige så stor tak skylder vi studenter hinanden. Ingen af os kunne have gennemført alene, og det er ingen skam. Det er netop det magiske ved et sted som Ribe Katedralskole; her er venskabets bånd stærke. Her er

vi aldrig alene, og der er plads til alle. Der er altid nogen, man kan dele en god historie, en eftermiddagsøl på Jernet eller sine bekymringer med. Vi har delt traditioner, Heimdal-fester, ølbowlings-turneringer og klassefester; vi har delt sejre og nederlag, både personlige og i skolens årlige fodboldturnering mod Handelsskolen. Vi har delt glade øjeblikke, mange grin og sjove vittigheder. Nej, man er aldrig alene, og det tror

jeg i virkeligheden er skolens største styrke. Venskabet bånd er stærke. Vi spredes snart geografisk. Nogle tager til udlandet i et eller flere år, nogle genfinder hinanden i de forskellige studiebyer rundt omkring i landet. Det kan virke skræmmende; man er på egen fod, kammeraterne er ikke lige i nærheden. Men vi må ej fortvivle; de er nemlig heldigvis aldrig længere væk end en besked på Facebook.

I dag er vores dag, og den næste tid er vores tid. Men vi stod ikke her i dag uden Ribe Katedralskole. Så - kære venner - lad os i fællesskab takke den skole, der har givet os så meget på både den faglige og den sociale front. Den skole, der har hjulpet os, støttet os og altid været der for os.

En skål for Ribe Katedralskole!

Andreas Ingham, 3x

Ripensersamfundets legatoverrækkelse

ved translokationen på Ribe Katedralskole den 27. juni

Kære dimittender, kære rektor, lærere og jubilarer.

Ripensersamfundet ønsker tillykke til årets studenter fra gymnasiet og hf.

I over 100 år har foreningen været med til at fastholde båndene mellem skole, studenter, realister og nu også hf'ere.

I dag er netværksmulighederne og informationsformidlingen naturligvis helt anderledes med mobiltelefoner, sms, e-mail, hjemmesider, facebook, twitter, instagram og andre sociale medier. Som student Andreas Ingham sagde i sin tale lige før: "Selvom vi går egne veje, er vi ikke længere væk end en besked på facebook."

Men også Ripensersamfundet skaber og holder kontakterne mellem dimittender og skole. Gennem Ripenserbladet og elektroniske nyhedsbreve, men ikke mindst gennem de årlige receptioner, som foreningen arrangerer her på skolen for dimittender og jubilarer umiddelbart efter translokationen.

Kære studenter:

Det kan godt være, at I ikke de første år synes, at det er særligt interessant at deltage i Ripensersamfundets aktiviteter. Men tro mig: Når I selv bliver jubilarer, vil I vende tilbage og glædes over et nostalgisk gensyn med skolen og ikke mindst med hinanden.

En anden vigtig opgave for foreningen er sammen med skolen at være med til at uddele legater, som foreningens medlemmer gennem årene har testamenteret til dimittender fra Ribe Katedralskole.

Blandt de gode legatstiftere med rod i Ripensersamfundet kan nævnes Ejnar Thorsen, Frode Schön, Erik Hansen og Niels Lauridsen. Samlet er legatkapitalerne i dag på over 3½ millioner kr. Årligt uddeles over 100.000 kr. Vi håber, at det vil inspirere andre til også at bidrage til foreningens legater.

Her ved Translokationen uddeler Ripensersamfundet derudover foreningens eget Dimittendlegat, som nu er på 7.000 kr. Og i anledning af foreningens 100-års jubilæum for et par år siden, kan vi også i år supplere med et helt specielt 100-års jubilæumslegat på 5.000 kr.

Med disse ord vil jeg gå over til at uddele de to legater.

Indstillingen af legatmodtagerne er foretaget af skolen. Ved indstillingen har Ripensersamfundet bedt skolen lægge vægt på sociale og netværksskabende kriterier - det vi i min ungdom kaldte "at være en god kammerat":

Dimittendlegatet

Årets modtager af Ripensersamfundets Dimittendlegat er en elev, som af sine lærere karakteriseres som velbegavet, meget seriøs og med orden i tingene. Eleven er stille og rolig, vellidt af sine kammerater og meget behagelig at have i klassen. Han formår uden de store armbevægelser at markere sig både fagligt og socialt. Samtidig er det tydeligt, at der lige under den seriøse

overflade lurer en varm humor og et blik for tilværelsens pudsigheder og lærernes små særheder.

Eleven er dygtig til mange fag, men det er inden for matematikken og fysikken, han har et ganske særligt talent. Det har han blandt andet vist ved flere gange at være gået videre i de faglige konkurrencer. På Ribe Katedralskole har eleven som formand for Heimdal spillet en vigtig rolle for skolens sociale liv. Her har han været med til at sætte gang i festlighederne, men på sædvanlig seriøs vis har han også taget ansvar, når det har været nødvendigt, og optrådt meget modent, når der skulle løses problemer. Det er hans fortjeneste, at der er kommet orden i Heimdals økonomi, og at foreningen har fået en klar struktur, så den nu fremstår som en moderne demokratisk festorganisation.

Uden for skolen har eleven også engageret sig i de unges forhold som formand for Ribe Ungeråd.

Andreas Ingham

Modtager af Ripensersamfundets Dimitendlegat på 7.000 kr. er **Allan Erlang Videbæk 3x.**

100-års Jubilæumslegatet

Årets modtager af Ripensersamfundets 100-års legat er en elev, som fra første dag på Ribe Katedralskole har udmærket sig ved en usædvanlig nysgerrighed og lyst til at lære nyt.

Legatmodtageren syner med sin ringe bredde umiddelbart ikke af meget, men i enhver forsamling kommer eleven med sit gode humør og store entusiasme altid til at fylde meget. Det gælder både i sociale sammenhænge, hvor eleven med sin, nogle vil sige nørdede fremtoning og forkærlighed for fællessang bidrager til den gode stemning, men også i klassen, hvor hans store iver efter at lære ikke kan undgå at smitte af på resten af flokken. Dermed har han ydet et væsentligt bidrag til, at der er blevet skabt en klasse, hvor lysten til at lære har været stor, og hvor eleverne har formået at gøre hinanden bedre.

Årets legatmodtager har scoret topkarakterer i næsten alle fag, men det er inden for naturvidenskaben, at hans store interesse ligger, og det er også der, at han har gjort en særlig indsats og ved flere lejligheder har repræsenteret skolen udad til. Dette er bl.a. sket som en af skolens deltagere i projektet Sciencetalenter og som deltager i konkurrencen Unge Forskere. Her var han den ene halvdel af en succesfuld duo, som gik videre til landsfinalen.

Årets legatmodtager har desuden ved flere lejligheder optrådt som skribent i Mercurius.

Modtager af Ripensersamfundets 100-års jubilæumslegat på 5.000 kr. er **Andreas Ingham 3x.**

Et par ord til jubilarerne

Vi i Ripensersamfundet er meget glade for den store tilslutning, der er til vores Jubilærreceptioner.

Allan Erlang Videbæk

De er så at sige foreningens flagskib, og det er godt at opleve flere hundrede nostalgiske glade gensyn i skolens sal.

Og vi er specielt glade og taknemmelige for, at skolen frit stiller lokaler til rådighed for receptionen. Tak for det.

Det skal dog ingen hemmelighed være, at det kun er en mindre del af jubilarerne – mindre end en fjerdedel – som aktivt støtter foreningen og dermed er med til at gøre receptionerne mulige.

Vi kan derfor igen opfordre til, at man melder sig ind i Ripensersamfundet, hvis man ønsker, at denne gode tradition skal fortsætte. Der er mulighed for at melde sig ind i forbindelse med receptionen senere i dag eller via foreningens hjemmeside.

Til slut:

Hjertelig tillykke igen til studenterne fra gymnasiet og hf og hjertelig velkommen til studenter, lærere og jubilarer til Ripensersamfundets reception her umiddelbart efter translokationen.

Povl Dons Christensen

Ny bestyrelsesformand

Jeg har i år haft 40 års jubilæum som student fra en anden katedralskole, nemlig Viborg Katedralskole.

Jeg er cand.scient. i geologi fra Århus Universitet og har efter en kortere periode som underviser på universitetet i de sidste 30 år huseret i det sydvestjyske, først som ansat i det hedengangne Ribe Amt og efter kommunalreformen i 2007 i Miljøministeriet. Mit primære arbejdsfelt er og har været grundvandskortlægning og grundvandsovervågning rundt i hele Danmark. Som forælder og bestyrelsesmedlem i gennem de sidste 10 år har jeg et indgående kendskab til traditionerne, livet og ånden på og omkring Ribe Katedralskole. Ribe Katedralskoles gamle historiske rammer midt i Danmarks ældste by kombineret med et indhold af supermoderne, inspirerende og tidssvarende undervisningsmiljøer, hvor et højt kvalificeret

personale huserer, gør os til noget ganske særligt.

Vore gymnasiekolleger kan bare komme an med deres stort anlagte fester med kendte bands, kendisser m.v. Den ånd der hersker på og omkring Ribe Katedralskole opnår de aldrig.

En ungdomsuddannelse er ikke kun fest og ballade – det er faktisk en ret alvorlig sag. Tiden på Ribe Katedralskole er og har været en dannelsesrejse for tusindvis af unge mennesker siden skolens start tilbage i 1145.

Tingene kommer dog ikke af sig selv - uden et engageret og dedikeret personale er fundamentet for en succesfuld tid ikke til stede.

Vi udbyder et stort antal studieretninger og hvad bedre er, så gennemfører vi stort set alle de udbudte retninger.

Vi spænder vidt og har prioriteret arbejdet

Ribe Katedralskole er på alle måder en ganske unik uddannelsesinstitution – det er derfor ikke uden stolthed og med en vis portion ydmyghed, at jeg har sagt ja til at påtage mig hvervet som ny formand for Katedralskolens bestyrelse.

Til jer, som ikke kender mig, lidt information om, hvad jeres nye bestyrelsesformand er for en størrelse:

Jeg er netop fyldt 60 og er gift og bor syd for Ribe ved Vester Vedsted. Min kone og jeg har 3 børn, som alle har taget studentereksamen fra Ribe Katedralskole.

med talenterne højt, bl.a. igennem deltagelse i "Akademiet for Talentfulde Unge" og "Science Talent College". Jeg vil ikke tøve med at sige, at med en ungdomsuddannelse fra Ribe Katedralskole - uanset om det er en HF- eller studentereksamen, - er de unge mennesker fantastisk godt rustet til at give sig i kast med en videregående uddannelse. Om det er det, der har bevirket, at ansøgertallet i 2014 er steget til både STX og HF,

skal jeg lade være usagt. Men fakta er, at mens vi i Ribe er gået frem i ansøgertal, er de øvrige ungdomsuddannelsesinstitutioner i området alle gået tilbage. Den position skal vi fastholde og også gerne om muligt udbygge. Der har vi alle en opgave foran os – nemlig ved, at vi alle ved hver en given lejlighed positivt markedsfører vores fælles institution.

Kendskabet til Ribe Katedralskole kan aldrig overekspioneres. Jeg ser frem til og glæder mig til der fortsatte samarbejde med jer alle til gavn for Ribe Katedralskole og ikke mindst de mange unge mennesker, vi sender videre ud på livets landevej fra Danmarks ældste gymnasium.

*Kurt Jakobsen,
bestyrelsesformand*

Den genetiske ungdom

”Hvor kommer du fra” er hovedspørgsmålet, der ligger til grund for et projekt startet af Aarhus Universitet i 2013.

Ingen er i tvivl om, at vi har fælles stamform med aberne, da det i dag er muligt at datere og undersøge fortidige individers DNA. Formålet med projektet har været at bestemme danske gymnasieelevers oprindelse og på den måde kortlægge danske familiers vandring til Danmark efter udvandringen fra Afrika for 60.000 år siden.

Spyt på sprøjte

Flere hundrede danske gymnasieelever bidrog til projektet ved at aflevere en spytprøve, som blev sendt til undersøgelse i USA. Data blev efterfølgende analyseret af forskere på Aarhus Universitet. For at forskerne kunne have noget sammenligneligt til de data, der blev indsamlet ved spytp prøverne, skulle hver elev indsende informationer om sin slægtshistorie mindst tilbage til bedsteforældrene. På denne måde blev både fødselssted, bopæl og erhverv fastlagt, hvilket kan give et indblik i danskernes ”vandringer” gennem de seneste årtier.

Biologibøger og virkelighed

Eleverne blev indkaldt til en startkonference den 31. oktober 2013, hvor metoderne til DNA-analysen blev fremlagt. På denne måde kunne elevernes viden fra biologibøgerne inddrages i virkeligheden, idet forskere bruger de biologiske begreber og metoder til at finde frem til et resultat. Til DNA-analyserne blev elevernes mitokondrie-DNA brugt, idet mutationshastigheden dér er ti gange hurtigere end i det DNA, der ligger i cellekernen. Derudover er det også nemmere at fastlægge arvegangen, da mitokondrie-DNA kun nedarves

fra moderen. Ved sekventering bestemmes rækkefølgen af basepar, hvorved det også er muligt at bestemme, hvor tæt beslægtede eleverne er med neandertalerne.

DNA og gener

DNA indeholder gener, som er en form for kode for individers arvelige egenskaber.

DNA er opbygget som en snoet stige, hvor hvert trin udgøres af nukleotider, som består af et sukkerstof (deoxyribose), et fosfat og én base: Adenin, Thymin, Guanin eller Cytosin. Disse fire baser kan udelukkende sammensættes G-C og T-A i de trin,

der findes i DNA-stigen, men rækkefølgen af baserne i stigen udgør gener, der koder for proteiner. Det er netop proteinerne, der har betydning for de egenskaber, et individ har – for eksempel om det får brune eller blå øjne.

Verdens udvikling – evolution

Livet på jorden udvikler sig hele tiden. Det hele handler om tilpasning og – i denne sammenhæng – overlevelse. Alt levende er i konstant forandring, og i dag er der store udfordringer. Vi forurener mere, end vi nogensinde har gjort, vi fælder træerne i

vores regnskove, og temperaturen stiger. Dyrene i regnskoven må finde nye levesteder, og hvis ikke de gør det, overlever arten måske ikke. Genetiske forandringer sker hele tiden ved mutationer og ved kønnet formering. Genetiske forandringer har nogle gange ingen betydning; men andre gange kan de øge eller mindske individets chance for overlevelse. Det handler om "Survival of the fittest". Det betyder, at der selekteres ud fra, hvem der klarer sig bedst og dermed formerer sig mest. Det er derfor, det var mennesket, der overlevede, og ikke vores slægtninge såsom neandertaleren eller *Homo heidelbergensis*.

Hvor kommer vi egentligt fra?

Der har været mennesker på jorden i over 2 millioner år. Det første menneske, som udvandrede fra Afrika for ca. 1,8 millioner år siden, kaldes *Homo erectus*. Herudfra udviklede arten sig til *Homo heidelbergensis*, hvis genetiske arvmasse er tættest på nutidens *Homo sapiens*. Ud fra Heidelbergensis udvikledes både neandertalerne og *Homo sapiens*.

Resultater i projektet

Den 31. marts 2014 fik alle eleverne i projektet et tal for, hvor stor en andel neandertaler de har i sig. Landsgennemsnittet lå på 2,75 %. Måden man har kunnet

undersøge dette på er, at man i forvejen har lavet genetiske analyser af neandertalerfund og derved har kunnet sammenligne den genetiske sammensætning. Gymnasieeleverne fik endnu en information ud af projektet. Både piger og drenge kunne få deres mitokondrie-DNA oplyst i form af en haplogruppe. Ud fra denne gruppe kan man undersøge, hvor individet stammer fra. En elev fik for eksempel oplyst haplogruppen U5a1. Det oplyser, at individets tidligere generationer har bevæget sig fra Afrika til mellemøsten og videre til Europa. Mitokondrie-DNA er noget, man nedarver fra sin mor, men fordi drenge har to forskellige kønskromosomer, nemlig XY, hvor de arver Y fra deres far, kunne de også få oplyst deres faderlige haplogruppe, for yderligere at bestemme deres oprindelse.

Pigerne havde ikke denne mulighed, da de har modtaget et X-kromosom fra hver af deres forældre.

Der arbejdes videre

Professor Peter Kjærgaard og andre forskere fra Aarhus Universitet håber indenfor et år at kortlægge et stamtræ for danskerne, der går 1000 år tilbage i tiden. Peter Kjærgaard nævner, at man ikke skal være bange for at opdage en søster, fætter eller kusine, man ikke kendte til.

Et spændende projekt er nu afsluttet for gymnasieeleverne, og hverdagen fortsætter, men forskernes arbejde er slet ikke slut endnu.

Charlotte Haas Jensen, 3z
Heidi Vestergaard Kristensen, 3z
Trine Monberg Sørensen, 3z

Religionsweekend i Kloster

Skal man adlyde Gud mere end mennesker? Hvad er tro, og hvad er demokrati, og kan de to forenes? Det var nogle af de emner, der blev arbejdet med i weekenden fra den 24. til den 26. januar på Løgumkloster Højskole.

Ribe Stift havde indbudt alle gymnasier i stiftet til en gratis religionsweekend i det sydlige, men utroligt nok mødte der kun elever op fra Ribe Katedralskole. Vi kan kun sige, at de andre skoler er gået glip af en fantastisk (gratis) oplevelse.

Weekenden startede med god mad og en god film. Vi så *The Dark Knight Rises* og debatterede derefter ud fra filmen, hvorvidt tro og demokrati kunne forenes. Jeg kan ikke sige så meget andet end, at det var en fantastisk film og en utrolig lang debat, men det kan vel aldrig være et minus. Næste dag startede vi hårdt ud med lækker morgenmad og foredrag ved Thue Kjærhus. Dette foredrag omhandlede hovedsageligt nazismen og lutherdommen. Det var et yderst spændende foredrag, og der var stor

entusiasme blandt elevskaren. Jeg vil ikke sige, at jeg på nogen måde er enig med Thue Kjærhus, men jeg vil gerne anerkende, at han er en fantastisk foredragsholder, så tak til ham!

Senere på dagen drog vi til paneldebat om tro og demokrati, som jo også var det overordnede emne. "Religion er som sex – den er kommet for at blive!" Uanset hvor meget man bekæmper den, bliver den ved med at dukke op i mange forklædninger. Skal vi finde os i det og acceptere, at religionen er en del af det moderne samfund? Kan religionen overhovedet integreres i samfundet, eller vil den altid danne modkultur? Skal religionen underordne sig demokratiet, eller har man som religiøs pligt til at adlyde Gud mere end regeringen?" Dette blev grundlaget for debatten, som hovedsageligt handlede om, hvorvidt kristendommen og islam kunne forenes med demokratiet. I debatten medvirkede Aminah Tønnsen, Ahmed Akkari og Sørine Gottfredsen. Til aften sluttede vi med en intimkoncert med Jonas Haahr, forsanger i Hymns from Nineveh. Det var en dejlig måde at afslutte en seriøs og dybdegående weekend i religionens navn. Efter koncerten nød vi hinandens selskab og fortsatte de forskellige diskussioner rundt omkring i hjørnerne. Søndag morgen var der lækker brunch, morgensang og opsamling på weekenden som helhed. Der var stor enighed om, at det havde været en fantastisk weekend, og jeg tror, at jeg taler på alles vegne, når jeg siger tusind tak for en lærerig weekend til Ribe Stift!

Sara Duborg Døssing, 3m

Store Heimdal den 2. maj 2014

Studietur med 1q til Berlin

Det hele startede en forårsdag i begyndelsen af april. Alle var på daværende tidspunkt mere eller mindre skoletrætte, så derfor var turen tiltrængt. Den evige kamp om de bagerste, øverste pladser i bussen begyndte. Vi var næppe kommet over grænsen, før madpakkerne blev hevet frem. Vi ankom først til Fleggaard, hvor der blev handlet helt stort ind af diverse energidrikke, sodavand samt slik. Nu var folket klar til en fest af en køretur på otte timer. Dog mærkede vi hurtigt, at bussens aircondition var gået i stykker. Dette medførte utålmodighed og frustrationer, hvilket kun gjorde turen vildere.

Omsider ankom vi til Industriepalast Hostel, hvor vi hurtigt blev indkvarteret. Denne aften blev brugt på hygge i de respektive klasser.

Den efterfølgende dag var vi på en guided tur i det alternative Berlin. Her oplevede vi afkroge af det østlige Berlin og hele streetart-kulturen. Guiden førte os blandt andet til en farvefuld og festlig strand helt inde i det centrale Berlin. Denne kulturelle

dag afrundedes ved det jødiske monument. Efterfølgende blev der råhygget på kryds og tværs af klasserne, og vi fandt hurtigt et stamsted med venlig service, billige øl og god musik.

Næste dag tog vi så bussen til den nærliggende kz-lejr, Sachsenhausen. Her kunne vi bruge vores faglige kundskab inden for etik og moral. Bjørn fortalte ivrigt og gerne med sin store viden om jødeforfølgelsen. Der kom op til flere andre spændende beretninger for de lidt trætte elever. Vi drog mod indre by igen. Her ventede en sejltur på Spree, som var ud over det sædvanlige. Alle var ramt af trætheden, som sad dybt inde i os. Derfor var det en hård nyhed, da

det gik op for os, at vi skulle gå tilbage til hotellet.

På den tredje dag tog vi bussen til Kurfürstendamm. Her var vi på Story of Berlin, som var et museum, der beskrev Tysklands historie meget levende og gribende. Rundvisningen endte under jorden i et gigantisk beskyttelsesrum. Rummet var bygget på grund af frygten for atomkrig. Vi afsluttede dagen med at spise sammen i de forskellige klasser. Her spiste vi i 2.q på en hyggelig hjørne-restaurant. Bjørn og Annemarie havde prøvesmagt samtlige æblekager i Berlin og endte med et festfyrværkeri af en æblekage. Dagen efter troppede vi alle trætte op ved bussen med fyldte kufferter efter en lærerig og fornøjelig tur. På busturen fik vi strengt at vide af buschaufføren, at det så sjusket ud med gardinerne trukket for – altså de gardiner som skyggede for den skarpe forårssol – Alle trak uforstående gardinerne fra igen. Øjeblikket efter overhalede vi en bus med alle gardiner trukket for! Sikke et syn! Altså det var ganske enkelt forfødeligt. Dette var en god intern joke 😊

*Line Freund Christiansen, 2q
Katrine Lindholm Nicolaisen, 2q*

Studietur med 2t til Firenze

Orienteringsløb

Skodderne åbnedes på den allerførste morgen i Firenze og ind strømmede solskinet fra en helt blå og skyfri himmel. Da vi ankom dagen inden i nattens mulm og mørke, var det ikke meget af byen, man kunne ane. Forventningerne var derfor høje til det planlagte orienteringsløb, hvor vi skulle på opdagelse i alle byens hjørner. Det gik hurtigt op for os, at vores hidtidige formodning om, at Firenze ikke var meget større end Ribe, var helt forkert. Selvom vi gik med et rask tempo, nåede vi ikke alle poster på de tre timer, vi havde til rådighed. Firenze har ikke blot 2-3 store kulturskatte, men snevejs fordelt over hele byen. Til sidst blev vi end ikke overrasket, når vi fra en smal sidegade atter trådte ud på en kæmpe plads og kiggede op på en imponerende arkitektonisk bygning. Udsigten delte vi dog med hundredvis af andre turister, som nemt fyldte de mange

og store pladser ud. Kineserne var især talrige og bestemt underholdende, når de foran bygningerne poserede for deres iPads. Katedralerne Santa Maria Novella samt Santa Croce med deres detaljerede udsmykninger så langt øjet kunne række, en helt tilfældigt gyde med et forfaldent hus overklisset med én-dollars-sedler, den kunstige David-skulptur, den charmerende Corridio Vasariano, to kugler af den mest delikate italienske is nydt i 26 grader varme – og vi var solgt. Firenze overgik alle forventninger.

Ida Kley Jacobsen

Fodbold Fiorentina vs. Udinese

En hel klasse blev til 6 elever – en pige, fire drenge og en lærer. Fodbold havde åbenbart ikke den store interesse blandt 2t's elever, men det skulle ikke forhindre os. Så mens resten af klassen var på opdagelse i Firenze, tog Finn og vi fem

elever forventningsfulde og spændte mod Stadio Artemio Franchi. Stemningen var bemærkelsesværdig allerede inden, vi ramte stadion. Byen vrimlede af lilla-klædte Fiorentina-fans, og hvis vi blot fulgte trop, var stadion ikke svært at finde.

Hvad skulle man forvente af en sådan serie A kamp? Rammerne for en fantastisk oplevelse var i hvert fald i top, vejret var strålende, stadion var formidabelt, bjergene i baggrunden, fansene på lægterne, og det at vi muligvis aldrig ville opleve noget lignende igen, gjorde det kun endnu mere unikt. Vi kom i god tid til at suge alle de nye indtryk ind, og vi kunne tydeligt mærke spændingen os seks imellem. Denne kamp ville blive af en helt anden kaliber end den danske superliga – både hurtigere og mere teknisk. Med forventningerne skruet helt op, gik kampen i gang. Blot efter 25 minutter scorer Juan Cuadrado det første mål til Fiorentina, stadion rejser sig, folk er ellevilde. Vi fester med, og alle er glade. Andet mål scores i 52. minut af Gonzalo Rodriguez – også et mål til Fiorentina, sikkert sat ind på et retfærdigt straffespark. Endnu en gang er der fest på Stadio Artemio Franchi. Udeholdet fra Udinese skulle dog ikke snydes for et mål i kampens sidste minutter.

Og dog – godt nok viste scoretavlen 2-1, men langt de færreste på stadion fik udligningen med, ja selv Udinese's egen "fanskare" var sene om at opdage, at der var blevet scoret. Det var først efter et par minutter, at de begyndte at juble; men så var der også fest på den del af tilskuerpladserne. De hoppede og dansede – det siger lidt om stemningen. Kampen var tabt, men det virkede overflødigt, de få fremmødte Udinese-fans festede, som havde de vundet kampen. Slutfløjtet lød, vi tog fra

stadion med en 2-1 sejr til Fiorentina og en oplevelse rigere. En skam resten af 2t gik glip af det.

Stine Dyhr Lydixen

Skolebesøg

Mandag formiddag tog vi til Istituto comprensivo Russel-Newton gymnasie med sporvognene. Vi mødte et meget overraskende syn, da vi ankom. Skolen havde, for at beskytte eleverne mod terror, en stor lukket facade, så der ikke kunne komme fremmede ind på skolen.

Vi fik først en fin rundvisning af en af de højtstillede herrer på skolen, som var utrolig god til engelsk i forhold til mange andre i Firenze. Vi var mange, der blev utroligt overraskede over, hvor lidt de gjorde ud af skolens udseende. Pengene bliver i hvert tilfælde ikke brugt på planter og andet pynt. Derudover så det ud som om, de havde virkelige gode faciliteter, i forhold til hvad man kunne forstille sig. Der var fine fysik- og kemi-lokaler og derudover også designer rum og en stor gymnastiksal.

Efter rundvisningen skulle vi deltage i en engelsktime med en klasse, som var jævnaldrene med os. På Ribe Katedralskole er der et stort flertal af piger, men på denne skole var det nøjagtigt omvendt. Vi var derfor nogle stykker, der havde store forventninger til besøget ☺ Vi havde nemlig fået at vide, at vi skulle tale med en italiener på tomandshånd. Det viste sig at blive utrolig hyggeligt, og vi kunne konstatere, at de på mange punkter mindede om os. Det

var så hyggeligt, at vi lovede at komme til Students Night på diskoteket Space.

Mette Stokholm

Gallilei museet

Besøget på Museo Gallileo var godt, og guiden var til og med rigtig sød. Turen rundt foregik på engelsk og havde temaet "The Life and Works of Gallileo." Turen startede i et lille rum, hvor guiden fortalte om Gallileos liv og arbejde. Lige pludselig spørger guiden, om vi allerede har fået is i Italien. Hun fortæller så, at for at undgå at betale for meget for isen og blive snydt skal man indlede med at sige, hvad man vil give for isen. Vi griner lidt. Dagen før er nogle fra klassen blevet snydt: De betalte 75 kr. for to små kugler is, hvor vi andre havde fået to kugler is for 15 kr.

Vi fortsætter vores guidetur ud på en gang, hvor guiden viser os nogle kopier af Gallileos opfindelser. De var meget interessante. Guideturen fortsætter og vores guide bliver ved med at fortælle om Gallileos arbejde. Alt i alt var oplevelsen af Museo Gallileo rigtig spændende.

Kristina Kjergaard

Cattedrale di Santa Maria del Fiore

Du går på et smalt fortovej i en gyde så smal, at solen næsten ikke når derved, og så pludselig skyder Santa Maria del Fiore op foran dig. Facaden er så høj, at du må lægge hovedet helt tilbage, og alligevel er kuplen ikke synlig endnu. Onsdag blev dagen, hvor vi endelig skulle indenfor i kirken.

Desværre var køen dog næsten lige så lang, som katedralen var høj. De 115 meter op til kuplens top foregik ad en trappe, som gik rundt og rundt og rundt. Tømmermændene gjorde det til en endnu mere ubehagelig oplevelse, end det allerede var. Undervejs stoppede vi for at se ind på kuplens inderside, som var dækket af flotte og meget detaljerede loftmalerier. Disse overgik dog ikke udsigten fra kuplens top, som var svimlende smuk.

I skinnende solskin og med Firenze liggende for vores fødder blev tømmermændene langsomt afløst af en beundring og fuldstændig overgivelse til den blomstrende renæssanceby.

Ida Kley Jacobsen

En skummel tur til Athen

"Rusland", "Ukraine" og "Kenya". Herefter havde vi tid til selv at udforske byen, stranden og nattelivet.

Den pressede stemning, som strejken og et besøg af Angela Merkel skabte, var endnu ikke forsvundet, men vi fandt hurtigt interne udtryk til at beskrive situationen. Alle skumle mænd med lange blikke efter lyst hår og tasker fik tilnavnet "rødbede" – og så var det ikke længere så svært at gøre hinanden opmærksomme på 'farer', det var bare diskret at bemærke, at "der står en rødbede bag dig".

På trods af "rødbeder" mv. endte vores studietur til Athen med at være en fantastisk tur i en ellers smuk by med lækkert vejr og gode minder. Ikke mindst blev klassens sammenhold endnu bedre!

*Mette Holm Linnet, 3z
Teresa Kjer Bundgaard, 3z*

Turen til Athen startede meget tidligt mandag morgen med en forsinket bus til Kastrup. Vi ankom til Athen og begav os ad skumle gader ind til Athens centrum. Med et lommetyveri, de lange blikke på vores lyse hår og en offentlig sektor i strejke kan man vist roligt sige, at vi ikke var begejstrede.

Den lade begejstring fra dagen før blev afløst af fascination over det forårsvarme græske landskab og det mere idylliske landliv, idet vi dagen efter begav os med bus til ruinerne af helligdommen i Delphi. Vi tog selfie i Delphi og kiggede på sten, før vi igen vendte tilbage til Athen.

I Athen begyndte vi at vænne os til byen og så nu de gode og smukke sider midt i alt det skumle. Vi rejste med historie og idræt og kombinerede det med et stjerneløb på Akropolis hvor "Jamaica" vandt stort over

Quo vadis? – Romam vado

I skrivende stund har jeg netop afsluttet mit 2.g-år. Årets absolutte højdepunkt har jeg dog stadig i frisk erindring: unægteligt vores studietur til Rom! Jeg er klassiksprøglig studerende fra Ribe Katedralskole, og Rom var derfor det oplagte rejsemål for min klasse. Studieturen var min første rejse til Rom og derfor en kulturel oplevelse af de største. Rom er en overvældende by. Den rummer så meget historie, kunst og arkitektur, at det halve kunne være nok - underligt er det derfor ikke, at byen er så overrendt. Livet i Rom er hektisk, som livet i storbyen nu engang er, og den store menneskerand kan til tider tage fokus væk fra de vidundere, byen har at byde på. Min største oplevelse i Rom var derfor, da min klasse og jeg tog bussen ud på landet og gik mod byen ad Via Appia. I det øjeblik forstod jeg, hvorfor nogen nyder at gå så meget, og hvor lidt værdi vi egentligt tillægger det i vores tempofyldte samfund, hvor det kun kan gå for langsomt. Dette essay handler derfor om at sætte tiden i stå og finde oaser – for eksempel Via Appia.

"Jeg går til Rom", sagde Jesus til Peter, og det blev hans sidste spadseretur. Andre store mænd har dog også siden da og endda før da udtalt sig om at gå. Ikke i den forstand at gå fra A til B som i Jesu tilfælde, men det at gå som en sindstilstand. At gå i den forstand at du går uden egentlig destination, men blot med tanken om, at du nok på et eller andet tidspunkt skal ende, hvor du startede. At gå i den forstand, at du ikke blot vandrer rundt i

Her går vi i flok på de originale trædesten, der stadig er på en lang strækning af vejen.

skoven og på stierne og i gaderne, men også vandrer rundt i dit sind – og forsøger at navigere. Den græske læge Hippokrates sagde engang: "Walking is a man's best medicine". Alligevel er det at gå en stadig meget undervurderet aktivitet i vor tid, på trods af at det er i dag, vi har allermest brug for det. Travlheden, stress og jag – der er så meget, vi skal nå i dag, og vi glemmer os selv undervejs. Dét kunne lyde som starten på en samfundskritisk artikel, men det er det ikke. Dette er i stedet en hyldest til de steder, der bekræfter en i, at verden er et vidunderligt sted, og at der stadig findes smukke steder på Jorden på trods af det hærværk, vi har påført den de sidste par århundreder.

For vi har ufatteligt travlt i dag. Vi har så travlt, at vi ikke har tid til at sænke farten. Infrastruktur har altid været vigtig – landveje og søveje har været selve betingelsen

for handel siden oldtiden. Vi har altid haft behov for at bevæge os fra A til B. Forskellen fra oldtiden og til i dag er tempoet. Tempoet, hvori vi kan flytte os fra ét sted til et andet, er steget eksplosivt, siden man for et par hundrede år siden for første gang rigtig dygtiggjorde sig i mekanik og teknologi. Førhen, hvis man skulle nogen steder hen, var det enten med hestevogn eller til fods. En tur, der dengang tog en hel dag, kan i dag gøres på halvanden time. Ville man i kontakt med nogen, sendte man et brev og ventede samtlige dage på svar. I dag skriver man en besked via instant messenger og kan forvente svar inden for et par minutter.

Tempoet er mangedoblet, siden industrialiseringen tog fart, og værdien af et sænket tempo er stærkt undervurderet. I stedet ønsker vi os flere timer i døgnet, så vi kan nå endnu flere ting, end vi i forvejen forsøger – men hvor skal vi søge hen, når vi opdager vores egen utilstrækkelighed? Når vi erkender, at vor livstil forlanger mere af os, end vi formår, og vi sidder tilbage med følelsen af afmagt – når vi indser, at livet er et kapløb med Kronos som den stærkeste modstander, og at Kronos har overhalet os; vi kan ikke længere løbe med ham – hvor skal vi søge hen?

Tidligere havde Kronos ikke så travlt, men vi har jagtet ham. Jagtet ham med vores nye standarder, med vores nye mål og ønsker om selvrealisering, med vores nye teknologi; så han har oppet sig – men har vi i virkeligheden også det, eller er det noget, vi bilder os selv ind? Er det ikke sigende, at

75% af de voksne på arbejdsmarkedet føler sig stressede? Hvornår blev det smart at have travlt, og hvor skal vi søge hen, når vores travle hverdages stress overrumpler os? Vi skal søge hen til steder, hvor Kronos hviler sig. Steder, hvor han holder pause fra sit evindelige kapløb; med andre ord: steder, hvor tiden står stille. Findes sådanne steder? Ja - men de eksisterer kun i kraft af os selv. I kraft af den sindsstemning vi kommer i, når vi befinder os disse steder. I kraft af at vi lader tidløsheden være en fælles forståelse, og at kapløbet ikke dyrkes disse steder. Det er steder, hvor man går i stedet for at løbe og sidder i stedet for at stå. Dette tager os tilbage til den indleden-

de sætning, som er selve temaet for dette essay: Værdien i at gå. Egentlig havde jeg troet, at det her essay ville komme til at handle om Peterskirken, Colosseum, Vatikanmuseet eller et andet af Roms arkitektoniske vidundere og kunstskatte; jeg har aldrig været i Rom før, men kender naturligvis til hovedattraktionerne. Overraskende nok viste det sig, at de ting, jeg havde troet, ville gøre størst indtryk på mig, var de ting, der vakte mindst interesse hos mig. Dermed ikke sagt, at Peterskirken ikke er vanvittigt smuk; jeg tror blot, at når man bliver bombarderet med så mange indtryk på én gang, så lukker man af. Mængden af sanseindtryk er for overvæl-

dende til, at hjernen kan rumme det, og så stopper man med at se. Ligesom med selektiv hørelse, tror jeg også, at hjernen kan slå en mekanisme til, der hedder selektivt syn. Jeg er ikke i tvivl om, at Peterskirken har en masse at byde på og en masse ting, der bør nærstuderes; men i denne omgang var det ikke Peterskirken, der slog mig omkuld.

Derimod efterlod to steder mig betaget og med følelsen af at være blevet berørt af historiens vingesus. Det ene var den lille kirke San Clemente, hvis egentlige vidunder ikke er kirken i sig selv, men dens tre lag af religionshistorie under jorden, og det andet sted, som det her essay kommer til at handle om, var den 560 kilometer lange vej, Via Appia. "Alle veje fører til Rom", siger det velkendte ordsprog. Betyder det, at hvis man går længe nok ad en vej, ender man på et tidspunkt i Rom? Usandsynligt, men ikke desto mindre et smukt udsagn og et godt eksempel på romersk selvfølelse. Den romerske censor Appius Claudius

Caecus anlagde i 312 Vejenes Dronning (Regina Viarum), Via Appia, så ingen mand nogensinde skulle have besvær med at komme til Rom.

Og Via Appia er betagende på en helt anden måde end Colosseum og Peterskirken. Via Appia rummer det, som den tyske kunsthistoriker og arkæolog Johan Winckelmann kaldte for "stille storhed". På Via Appia er der lige præcis indtryk nok til, at hjernen kan suge det hele til sig og samtidig slappe af. Den er ikke prangende, men alligevel pragtfuld. Min fascination af Via Appia udspringer nok også af det faktum, at jeg egentlig ikke havde skænket den en tanke, ergo havde jeg ingen forventninger til den – *tabula mea rasa erat*.

Colosseum derimod bryster sig med at være et helt fantastisk antikt bygningsværk, hvor historien vil feje benene væk under dig. Med så store forventninger til noget kan man sjældent andet end at blive skuffet, og det blev jeg. Colosseum indefra er et virvar af mennesker, der betragter forfaldne stenklumper, og det måske mest interessante sted, under arenaen, hvor de kæmpende opholdt sig før de skulle ind og kæmpe for deres liv, er ikke tilgængeligt for turister. Ligeledes er pladsen uden om Colosseum smykket med turistboder, varevogne og en rand af mennesker. Kort sagt: Tiden er løbet fra Colosseum. Så smuk, som den har været i antikken, så blegnende er den i det enogtyvende århundrede. Turistificeringen ødelægger autenticiteten og den historiske oplevelse, hvorfor jeg fandt mig selv uimponeret. Via Appia derimod, som ligesom Colosseum har været af enorm vigtighed i antikken, er fuldkommen ydmyg i sit udtryk. I stedet for at folde sig ud i højden som Roms mange monumentale bygningsværker, folder den sig ud i længden; selvom det ligesom Colosseum er et kæmpe bygningsværk – 560 kilometer langt - fra Rom til Brindisi - tiltrækker Via Appia sig ingen opmærksomhed. Og det er dét, der giver stedet sit specielle udtryk – dets ro.

Her mødte vi tilfældigt tre italienske mænd, der straks insisterede på et fællesbillede. Jeg er nr. 2 set fra venstre.

Antallet af mennesker vi mødte på Via Appia kan tælles på to hænder – det meste af tiden var det kun os og fuglene, man kunne høre.

Men Via Appia rummer også historie. I år 73 f.v.t. indledte slaven Spartacus det eponyme Spartacusoprør – et oprør, der startede med, at Spartacus flygtede sammen med de andre gladiatorer fra gladiator skolen i Capua, og endte med en slavehær på over 70.000 slaver, der i 71 f.v.t. kæmpede imod Crassus. Her faldt Spartacus dog, og slavehæren besejredes. Crassus gav efterfølgende ordre til, at over 6000 slaver (de, der ikke var faldet i slaget) skulle henrettes; de blev korsfæstet og udstillet langs Via Appia. Vejen har altså også fungeret som et sted, hvor romerne har kunnet indgyde ærefrygt hos udefrakommende, når de kom kørende ind til Rom.

I dag er det dog ikke lugten af kød i

fordærv, der møder en, når man går på de store trædesten; det er en duft af græs og blomster og sol og frisk luft. Når man går i skyggen af de høje cypresser og iagttager det mønster, de laver på vejen og i det vildtvoksende græs, får man følelsen af, at man er et sted, der befinder sig i en tilstand af evig sommer. Man er et sted, hvor blomsterne altid står i flor, hvor græssets grønne farve aldrig blegner, og hvor fuglene aldrig stopper deres sang. Og vejen synes uendelig; sommer, så langt øjet rækker. Ikke så underligt at det er her, Peter efter sigende møder Jesus i en vision – Peter, der frygtede sin henrettelse, var flygtet fra Rom, da han uden for byen, gående på Via Appia, møder den opstandne Jesus. Han spørger ham: "Domine, quo vadis?" ("Herre, hvor går du hen?"), hvortil Jesus svarer: "Romam vado iterum crucifigi" ("Jeg går til Rom igen for at blive korsfæstet"). Peter får herefter mod til at vende tilbage til Rom og fortsætte sit ministerium, indtil han også bliver korsfæstet.

Men dette essay handler hverken om Spartacus eller Peter; det handler om at gå. Nietzsche sagde engang: "Alle wirklich großen Gedanken wurden beim spazieren gehen konzipiert" (alle virkelig store tanker udtænkes, mens du spadserer), og han har ret. Gåture synes at skærpe sindet – det må være noget med sammensætningen af den friske, iltrige luft og kroppens bevægelse, der skaber et indre klarsyn. Jeg kan ikke huske, hvornår jeg sidst har følt mig så let og bekymringsfri, som da jeg gik mod Rom ad Via Appia. Duften af landlig luft synes at trænge helt ind til de inderste organer i kroppen, og på en forunderlig måde føler man sig som et bedre menneske, når man går der; gladere, rarere,

friere – livet virker simplere her. Hvis store tanker skal tænkes, så er det her, man skal befinde sig imens. Ikke på et lille indelukket værelse i Danmark en mørk og kold eftermiddag, hvor afleveringerne har hobet sig op – det ender sjældent med at være særligt konstruktivt.

På Via Appia virker historien også tættere på. Den er ikke pakket ind i glasmontere, stilladser, hegn og informationstavler. Via Appia giver den autentiske oplevelse af at gå i historiens fodspor modsat mange andre af Roms attraktioner, hvor det synes at være fodspor fra turister, man går i. Via Appia er nemlig forsømt og efterladt på en måde, der giver den et specielt præg. Langs vejen så jeg en massiv stenbænk, der var knækket midt over, og sådan har den formentlig set ud længe – græsset voksede vildt omkring den og igennem den. Først tænkte jeg: "Hvorfor restaurerer de ikke sådan noget?", men så tænkte jeg: "Hvor er det smukt og naturligt – her kan man ikke blot se historiens gang, men også naturens gang". Via Appia er endnu ikke blevet ramt af den sygdom, der hedder turistificering. Der var ikke en eneste gadesælger.

Det er sådanne steder, man skal søge hen i en eskapistisk flugt fra hverdagen. Disse steder vidner ikke om virkeligheden – man føler sig på afstand af den virkelige verden. Men måske vidner de i virkeligheden om den sande virkelighed. Eskapisme eller søgen mod det sande – vi har brug for tilflugtssteder. Om det Via Appia eller Tange Skov spiller ingen rolle; vigtigst er det, at vi kan sætte tiden i stå for en stund og acceptere, at vi ikke kan nå det hele. Vi kan ikke nå det hele uden undervejs at glemme at sanse. Vi kan ikke nå det hele inden for den tidsramme vi selv og samfundet sætter for os uden at glemme at leve undervejs. Vi må sætte tempoet ned; nogle gange bliver vi nødt til at gå i stedet for at løbe og sidde i stedet for at stå; Rom blev trods alt ikke bygget på én dag.

Ida Mohr Larsen, 3r

Innovation – et nyt fag på RK

I 2012 udbød skolen for første gang, og som et af de første almene gymnasier i Danmark, faget innovation. Innovation er på skolen et 1-årigt valgfag på C-niveau og er en mulighed for elever i 2.hf og 3.g. Innovation er i blevet et af tidens hotte ord, både i brede erhvervskredse, i forskningsmiljøer, blandt politikere og meningsdannere, i medier og på uddannelsesinstitutioner. Ordet bliver brugt og misbrugt til at argumentere for mangt og meget, og skal man være med på beatet skal man være innovativ – alt andet er håbløst gammeldags!!!! Innovation er det nye sort og løsningen på alle klodens store problemer – i flæng kan nævnes den globale opvarmning, fattigdommen i Afrika og ølbodens udseende og placering på Domkirkepladsen i Ribe!!!!

Tankegodset og fundamentet for selve faget innovation skal findes i de gode gamle dage. Det er generelt accepteret indenfor samfundsvidenskaben, især blandt økonomer, at nye produkter og processer er en hovedkilde til dynamik i samfundet. Det gælder folk helt tilbage fra Adam Smith og Karl Marx, som har vist en betydelig interesse for sammenhængen mellem forskning, teknisk fornyelse og markedet. Politologen og økonomen Joseph A. Schumpeter tuned i starten af det 20. århundrede for alvor ind på begrebet entreprenørskab og innovation. Schumpeter lavede en tredeling af processerne i forbindelse med innovation, nemlig invention, innovation og diffusion – en opdeling, der er helt central i faget innovation. Fagets kernestof bygger netop på de faglige områder invention, innovation og diffusion. Implicit i disse fagområder ligger kreativitet og entreprenørskab – ingen innovation uden forudgående systematisk arbejde med kreativiteten og det entrepreneurante.

Det er igennem dette vindue, man i undervisningen giver sig i kast med de processer, der sker fra idégenerering til kommercialisering i såvel private og offentlige virksomheder som i profit- og nonprofitorganisationer. Med andre ord beskæftiger faget sig med alt det, der sker fra en ide bliver født, til den er blevet realiseret og bliver til et indsatsområde for Røde Kors i Syrien, ligger i køledisken Netto, på en boreplatform på Nordsøen, som en webtjeneste på internettet – eller hvor den nu bliver tilgængelig for (for)brugeren.

Faget er problem- og projektorienteret. Der arbejdes i undervisningen meget i grupper eller rettere sagt i små "tænketanke", "organisationer" eller "virksomheder", hvor

eleverne selv skal indhente oplysninger og arbejde på at gøre projektet så virkelighedsnært som overhovedet muligt.

I den sidste del af undervisningstiden frem mod eksamen, arbejder eleverne med deres afsluttende eksamensprojekt. Projektet har form af en forretningsplan for en virksomhed eller etablering af en non-profit organisation. Projektet udarbejdes på baggrund af en forretningside, som eleverne i fællesskab har fået gennem undervisningen eller gennem samarbejde med eksterne samarbejdspartnere.

Med hensyn til sidstnævnte har eleverne på det nuværende valghold netop ageret tæn-

ketank og sparringspartner for Ribe Board og Esbjerg Erhvervsudvikling i forbindelse med workshops om, hvordan man kan øge bosætningen i Ribe og tiltrække unge mennesker til området. Workshops hvor personer i nøglepositioner i lokalområdet har diskuteret løsningsforslag blandt andet på baggrund af de input, de har fået fra eleverne på innovationsholdet. Det næste skridt er et innovationsprojekt

i samarbejde med Muskelsvindfonden, hvor omdrejningspunktet er produkt- og service-løsninger, der kan forbedre livet som handicappet. Samarbejder der sammen med det daglige rugbrødsarbejde med teorier og begreber fra grundbøger skal fremme elevernes evne til at arbejde systematisk og kreativt med idéudvikling, så de udvikler handlekraft og evne til risiko-håndtering ved anvendelse

af metoder til gennemførelse af innovative projekter både i private og offentlige virksomheder som i profit- og nonprofitorganisationer. Måske bliver det en elev fra RK, der innoverer fremtidens Facebook, opfinder afløseren for kniv og gaffel, afskaffer fattigdommen eller får løst problemerne med ølboden.

Allan Gade Jacobsen

Fag i hf-uddannelsen på Ribe Katedralskole

På hf er der både en række fag og faggrupper, alle skal have, og nogle fag, man selv kan vælge. Desuden er der introduktionskursus, værkstedsundervisning og projekter.

- **De obligatoriske fag** er dansk A, engelsk B, matematik C, idræt C og et praktisk/musisk fag (musik C eller billedkunst C)
- **De obligatoriske faggrupper** er kultur- og samfundsfaggruppen (historie B, religion C, samfundsfag C) og den naturvidenskabelige faggruppe (kemi C, biologi C, geografi C)
- **2 - 4 valgfag:** 2 valgfag på B niveau *eller* 1 valgfag på B og 2 på C niveau *eller* engelsk A og 2 valgfag på C niveau *eller* engelsk A og 1 valgfag på B niveau

1. år	2. år
Dansk (A)	
Engelsk (B)	
Kultur- og samfundsfaggruppen: Historie (B) Samfundsfag (C) Religion (C)	
Idræt (C)	Større skriftlig opgave
Musik eller billedkunst (C)	
Naturvidenskabelig faggruppe: Kemi (C) Biologi (C) Geografi (C)	2 til 4 valgfag (A, B eller C)
Matematik (C)	
Værksted	Værksted

- **Valgfag på C-niveau:** psykologi, filosofi, erhvervsøkonomi, datalogi, innovation
- **Valgfag på B-niveau:** matematik, kemi, biologi, naturgeografi, samfundsfag, religion, psykologi, musik, billedkunst, idræt, tysk, fortsættersprog, spansk begynderprog
- **Valgfag på A-niveau:** engelsk

Valgfagene er et-årige og ligger i uddannelsens 2. år.

Profil for hf på Ribe Katedralskole

Hf er tilrettelagt således, at den enkelte elev får mest mulig støtte gennem forløbet.

Introduktionskurset

Kurset ligger i de første måneder af uddannelsen. Her prøves elevens faglige niveau gennem tests, eleven introduceres

Studiebog

Er et elektronisk dokument, hvor eleven skriver om tutorsamtalerne. Studiebogen er et redskab for eleven, så eleven ved, hvad han eller hun skal blive bedre til og hvordan.

Værkstedundervisning

Udgør 50 timer af uddannelsen. I værkstedundervisningen introduceres eleven blandt andet til fagenes fælles metoder og studieteknik, og der arbejdes med eksamenstræning.

Niveaudelt undervisning i matematik

I foråret i 1.hf niveaudeles eleverne i matematik, så elever, der ønsker at afslutte matematik på B-niveau efter 2. hf, får deres eget hold, mens de øvrige elever, der ønsker at afslutte matematik på C-niveau efter 1.hf, forbereder sig til eksamen.

Studietimer og lektiecafé

Hver uge ligger der to studietimer inde i skemaet, hvor eleverne i 1.hf kan få hjælp af lærere til at lave deres lektier. En eftermiddag om ugen indkaldes hf-elever, der skylder skriftlige opgaver, til lektiecafé. For alle skolens elever er der desuden lektiecafé i matematik to gange om ugen.

til hensigtsmæssige studievaner, IT, skolens bibliotek, forskellige arbejdsformer, tutorordning, studiebog og værkstedundervisning, samt møder skolens elevforeninger.

Tutorordning

Lige fra starten er eleven tilknyttet en bestemt lærer, en tutor, som eleven jævnligt fører samtaler med. Tutoren skal hjælpe eleven til at få et godt og udbytterigt forløb på hf. Med tutoren taler eleven om, hvad han eller hun kan blive bedre til, så eleven hele tiden arbejder frem mod et mål.

Studieretninger og fag i gymnasiet

for årgang 2014 – 2017

	naturvidenskabelige		samfundsvidenskabelige		kunstneriske		sprogliche		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
STUDIERETNINGER	Matematik A Fysik B eller A Kemi B eller A	Biologi A Matematik B eller A Muligt 3. studieretningsfag: Idræt B eller kemi B	Samfundsfag A Matematik B eller A Muligt 3. studieretningsfag: Psykologi C 2.fremmedsprog skal være tysk fortsættersprog B	Samfundsfag A Engelsk A Matematik B	Musik A Matematik A Muligt 3. studieretningsfag: Fysik B	Musik A Engelsk A Muligt 3. studieretningsfag: Billedkunst C	Spansk begyndersprog A Engelsk A. Muligt 3. fag: Samfundsfag B I alt 2 sprog	Spansk begyndersprog A Engelsk A Desuden 2. fremmedsprog, dvs. i alt 3 sprog	Latin A Græsk A Desuden engelsk B og 2. fremmedsprog, dvs. i alt 4 sprog
FÆLLES FAG	Ved siden af alle studieretningerne skal man vælge <i>ét andet fremmedsprog end engelsk</i> (dette gælder dog ikke studieretning nr. 7). Man kan vælge: Et begyndersprog på A-niveau: italiensk, spansk, fransk, tysk, <i>eller</i> et fortsættersprog på B-niveau: tysk. Undervisningen i dette andet fremmedsprog begynder samtidig med studieretningerne. <i>Øvrige fælles fag:</i> naturvidenskabeligt grundforløb, almen sprogforståelse, almen studieforberedelse historie A, dansk A, engelsk B matematik C, fysik C, biologi C, kemi C (studieretning 1-3 og 5), <i>eller</i> naturgeografi C (studieretning 4 og 6-9), samfundsfag C, oldtidskundskab C, religion C, musik C <i>eller</i> billedkunst C <i>eller</i> dramatik C, idræt C								
VALGFAG	<i>Valgfagene ligger normalt i 3.g og er følgende:</i> C-niveau: filosofi, psykologi, erhvervsøkonomi, innovation, naturgeografi, kemi, astronomi B-niveau: matematik, fysik, naturgeografi, biologi, kemi, samfundsfag, musik, billedkunst, idræt, psykologi, religion A-niveau: matematik, kemi, engelsk, fortsættersprog (tysk)								

Grundforløb og studieretningsvalg

Det første halve år i gymnasiet – grundforløbet – er på Ribe Katedralskole fælles for *alle* nye elever uanset, hvilken studieretning den enkelte regner med at vælge. Dette gør, at alle elever er helt frit stillet, når de i december skal vælge studieretning. Herved adskiller Ribe Katedralskole sig markant fra de fleste andre gymnasier.

De første uger af grundforløbet er planlagt som et introforløb, hvor eleverne introduceres til hensigtsmæssige studievaner, studieteknik, skolens IT og bibliotek, samt møder skolens elevforeninger.

I grundforløbet vil eleven møde mange af de fag, der er relevante, for at eleven på det bedst mulige grundlag kan vælge studieretning. Desuden vil skolen ved forskellige arrangementer i efterårets løb grundigt orientere om valg af studieretning og 2. fremmedsprog.

Valget af studieretning og valget af 2. fremmedsprog skal sammentænkes, og eleven vælger derfor studieretning og 2. fremmedsprog samtidig ved slutningen af grundforløbet.

Det endelige valg af studieretning foretages omkring den 1. december, og undervis-

ningen i studieretningerne begynder midt i januar. Eleverne går i den valgte studieretning de følgende 2½ år, indtil de bliver studenter.

Nogle kombinationer af studieretninger og sprog giver plads til valgfag i 3.g. Andre kombinationer af studieretninger og sprog betyder, at eleven allerede har opfyldt kravene om antal fag i en studentereksamen. De fælles fag er fordelt over alle tre år således, at nogle er treårige, mens andre er et- eller toårige. En del af de fælles fag optræder allerede i grundforløbet, og andre optræder først i 2. eller 3.g.

AT, AP og NV

Man har kun almen sprogforståelse i det første halve år i gymnasiet.

Naturvidenskabeligt grundforløb

Med udgangspunkt i emner, som eleverne kender fra hverdagen, arbejder fagene fysik, kemi, biologi og naturgeografi sammen om at illustrere den naturvidenskabelige tankegang og metode.

Man har kun naturvidenskabeligt grundforløb i det første halve år i gymnasiet, og forløbet fungerer som indtro til de naturvidenskabelige studieretninger.

Almen studieforberedelse

Almen studieforberedelse danner alle 3 år rammen om et samarbejde mellem 3 – 4 fag fra henholdsvis det naturvidenskabelige, humanistiske og samfundsvidenskabelige område. Et af målene med almen studieforberedelse er, at eleverne udvikler sig til studerende.

Almen sprogforståelse

I almen sprogforståelse lægges grundlaget for det videre arbejde med sprog. Med latin som fælles udgangspunkt arbejder eleverne blandt andet med grammatik, sproghistorie og sociolingvistik. Kurset i almen sprogforståelse gør det nemmere for eleverne at lære sprog, og det fungerer som intro til de sproglige studieretninger.

En ny slags velkomst på første skoledag

"I morgen begynder endnu et skoleår på Ribe Katedralskole. Men for Trine (næstformand for elevrådet, red.) og mig (formand for elevrådet, red.) begynder skoleåret allerede i dag, hvor vi skal op på skolen og forberede elevrådets velkomst til

de nye elever. Da jeg møder Trine foran træet i skolegården, er humøret højt, og ligeså er forventningerne. På kontoret henter vi vores nye elevråds t-shirts, som vi bestilte før ferien. De er navy-blå med skolens logo foran og "ELEVRADET" trykt på ryggen.

Vi får t-shirtene sorteret og sætter os for at få styr på mødeindkaldelser, og hvordan de første uger ellers skal gribes an i elevrådet – vi finder også plads til et møde med Karsdal. Næste punkt på vores plan er første skoledag."

Sådan beskriver Mathilda, formand for elevrådet, forberedelserne til et nyt skoleårs begyndelse.

Forventningerne er fra formandskabets side høje, da de næste dag møder elevrådet klokken lidt over otte. Opbakningen fra elevrådet er stor, og det er slet ikke til at spore i medlemmernes øjne, at det altså er lidt tidligt at stå op efter en lang ferie. Alle trækker i de nye elevråds t-shirts, fylder en bakke med skumfrøer og griber en stak elevrådshåndbøger, inden paraplyerne slås op, og alle spredt sig rundt til skolens mange indgange.

Hver eneste nye elev mødes med et "Vel-

kommen!" samt spørgsmålet "Vil du ikke have en elevrådshåndbog og en frø med?". På trods af regnvejr og "frø-provokationer" får vi kun smil igen. Nogle er endda friske nok til at svare igen med et "Som den frø, jeg nu er, må jeg hellere tage en" eller "Jeg er ikke kannibal, så nej tak". Elevrådets mål med denne "forundringsdag", som vi kalder de dage, hvor der sker noget ekstra og lidt særligt, var at give de nye elever en varm velkomst, få uddelt vores nye elevrådshåndbog og ikke mindst lave lidt grin med ordensreglerne for nye frøer. Efterfølgende har vi talt med blandt andre Bianca fra 1d, som sagde: "Jeg synes, det

var godt, I stod udenfor og ledte os ind i Salen, for ingen af os vidste jo, hvor vi skulle hen. Jeg synes også, det var ret komisk med vingummi frøerne. Det var en varm velkomst, for man gik lidt og tænkte, at I nok synes, det var nederen, at vi kom som nye, men I fik vist, at folk holder lidt mere sammen på gymnasiet og hjælper hinanden. Og håndbøgerne hjalp også med de gode råd."

Vi håber, det ikke kun var det indtryk Bianca fik, men at alle nye elever oplevede morgenen på samme måde. Vi nød i hvert fald at byde jer velkommen!

Teresa Kjer Bundgaard

Et liv på et år

Mojn!

Jeg hedder William Donini, og jeg er en udvekslingsstudent, Exchange Student, der kommer fra Italien.

Historien, som jeg skal til at fortælle jer, begynder i oktober 2013, da AFS organiserer en præsentation på min skole, der i Ita-

lien går under betegnelsen "Intercultura". Dengang havde jeg ikke den fjerneste anelse om, hvad et liv langt væk hjemmefra, væk fra familie og venner indebar, og jeg viste ikke engang, hvor forskelligartet verden var og.... hvor Danmark overhovedet lå.

Præsentationen gjorde dog stærkt indtryk på mig, og min samvittighed påbød mig ikke at lade en sådan mulighed glide mig af hænde. Fra da af begyndte jeg en lang tur gennem AFS-møder, og alle de prøver, der skulle overstås – valget af land og så videre. I spørger jer sikkert lige nu, hvorfor lige Danmark, ikke sandt?

Ja, et godt spørgsmål!

Jeg har altid været nysgerrig efter at lære de nordiske lande at kende. I mine øjne har de noget fascinerende og specielt over sig. Således sagde jeg fra begyndelsen af til mig selv: For mange mennesker vælger USA, jeg vil gøre noget helt anderledes! Derefter, med hjælp fra nettet og AFS's manualer, lavede jeg en liste med 5 foretrukne stater, hvor Danmark var på førstepladsen.

Og dette viste sig at være et problem: Efter 3 måneders venten kommer der svar: Egnet til at tage af sted men for få pladser. Ergo endnu mere ventetid og håbet vakler. Så endelig den endegyldige dom: Accepteret – med alt hvad det indebærer: Fortælle det til vennerne og klassekammeraterne, tørre en tåre af kinden på en ængstelig italiensk mor, tildelingen af en værtsfamilie, den endegyldige afrejsedato og de sidste forbedelser.

Og så endelig Danmark!

Jeg tilbringer tre dage i en AFS-lejr på en tidligere skole i nærheden af Odense, så kommer jeg hen til familien, hvor jeg bliver modtaget på storartet vis, og efter nogle meget intense dage pga. træthed og skiftende følelser føler jeg mig for første gang hjemme. To dage til at trække vejret, og så går skolen i gang. Og nu begynder jeg for alvor at mærke, at jeg ikke længere er i Italien.

Så snart rektor begynder sin tale i Salen, dukker der tusinde spørgsmål op i mit

hoved: Hvad siger han egentlig? Hvordan skal jeg kunne forstå, om og hvad jeg skal gøre? Så byder han udvekslingsstuderenterne velkommen på engelsk, og jeg drager et lettelsens suk.

Vi er forskellige, idet vi kommer fra forskellige lande. Vores teamleder fører os ud i klassen, hvor vi får tildelt en plads og en lille snack, som jeg tygger for at aflade spændingen: Efter tre år på en italiensk ungdomsuddannelse befinder jeg mig i en ny klasse, på et nyt sted og navnlig omgivet af personer, der taler et uforståeligt sprog. Jeg sidder og laver intet med min computer foran mig, og jeg føler nærmest dårlig samvittighed, fordi de andre derimod arbejder. Jeg vil nødig forstyrre nogen; men jeg kan alligevel ikke lade være med at spørge om forklaringer på det, der bliver sagt. Mens jeg fortaber mig i disse modsatte følelser, går de to første uger af skoleåret. I mellemtiden har jeg lært klassekammeraterne bedre at kende. De er sympatiske og imødekommende (og virkelig gode til engelsk!), de forstår min situation og forsøger altid at forklare mig, hvad der foregår i timerne. Også lærerne hjælper mig meget, og jeg kan allerede lave nogle engelsklektier, hvilket hjælper mig til at føle mig mere integreret.

På skolen er vi otte udvekslingsstuderende: Mig (William) og Matteo fra Italien, Mathias fra Paraguay, Camille fra Brasilien, Wetinee (Shampoo) og Norawish (Bai-Tong) fra Thailand, Solveig fra Tyskland. Vi ses ofte til møderne med Vita, til dansk-timerne eller rundt omkring på skolen. Det er rart ikke at være alene, men at have andre omkring sig i samme situation. For alle var begyndelsen ikke helt nem, men nu er vi ved at blive en del af dagligdagen, og at se hinanden ofte giver os mod.

Takket være dansk-timerne og 6 – 7 timer i skolen, hvor jeg hører sproget, opdager jeg hver dag nye ord, og jeg begynder at kunne følge med i nogle enkelte samtaler.

Der er otte måneder tilbage af min oplevelse med Danmark, og jeg er overbevist om, at det bedste stadig ligger foran mig, men jeg vil gerne allerede nu takke Danmark og alle de personer, som jeg har lært at kende, for hjælpen, som de giver mig, og for det, de har hjulpet mig med at forstå. En særlig tak til læreren Peter, der har hjul-

pet mig med oversættelsen af denne artikel fra italiensk til dansk, således at I kan læse den uden problemer.

William Donini

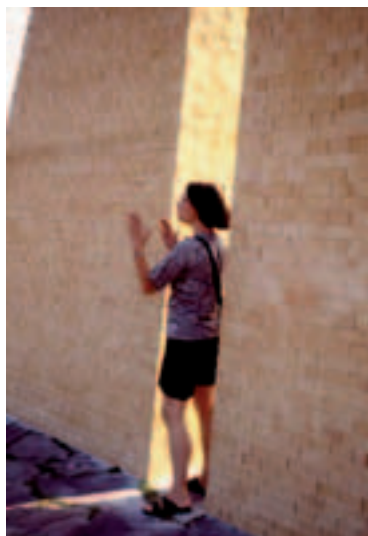
To mennesker

To mennesker Ribe Katedralskole 2014

Sjælens port gennemlyst 1994

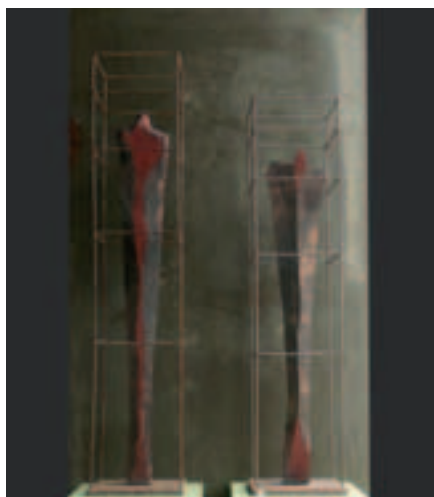
*Up the Hill Down the Town,
Millesgårde, Stockholm 1996*

Sjælens port Ribe Katedralskole 1995

Lerskitser til polsk udstilling 2002

Tentakler 1996

Bord om bor Tistrup 2004

Søgaard – feltkursus for 1.hf

Vi er så glade for Søgaard-feltkursus med 1.hf!

Endnu engang pakkede vi gummistøvlerne og tog på feltkursus ved Søgaard Sø med 1.hf'erne. Det sker hvert år i starten af september, og det er en succes hver gang! I 3 dage undersøger de biologien, kemien og geografin i området, og de lærer at samarbejde på alle mulige måder. Det foregår ved at biologi-, kemi- og geografilærerne samt klassernes teamledere har hver deres poster i området, det blev i år til 8 poster. Eleverne var inddelt i 3 – 4 mands hold, som rokerede rundt mellem posterne. Holdene rokerede enten med eller mod uret, og på hver post mødtes 2 hold, som så skulle løse

opgaverne sammen og samtidig lære hinanden at kende. På posterne foregik mange forskellige ting, for eksempel roede eleverne i en robåd ud på Søgaard Sø for at tage vandprøver, som de senere undersøgte for indholdet af mikroalger og phosphat. Eleverne skulle også ha' waders på, så de kunne fange smådyr i søen og måle

forskellige dimensioner i Bjerndrup Mølleå. I skoven gravede de jordbundsprofil og tog jordprøver, som de senere lavede forsøg med. Kemien i saltvand fra Åbenrå Fjord tæt på blev også undersøgt. På teamlederposterne blev eleverne udfordret med skuespil, samarbejdsøvelser og teltslagning – med bind for øjnene!

I år viste vejret sig fra sin bedste side, regntøjet blev i tasken, og i stedet for kom shorts og sandaler frem. Det var herligt. Det betød også, at aftenerne blev brugt på rundbold, rugby, hygge på terrassen m.m. Endnu en gang blev Søgård-turen en succes, så på Ribe Katedralskole holder vi fast i disse 3 dage, hvor de sædvanlige skoledage er skiftet ud med forskellige former for fagligt og socialt samarbejde i området omkring Søgård Sø. Vi glæder os allerede til næste år.

Annemette Vestergaard Witt

Lærertur til Dresden

I september 2014 var ansatte på Ribe Katedralskole på studietur til Dresden.

Det var en tur, hvor både faglighed, kultur og sociale aktiviteter stod på programmet.

Onsdag aften ankom vi med toget til Dresden og blev indlogeret på hotellet. Næste morgen kørte vi til Zittau, hvor vi besøgte Christian Weise Gymnasium,

som er Ribe Katedralskoles mangeårige tyske udvekslingsgymnasium. Her fortalte skolens rektor om gymnasiet og tiden før og efter murens fald. Derudover så lærerne undervisning i egne fag, hvilket for de fleste var lidt af en øjenåbner, idet klasseundervisningen var markant anderledes end i Danmark.

Efter en fælles frokost stod lokale guider klar til at vise os rundt i Zittau.

Fredag var programmet frit, og dagen bød blandt andet på Botanisk have, Hygiene-Museum, Galerie Neue Meister, Festung Dresden, Tidligere Stasifængsel, Gemäldgalerie Alte Meister, Historisches Grünes Gewölbe, Brauerei, Mathematisch-Psychikalischer Salon, Neues Grünes Gewölbe (skatkammer), Türkische Cammer, Militärhistorisches Museum, Frauenkirche, Porzellansammlung.

Om aftenen var nogle i operaen, mens andre hørte klassisk musik i Frauenkirche eller jazz på et af byens spillesteder.

Lørdag var det tid til at tage toget hjem, og det var en træt flok, der landede på Odins plads sidst på eftermiddagen.

Britta Gammelgaard

Et universitet kom forbi

Hvad gør man, når lærerne forlader gymnasiet? På Ribe Katedralskole sendte man bud efter Det Rullende Universitet. I anledning af lærernes studietur til Dresden overtog Det Rullende Universitet undervisningen en hel fredag. Det Rullende Universitet er et koncept udviklet af Aarhus Universitet, hvor kandidatstuderende fra universitetet tager ud på danske gymnasier og underviser gymnasieeleverne. Der bliver undervist i alt fra hjernen til Lady Gagas selvscenesættelse.

Dagen var opdelt i fem dele, den første del bestod af klasseundervisning med de kandidatstuderende. De enkelte klasser havde haft mulighed for at vælge emner ud fra et stort katalog med muligheder. Alle eleverne begav sig derefter ned i Salen, hvor astro- og geofysiker Christoffer Karoff tog dem med på en tur ud i rummet i sit foredrag om solens påvirkning på klimaet. Derefter hørte eleverne et oplæg om livet som universitetsstuderende. Dette blev efterfulgt af

endnu en omgang undervisning med både nyt emne og ny underviser. Igen var

emnerne forskellige fra klasse til klasse, men de var alligevel tilpasset klassens studieretning, når det var en stx-klasse. Afslutningsvis blev der budt på en hyggelig uddannelsescafé, hvor gymnasieeleverne havde mulighed for at tage sig en snak med de studerende og få svar på de spørgsmål, de måtte have om universitetslivet. Alt i alt har både undervisere og elever haft en god og lærerig dag og er taget hjem med et smil i øjnene og gnister i hjernen.

Rundt med øjne og ører

I løbet af dagen sneg vi os i pressegruppen, mere eller mindre ubemærkede, med forskellige klasser for at få et indtryk af dagens gang. Vi påtog os rollen som fluerne på væggen, mens der blev undervist, og vi snakkede med eleverne i pauserne. Vores helt klare indtryk var, at eleverne havde en

meget lærerig og spændende dag. Merete fra 1p, som havde om motivation, sagde: "Jeg synes, det har været sjovt – spændende, men også udfordrende. Det var en anderledes måde at blive undervist på. Jeg har fået meget ud af det, og jeg synes, det er noget, jeg kan bruge på længere sigt". Ligeledes sagde Helene fra 1e: "Jeg synes generelt, at sådan en dag er rigtig god, og man kan tage mange ting med videre". Da dagens undervisning var ovre, gik vi med ned i uddannelsescaféen for at finde ud af, om underviserne var enige med eleverne i, at dagen havde været god og udbytterig. "Jeg tror, at underviserne lærer næsten mere end eleverne gør; det sætter helt sikkert nogle ting i perspektiv", udtalte Rosalina, som studerer folkesundhedsvidenskab og i løbet af dagen havde undervist i blandt andet den nye sundhedsbølge. Vi spurgte efter et godt råd til de gymnasieelever, som måske vil gå på universitetet. "Jeg synes helt sikkert, at man skal tage til de studiedage og gymnasiepraktikker, man kan komme til, og så skal man bare benytte sig af alle, man kender, som har gået på universitetet, og stille dem spørgsmål, hvis man er i tvivl om de forskellige uddannelser. Det er jo dem, der ved mest om uddannelserne", sagde Ida, som studerer medicin på 8. semester. "Tro ikke, at det rigtige uddannelsesvalg kommer dumpende ned fra himlen, det er et meget aktivt valg at finde ud af, hvad man vil være" mener Henriette, som læser retorik. Afslutningsvis spurgte vi underviserne om, hvordan de syntes dagen var gået, og her var der kun gode ting at sige. "Jeg er meget positivt overrasket over Ribe Katedralskoles elever, de har været meget koncentrerede og engagerede" udtalte Rosalina. Både elever og undervisere havde en udbytterig og god dag. De universitetsstuderende blev bedre til at undervise i deres stof, og eleverne blev klogere, ikke kun fagligt, men i lige så høj grad på, hvad det vil sige at gå på universitetet.

En eventyrlig dag

Der var engang et meget smukt og meget gammelt kongerige, faktisk var det det ældste kongerige i hele landet. Den retfærdige konge styrede riget med hård hånd sammen med sin henrivende dronning. På slotet boede der mange trofaste hoffolk, som gjorde alt, hvad de kunne, for at behage kongen og dronningen. Sammen værnede kongen, dronningen og alle hoffolkene om bønderne i riget. Alt var idyl. Bønderne passede deres marker og afleverede deres afgrøder til tiden, mens hoffolkene havde overblikket over tingenenes gang. En dag, midt i høsten, kom et sendebud fra et fjernt land med et brev til kongen. I brevet skrev kongen fra det fjerne kongerige, at hans kongerige inviterede kongen, dronningen og alle de mange hoffolk til et ophold på hans prægtige slot. Kongen kaldte dronningen til sig og fortalte hende om brevet. De var begge meget begejstrede for dette. Men hvem skulle så holde øje med bønderne? Længe grublede de over dette. Pludselig slog det dronningen, at der måtte være hjælp at hente hos landets aller-allerfineste skole for hoffolk, hoffolkitetet. Dagen for afrejsen oprandt, og kalenderen skrev den seksogtyvende september, da en

kæmpe diligence rullede ind på gårdspladsen. Ud af diligencen væltede det med forventningsfulde og energiske unge hoffolk, der var under uddannelse. Alt var kaos, bønderne rendte forvirrede rundt mellem hinanden og vidste hverken, hvor de var, eller hvor de skulle hen. Dette havde de godt nok fået at vide i den forgangne uge, men bønder har det med at glemme den slags. Til alt held lykkedes det hurtigt de nye hoffolk at få styr på bønderne. Selvom de nye hoffolk endnu ikke var færdiguddannede og ikke havde den samme erfaring som de gamle, havde de fuld kontrol over bønderne. Faktisk gik nogle af bønderne hen og fik den tanke, at livet som hofdame eller -mand, måske var noget for dem. Da dagen var gået, pakkede hoffolkene diligencen sammen og rullede ud af gården. Selvom det havde været en god og inspirerende dag, glædede bønderne sig alligevel til at kongen, dronningen og alle de rigtige hoffolk kom tilbage fra det fjerne kongerige.

*Charlotte Skjold Qvist Christensen, 2x
Charlotte Voigt Sonnichsen, 2x
Sofie Jastrup Lanng, 2x
Sofie Stender Atzen, 2x*

Mamma Mia!

På Ribe Katedralskole har man sjældent set en teaterkoncert. MEN! De to musiklærere Dorte Simonsen Gunge (DG) og Camilla Darling Bunk (CB) fik den geniale ide at afprøve den gamle tradition. De satte deres to musikhold sammen, 3z og 2t. Grunden til sammensætningen lå i, at 3z ikke havde det store orkester, og at 2t ikke havde det store kor. Så sammen ville de udgøre et perfekt par. Dorte og Camilla fik i løbet af sommerferien 2014 sammensat et manuskript, og de udvalgte derefter elever fra de to musikklasser til de forskellige roller i stykket. Nogen blev valgt til at være skuespillere, og andre blev valgt til at spille i orkesteret. Mens Dorte fik sat orkesteret ind i musikstykkerne, lærte Camilla skuespillerne/koret at synge sangene. Musikerne var lettere overvældede over mængden af numre, som lige pludselig skulle læres. Der blev pludselig lavet om på elevernes skemaer, og tirsdagens sidste

to moduler blev nu brugt på teaterkoncert i stedet for den normale undervisning. Derudover blev hver torsdag kl. 15.00 – 16.30 og hver anden weekend brugt på teaterkoncert, hvor vi også fik kage. Den sidste torsdag i september, hvor lærerne var i Dresden, og skolens elever havde fået fri til at lave afleveringer hele dagen, blev også brugt på teaterkoncert. Og selvfølgelig blev skoledagen den 2. oktober, hvor koncerten blev afholdt, også ofret til fordel for projektet.

Teaterkoncerten var inspireret af spillefilmen Mamma Mia, der indeholder musikken fra ABBA. Teaterkoncerten handlede om en ung pige ved navn Sophie Sheridan (spillet af Teresa Kjær Bundgaard), som skulle giftes med sin forlovede ved navn Sky (spillet af Emilia Heiselberg). Sophie ville gerne finde sin far inden brylluppet. MEN, det viste sig, at der ifølge Sophies

mor Donna Sheridans dagbog, var 3 mulige fædre. (Roller som Donna blev spillet af Clara Simonsen Gunge). Da mændene efterfølgende kom til øen, kulminerede alt.

Så skete det. Tirsdag den 19. august 2014 startede vores forberedelse til teaterkoncerten. Vi mødtes i musiklokalet MU2, hvor vi var spændte på, hvad der ventede os. Manuskriptet og de første noder blev uddelt, og så startede vi øvingen af sangene. Der opstod nogen forvirring, da Vicki Mixen så, at hun var blevet valgt til at spille den mandlige karakter Bill Anderson. Hun blev specielt overrasket, da lærernes begrundelse var, at hun var blevet valgt til rollen på grund af sin personlighed. Det var ikke alle, som skulle være skuespillere eller musikkere. Det var også tre elever (Stephanie Ann Christoffersen, 3z, Mette Holdt Møller, 2t og Rosa Johanne Rasmussen, 1p), som blev valgt til at stå for scenografien.

Der var nu mindre end halvanden måned til, vi skulle opføre teaterkoncerten. Det var meget problematisk, at der næsten kun var kvindelige skuespillere. Derfor var det kun de største mandlige hovedroller, som blev spillet af mænd, da der kun var to elever af hankøn at vælge imellem til at spille rollerne. Simon Skellgaard Lyngesen fra 3z blev valgt til at spille Sam Carmichael, og Thomas Møll Bramming fra 3r blev valgt til at spille Pepper.

Den første øve-weekend foregik den 30. og 31. august. Her gennemgik vi for første gang scenerne i manuskriptet i Salen, alt imens bandet øvede på numrene i musiklokalet. Som orkester var vi alle spændte på at skulle spille numrene, da ingen i orkestret havde spillet synderligt meget ABBA-musik

i deres fritid. Hele orkesteret og alle skuespillerne tog imod opgaven med udstrakt hånd – og tog udfordringerne i strakt arm. De flotte kulisser blev lavet af Stephanie Ann Christoffersen, Mette Holdt Møller og Rosa Johanne Rasmussen. Desuden sørgede de tre for en stor del af rekvisitterne, der blev brugt under opførelsen af teaterkoncerten.

I orkesteret var der dog et stort problem. Der manglede en trommeslager. Det var her, Bastian Rytter Lykkebo fra 1f kom os til undsætning. Nu var orkesteret endelig samlet. Ud over Bastian Rytter Lykkebo på trommer havde vi følgende musikanter: Alberte Maimburg, 2t (klaver), Magnus Muldbjerg Bendtsen, 2t (guitar), Lasse Olsen, 2t (guitar og hammondorgel), Martha Sofie Tang Jepsen, 2t (klarinet og xylofon), Karna Roager, 2t (obo) og Mads Christian Feddersen, 2t (bas).

Særlig vigtig var Alberte, som skulle spille ouverturen, som var et vigtigt led i starten af forestillingen.

Skolens dramalærer, Katrine Lund Jørgensen (KL), hjalp skuespillerne med at få det sidste sat på plads. Vi fik også hjælp udefra

pulten, hvor han sørgede for, at orkesteret og sangerne ikke var for høje i forhold til hinanden.

I løbet af øvningen blev alle enige om, at der manglede nogle dansere. Det blev Thea Catrine Thiim fra 3x og Emilie Brus Gregersen fra 2x, som stod for at instruere danserne. Danserne endte med at blive: Nikolaj Just, 3x, Emil Kristian Foged Klemmensen, 3x og Niels Sunddal Conradsen, 3r.

Der blev øvet og øvet i mange week-ender, skoletimer og eftermiddage, så da vi nåede til selve dagen, hvor teaterkoncerten skulle opføres, var vi alle spændte. Først skulle der opføres generalprøve for elever fra

af dramaturgen Astrid Guldhammer, som gav os nogle fif til, hvordan vi skulle opføre os på scenen.

Lyden kom først helt på plads den 2. oktober, da Martin Poulsen, vores lydmand, kom og hjalp skuespillerne med micro porters, så de ikke skulle bruge håndholdte mikrofoner, som de havde brugt alle de forrige øve-gange. Han stod også for mixer-

Vittenbergskolen og Ansgarskolen. Hele forestillingen gik forrygende, indtil en af micro porterne pludselig ikke virkede, og Martin Poulsen var nødt til at afbryde forestillingen. Heldigvis blev det fikset, og teaterkoncerten kunne atter fortsætte. Man siger, at hvis generalprøven går dårligt, så vil selve premieren gå forrygende. Det gjorde den selvfølgelig også! Det var et brag af en forestilling, og ikke et øje var tørt. Der blev grinet af skuespillerne jokes og grædt under scenen, hvor Clara Simonsen Gunge sang "Slipping through my fingers". Efter at forestillingen var slut, og alle skuespillere og musikere havde bukket, kom rektor, Bent Karsdal, op på scenen og takkede Dorte Simonsen Gunge, Camilla Darling Bunk og vores to musikklasser for en flot teaterkoncert. Han takkede gæsterne for at være kommet, og for at der var kommet så mange. Både Bent Karsdal og eleverne fra de to musikklasser gav blomster til Dorte Simonsen Gunge og Camilla Darling Bunk som tak for det gode arbejde.

*Vicki Mixen, 2t
Mads Christian Feddersen, 2t*

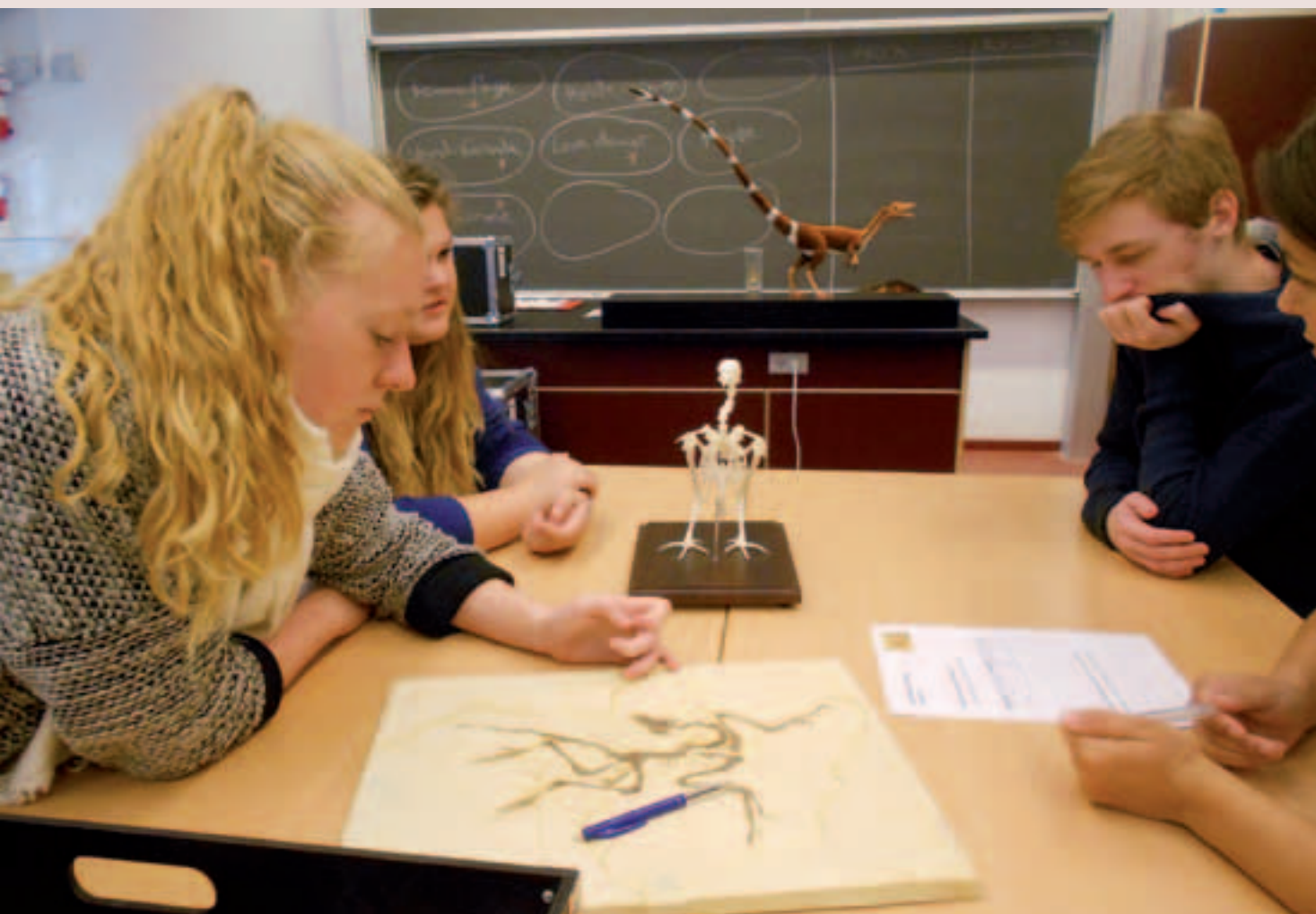

Viden på Vej

Mutation, reproduktion, variation, selektion, evolution – det er kernebegreber i evolutionsteorien. Og det var emner, der på praktisk og håndgribelig måde blev introduceret og arbejdet med torsdag og fredag i uge 41. Statens Naturhistoriske

Museer har fundet ud af, at over 95 % af de elever, der modtager undervisning på museerne, kommer fra Hovedstadsområdet – og da museerne er til for hele Danmark, har ildsjæle søgt penge til projektet Viden på Vej, hvor undervisere tager rundt i hele

landet med en minibus fyldt med spændende materialer – ganske gratis. Alle vores 12 stx-biologihold var igennem to lektioners spændende undervisning med temaerne ”Evolutionens Byggesten” og ”Evolution – fra dinosaur til fugl”. Der

blev studeret fugleskeletter og -fjer, aftryk af den berømte *Archaeopteryx*, 3D-model af samme, mængder af kakerlakker, sump-skildpadder, flodkrebs, salamandre og så videre i sprit – dyresnaps kaldet – og eleverne måtte røre, pille, observere, måle, tegne mm.

En vældig udbytterig dag – den gentager vi gerne en anden gang! Og den har givet inspiration til i langt højere grad at inddrage Ribe Katedralskoles flotte samlinger i undervisningen fremover.

Jørgen Baungaard Hansen

Københavnertur med 2p

Den 29. september tog 2p på studietur til København. Vi tog med tog fra Ribe og skiftede i Bramming og kørte til Københavns Hovedbanegård. Derfra gik vi hen til vores sovested, Copenhagen Downtown. Efter ankomst fik vi fri, og vi fik tid til at shoppe. Vi gik først og shoppede, og derefter gik vi ud for at spise.

Næste dag stod vi op, fik vores morgenmad og gjorde os klar til at gå til Christiania, Christiansborg og den nye Moské.

En kølig tirsdag morgen ankom vi så til Christianias hovedindgang kl. 09.30. Christianitterne var endnu ikke helt stået op, da de havde afholdt en stor fest aftenen inden. Vi stod ved hovedindgangen og kiggede ind på Christiania, og det var som at kigge på en helt anden verden. Der lå skrald i bunker, murene var fyldt med graffiti, og

mange af bygningerne var faldefærdige.

Inden vi trådte ind på Pusher Street, kunne vi ikke undgå at se et stort skilt, hvorpå der var malet et kamera med et kryds over. Det indikerede, at der ikke måtte tages billeder på dette område, da der sælges hash. Da vi gik gennem Pusher Street, kunne man fornemme den skjulte dagsorden. Selvom Christiania er Københavns fjerdestørste turistattraktion, så fornemmede vi ikke mange turister så tidligt på dagen. Kun de daglige gæster.

Derefter gik vi rundt

i området og så cykelhandleren, som producerer den berømte Christiania Cykel. Vi kiggede på de små huse, hvor de lokale bor, samt på deres sø, hvor man kunne hænge en lås, som symboliserede evig kærlighed. Vi kom ned ad nogle små gader og kom i snak med nogle christianitter, som fortalte os en masse spændende ting om at bo på Christiania, og om hvordan man kunne flytte dertil. De fortalte blandt andet, at man ikke må løbe på Christiania, da det skaber panik og signalerer, at politiet måske er på vej.

Vi sluttede rundturen med et smil og syntes, det havde været en god oplevelse.

Efter Christiania gik turen til Folketinget på Christiansborg. Jacob havde skaffet klassen adgang til en rundvisning på Chri-

stiansborg med Merete Riisager, som er medlem af Folketinget for Liberal Alliance. De sikkerhedsmæssige foranstaltninger var den første oplevelse. Sikkerheden på Christiansborg er blevet skærpet efter Anders Breiviks terror og massakre i Norge. Det er naturligvis ærgerligt, at man er nået dertil, men det er en naturlig reaktion, at Danmark også skærper sikkerheden efter en sådan hændelse.

Da vi kom ind, mødte vi Merete Riisager, som var klar til at vise os rundt i magtens korridorer. Derudover fik vi også mulighed for at overvære et møde i Folketinget – dog et kort et af slagsen, som omhandlede Folketingets beslutning om, hvorvidt Danmark skal deltage i krigen mod ISIL.

Efter rundvisningen var der tid til at stille spørgsmål til Merete Riisager, hvor blandt andet den nye folkeskolereform og Liberal Alliances udspil omkring en legalisering af euforiserende stoffer blev diskuteret.

Alt i alt må det siges at have været en god og lærerig dag, hvor alle fik muligheden for at få indsigt i Folketingets arbejde. Sidste punkt på dagsordenen tirsdag var et besøg i den nybyggede moské i København.

Da vi ankom til moskeen, fik vi at vide, at vi ikke måtte komme ind, hvis vi ikke tog skoene af. Det er en velkendt kulturel skik inden for det islamiske samfund, som vi var forberedt på. Det første, vi fik, var et lille oplæg om, hvordan islam, kristendom og jødedommen alle hænger sammen. De er tre forskellige religioner, men de tror alle sammen på én Gud. Det kaldes også for monoteisme. Forskellene er bare, at muslimerne tror på profeten Mohammed, de kristne på Jesus og jøderne på Moses. Efterfølgende fik vi en rundvisning i deres bedesal, som er opdelt med en afdeling for

mænd og en for kvinder. Børnene havde et rum, de kunne lege i uden at forstyrre bønnerne.

Hygiejne blev der også set på med strenge øjne, og derfor havde de et rum, kaldet "wudu" – et vaskerum, hvor hænder, fødder, ansigtet og håret blev vasket inden bønnerne.

Men mænd og kvinder var ikke kun opdelt under bønnerne. Moskeen havde også et fitnessrum, som mænd og kvinder skiftedes til at bruge. I de forskellige andre møderum sad mænd og kvinder også i hver deres ende af rummet.

Onsdag den 1. oktober, der var sidste dag i København, vågnede vi alle sammen og pakkede vores ting. Derefter spiste vi morgenmad og gjorde klar til at tage af sted til Arbejdermuseet. På vejen til museet hørte vi lidt om selve København by.

Da vi kom til museet, fik vi lov til selv at gå rundt og kigge og læse. Vi læste om de forskellige boliger, de havde tilbage i tiden, og så billeder af eksempler på, hvordan arbejderne forholdt sig.

Museet er et kulturhistorisk museum.

Udstillingen viser udviklingen igennem de sidste 150 år. Udstillingen er på 3 etager og er opdelt i 4 forskellige emner: Industriarbejde, 1950'erne, Familien Sørensen og Børnenes Arbejdermuseum.

Industriarbejde: På arbejdermuseets tredje sal finder man en udstilling, som går gennem 150 års industrihistorie. Fokus ligger her ikke i hjemmene, men på arbejdspladsen. Gennem en række arbejdsituationer fra både store og små virksomheder bliver arbejdsprocesser, fabriksrum og mennesker vist.

Den centrale pointe i udstillingen er, at industriarbejderne konstant må omstille sig for at sikre sig et arbejde og en indtægt. Udstillingen forsøger at kaste et lys over, hvad en arbejder er, om arbejderne var en samlet gruppe med de samme problemer, og om de havde et fælles mål.

Industrialiseringen er ikke bare fabrikker, maskiner og teknologiske landvindinger, det er også en kulturel revolution, der vendte op og ned på mange menneskers dagligdag. Udviklingen har præget arbejderne, men arbejderne har også påvirket den samme udvikling.

De regler, man i dag har på arbejdsmarkedet, er et resultat af fagforeningernes indsats, solidaritet, strejker og af de mange forlig, der er indgået op igennem tiden.

1950'erne: Udstillingen viser, hvordan forholdene var efter 2. verdenskrig. Selvom der var krise og mangel på mange ting, så fik folk efterhånden flere penge og større forbrug.

Familien Sørensen: En familie med mor, far og 8 børn. Faderen arbejdede, mens moderen gik derhjemme og passede børn. De havde kun en 2-værelses lejlighed!

I slutningen af 1800-tallet flyttede mange

ind til byen, blandt andet fordi det var blevet sværere at få arbejde på landet. I byen kunne der være flere muligheder og måske en bedre løn på de nye fabrikker. Mange håbede, at livet i byen ville blive bedre end livet på landet.

Mange børn var nødt til at arbejde for at bidrage til familiens overlevelse. Børnenes løn fik forældrene. Den blev brugt til at købe mad og tøj og betale huslejen med.

Efter en vellykket tur gik det tilbage til Ribe.

Benjamin Knudsen, 2p

Ditte Andersen, 2p

Emma Schjerning, 2p

Søren Christiansen, 2p

Jacob Lydom, 2p

Camilla Andersen, 2p

Lisa Nielsen, 2p

Pernille Hansen, 2p

Sarah Jensen, 2p

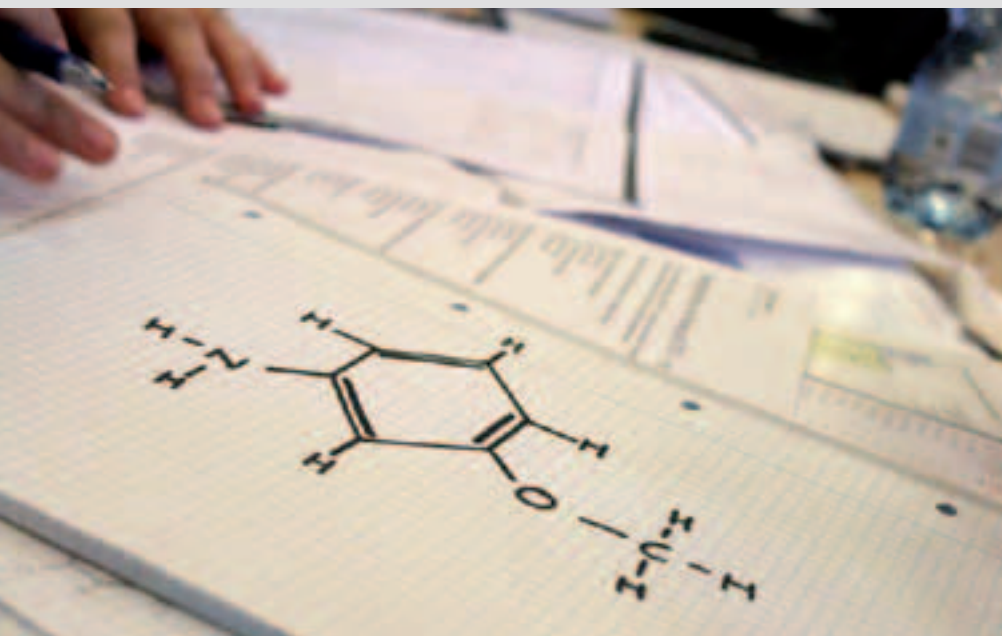
Nanna Møller-Christensen, 2p

Sanne Knudsen, 2p

Københavnertur med 3x

Mandag den 6. oktober begyndte som enhver anden skoledag for os elever i 3x. Og dog var der én fælles ting, som overskyggede weekendens historier og trodsede mandagstrætheden. Den længe ventede Københavnertur stod nemlig for døren. Eller mere præcist så ventede den på os på Ribe Banegård lige efter 7. lektion. Skoledagen kunne bare ikke gå hurtigt nok! Efter en lang togtur nåede vi frem til Københavns Hovedbanegård, og herpå fulgte en frisk lille gåtur til Danhostel, hvor vi blev indlogeret med udsigt udover Islands Brygge. Der blev dog ikke tid til at slappe af, da vi straks skulle videre ud i byens gader. Her havde klassens nyoprettede ”madudvalg” bestilt bord til hele flokken på restaurant RizRaz. Restauranten havde en stor vegetarbuffet, og selvom man godt kunne købe

kød til, så var vi flere unge vestjyder, som var lidt skeptiske overfor dette ”storby fænomen”. Heldigvis blev det en kæmpe succes, og nogle gik endda i buffeten ikke bare to, men hele tre gange! (Kæmpe shout-out til madudvalget!). Efter fællesspisning splittede selskabet op. En lille flok satte det lange ben foran og skyndte sig til Fisketorvet for at tage i biografen, andre tog ud for at afprøve de københavnske barer, og nogle vendte næsen tilbage mod Danhostel. Tirsdagens program begyndte tidligt, og klokken 8.00 tog vi sammen bussen ud til Danmarks Tekniske Universitet, hvor vi delte os i kemikere og fysikere. Vi, kemikere, brugte hele formiddagen i laboratoriet, hvor vi lavede en masse forsøg på nogle ukendte organiske stoffer. Eftermiddagen blev brugt på at undersøge resultaterne samt at analysere diverse spektre for stofferne. Vores trætte gymnasiehjerner måtte virkelig lægges i blød, og heldigvis fik vi

hjælp af vores lærer Eva og en studerende fra DTU. Den studerende, Michael, kom fra Esbjerg og havde meget pudsigt også haft vores helt egen Richard Cleyton til matematik på gymnasiet, og lige pludselig havde vi en hel masse at snakke om... Imens befandt fysikerne sig i en anden bygning på DTU, hvor de lavede nogle forsøg med STM (Scanning Tunneling Microscope). Her brugte de nogle stærke mikroskoper, så de kunne arbejde med atomer på nano-niveau.

Efter det lange besøg på DTU tog vi tilbage til midtbyen, hvor den så ellers stod på "fri leg". Vi trodsede den silende regn og udforskede Strøgets mange butikker. Klokken 18.00 mødtes vi alle drivvåde til endnu en gang fællesspisning på Café Dalle Valle. Efter en lækker og billig omgang mad gik vi til Rundetårn, hvor vi fik en aftenrundvisning. Efter det spændende fælles aftenarrangement tog nogle videre ud i nattelivet, mens andre tog hjem og hyggede på vores hostel.

Onsdag morgen tjekkede vi ud og tog bussen til Københavns Universitet. Her stod den så på foredrag. Kemikerne besøgte PharmaSchool, hvor vi blev orienteret om farmaceutuddannelsen og fik en lille rundvisning af en studerende. Efter det hørte vi et foredrag om syntese af lægemidler, og til sidst nåede vi et hurtigt foredrag om stereokemi og lægemiddeludvikling. Besøget var meget spændende og især relevant for nogle af de elever, som skal skrive SRP i kemi. Samtidig på Ørsted Institut blev fysikerne beriget af en professor i et foredrag om fysiske kræfter, afstande i rummet og Danmarks kendte fysikere. Det siges, at han kunne have fortalt i timevis...

Det havde vi i imidlertid ikke tid til, da vi måtte skynde os tilbage til Østerport for at nå vores tog hjem til det dejlige mørke Jylland. Togturen hjem foregik med noget mere ro, for, ja, sådan en lærerrig, tætpakket, hyggelig, oplevelsesrig og sjov tur er bare udmattende!

Ida Marie Garder, 3x

Ræson – Demokratidagen

vejs i debatten udviklede diskussionen sig til at være rødglødede, hvilket resulterede i, at Clement flere gange måtte gribe ind overfor de uenige politikere.

Næste punkt på dagsordenen var et oplæg om vigtige punkter i verdenshistorien siden 1945. Med stor indlevelse og engagement besvarede Clement Kjersgård spørgsmål fra eleverne, som blandt andet omhandlede Kina og BRIK-landenes fremtid. Clement Kjersgård formåede med sine karakteristiske store fagter og en bred international viden at fange selv unge, som ikke var politisk engagerede.

Dagen blev afsluttet med maner af Frederik

Hjort og Asmus Leth Olsen, som fremlagde et spændende foredrag med titlen "poligak" opkaldt efter deres bog. Foredragets formål var at lære skolens elever og lærere at sortere i politikernes mange udtalelser, hvilket bestemt gav stof til eftertanke. Tv2 syd var også mødt op og filmede dagens forløb. Efter debatten blev flere elever interviewet til aftenens udsendelse omkring deres politiske interesse. Alt i alt var demokrati-dagen en succes både for elever og lærere, og den vil forhåbentlig blive gentaget.

Caroline P. Boysen, 3s

Michela Munk Hansen, 3s

Fredag den 24/10 2014 så skemaet noget anderledes ud på Ribe Katedralskole, end det plejede at gøre. Dagen stod nemlig i demokratiets tegn, og det gik ikke stille for sig. Det var eleverne, der skulle bestemme indholdet i debatten. Skolens 5 studieretningshold i samfundsfag havde derfor forberedt en lang række spørgsmål, som skulle stilles til de fremmødte politikere, Kristian Jensen fra Venstre og Troels Ravn fra Socialdemokratiet. Eleverne var mødt spændte og talrige op og stillede mange relevante spørgsmål blandt andet inden for indenrigspolitik, hvor emnerne ulighed i udkantsområder og sociale ydelser så som SU'en blev diskuteret.

En god debat finder ikke sted uden en ordstyrer, og i forbindelse med arrangementet på Rødning Højskole samme aften gæstede Clement Kjersgård derfor skolen. Under-

Livets arabesk og en gammel skolebog

Hvad har den danske latinskoles peblinge, Kong Mithridates og Dronning Kleopatra til fælles? Ifølge Mads Pors er svaret, at de alle drager nytte af at kunne deres latin! Kong Mithridates' succes beroede ifølge Pors på, at han var i stand til at adressere legater fra sine 22 forskellige folkeslag på deres modersmål, og Kleopatras berygtede charme bundede naturligvis i hendes emnente veltalenhed. Hvem Mads Pors var, og hvad hans bidrag til det 16. århundredes danske latinstudier bestod i, er historien om livets arabesk og en gammel skolebog. I de første hundrede år efter reformationen havde Ribe Katedralskole en lille snes rektorer. En vigtig forklaring på, at rektorer typisk kun sad i stillingen i få år var, at det ikke var en slutstilling. For mange lå et rektorat først i karrieren, der for de fleste skulle fortsætte med embeder i kirken. Det havde så den logiske konsekvens, at der på samme tid levede en del mennesker med gejstlige embeder, som havde været rektor for latinskolen i Ribe.

Den 8. december 1592 var Fyns biskop i medfør af sit embede på tilsyn i Bogense. I årtierne efter reformationen havde biskopperne travlt med at tilse, at den nyordning af skole- og kirkevæsenet, der var formuleret i "Kirkeordinansen" fra 1539, blev fulgt rundt omkring i sognene. Jacob Madsen var biskop på Fyn fra 1588-1604, og det er ham, der er på visitats i Bogense. Han skriver i sin visitatsbog: "Claget Borgemester oc Raad paa Mats Pors, Scholemesteren, som kom did Mikkelsdag 1592, at hand forsømte Scholen. Han blev forligt med dem efter en drøj Irettesættelse. Han gav mig sin skrevne Forpligtelse. Jeg visiterede Skolen fra 1-3. Der var 29 børn: af Borgernes Børn var der heriblandt 15."

Jacob Madsen (1538-1606) var elev på

Ribe Katedralskole fra sit 10. til sit 13. år. Under et bispemøde i 1555 blev han erklæret for student. Dette skete hos Peter Palladius, der var den første superintendent, det vil sige biskop, på Sjælland efter reformationen. Palladius har som Jacob Madsen skrevet en visitatsbog. I begge tilfælde er der tale om spændende historiske, kirkehistoriske og personalhistoriske kilder samt interessante sproghistoriske

dokumenter. Palladius var student fra Ribe. Otte år senere har Jacob Madsen erhvervet magistergraden i Wittenberg. Herpå opholdt han sig en tid i København hos Hans Thomæsen, der ligeledes var student fra Ribe, hvor han i øvrigt var rektor i perioden 1557-1561. Jacob Madsen fik tilbud om fordelagtige stillinger, men foretrak at blive rektor ved sin gamle latinske i Ribe, hvilket han var fra 1565 til 1567. Herpå fulgte

tyve år som sognepræst ved Domkirken samme sted. I 1588 måtte Jacob Madsen føje kongen i dennes ultimative ønske om, at Jacob Madsen satte sig i bispestolen i Odense. I visitatsbogen kan vi følge ham som en tro kongens og kirkens tjener, der med hestevogn og køresvend færdedes på de fynske veje året rundt.

Menneskers livsforløb snor sig om hinanden. Den Mads Pors, som Jacob Madsen visiterede i Bogense, havde såmænd også været rektor på Ribe Katedralskole. Det var han i årene 1585-1590. Jacob Madsens og Mads Pors' fædre var begge borgmestre, den første i Vejle, den anden i Horsens; men så er der heller ikke ret mange flere sammenfald i deres livsforløb eller livsførelse.

Mads Pors studerede med kongeligt stipendium fra 1579 i udlandet. Han blev magister fra Wittenberg. Efter en tid som skolemester i Horsens ansatte biskoppen i Ribe, Hans Laugesen, der selv var student fra byens Domscole, Mads Pors som rektor ved samme, der på dette tidspunkt lå på hjørnet af Grydergade og Skolegade. I årene som rektor udgav Pors fyndige sentenser fra Saxos værk om danernes historie samt et hæfte med danske julesalmer til brug for skoleungdommen i Ribe. Det er uklart, hvorfor Mads Pors forlod rektorembetet i Ribe for at fortsætte ved en ubetydelig skole i Bogense. Men det ligger fast, at Mads Pors under et ophold i Frankfurt

am Main i 1594 fik udgivet en omfattende latinsk-dansk ordsamling, der var tilegnet Christian den 4. og med kongens billede i træsnit foran i bogen. Det var givetvis mere tilfredsstillende end en biskoppelig irettesættelse i Bogense! Værket hedder "De nomenclaturis Romanis recens Danice factis", og det er senest genudgivet i 1995, da det endnu har sproghistorisk betydning. Mads Pors var uden tvivl en begavet og velstuderet mand; men han skulle senere i sit liv komme i store og noget kulørte problemer - nu først til hans akademiske hovedværk.

Mads Pors' firdelte nomenklatur indledes med et *Caput primum de Deo*, hvor første opslag ikke overraskende er Deus, Gud. Pors' værk adskiller sig dog fra andre af tidens latinske vokabularier ved at lade det danske sprog fylde, som nu her ved (på latin) at bemærke, hvordan ordet Gud minder om ordet god/bonus - for det er Gud! (*est enim Deus*). Et Platoncitater bakker dette op, og endelig bringes glosen for gud på græsk, Θεός.

Opslaget indleder således på programmatisk vis et værk, hvis trilingualitet til trods har det primære formål at styrke danske latinlæsendes sprogkundskab. Dette kommer til udtryk, når Pors i sit indledende dedikationsbrev plæderer for skolen og kirkens vigtige rolle i forbindelse med styrkelsen af denne sprogfærdighed (*linguarium cognitio*), og forklarer også, hvorfor

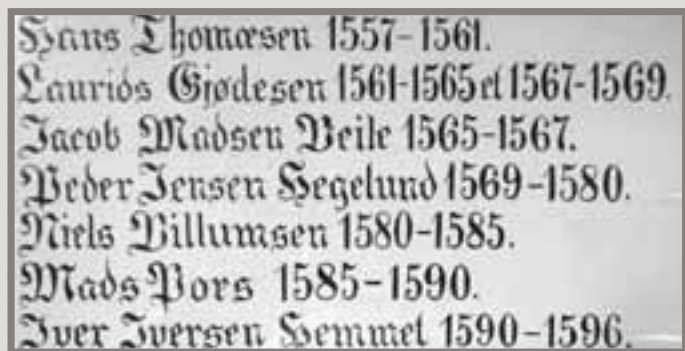
nomenklaturen foruden et latinsk indeks ligeledes er forsynet med et dansk - og ikke et græsk - indeks. Efter opslaget om gud følger andre centrale ord og begreber fra den religiøse sfære, som til sammen udgør nomenkla-

turens første del. Herpå følger afsnit, der alle centrerer sig om mennesket i privatsfæren, hvilket dækker over afsnit om alt lige fra menneskets anatomi, huslig økonomi og *mundus muliebris*, kvindestads, hvor vi finder så centrale gloser som *inauris* (ørering), *monile* (halskæde) og *strophium* (et livsstykke, der holder barmens bølgen under kontrol, som skrevet står).

I tredje hoveddel, der er længere end de to første tilsammen, behandles mennesket i offentligheden. Her er fagtermer relateret til alskens professioner som bagere, tømrere og sømænd, dystre afsnit om død og begravelse, forbrydelse og straf, men også et afsnit om *colluvies nefariorum, omnis generis*: ophobningen af uhyrlighed af alle arter. Det er dette afsnit 22, man skal gå til, hvis man ønsker at kende de latinske ord for ruffer, skøge, horekone, blodskænder eller andre ord af en sådan kaliber, at den gode Pors ingen danske gloser giver.

Bogens sidste og længste del er en nidelt mini-encycloepædi, hvor de forskellige vidensområder er ordnet under de ni muser. Felter spænder bredt fra kronografi over frugter og fisk til geometri, men mest interessant er måske det første afsnit om skoler og skolelærere. Eftersom opslagene ikke er struktureret alfabetisk, er det vel rimeligt at antage, det de mest centrale gloser står først. Skoleafsnittets indledende treenighed *schola, magister og ferula* (ris/ferle) opsummerer således den institution, hvor Pors ønskede at styrke sprogkundskaben.

Vigtigheden af dette foretagende understreges i værkets dedikationsbrev til Kong Christian d. 4., hvor Pors blandt andet griber til de kuriøse *exempla* fra antikken som nævnt indledningsvist. Her går Pors endda så vidt som til at overveje, hvorvidt Pompejus kunne have forladt Ægypten med livet i behold, hvis hans sprogkundskab ikke havde været så utilstrækkelig. Man kan måske undre sig over, hvad peblingene udi Ribe og andetsteds har til fælles med disse historiens store mænd og kvinder; det

ICON
SERENISSIMI PRINCIPIS D. CHR.
STIANI QVARTI,
DANIAE, NORVEGIAE, VANDALORVM,
GOTTHORVNI, RUSIAE, &c.

REGINA FIRMAT PIETAS.
*Maximam laudem, non fortis tantum, sed
fidelis, sed gellosa, non auri, sed
Dignum Chastitatis, non sine Tempore, sed
perpetuo, PIETAS DANICAEQUE.*

MATTHIAS PORS,
DE
NOMENCLATVRIS
ROMANIS, RECENS DA-
NICÆ FACTIS, PARI
GRÆCARVM RE-
censione;
LIBRI IV.

AD
POTENTISS. DANIAE, SE-
PTENTRIONIS, REGEM.
Ætate prima, Latina, & Danica.

FRANCISCVS
Typis Joannis Feyrabendi.
MDC LXI.

gør Pors ikke, men drager i stedet konklusionen, at sunt igitur linguae, non solum ornamenta in heroibus, verum aurei hami, quibus urbes, maria, littora, et regna, reges expiscari solent: "Sprogene er altså ikke blot pynt i heltedigte, men i sandhed kroge af guld, som konger plejer at udforske byer, have, strande og kongeriger med". Med dette hans filologiske hovedværk kan man mene Pors akademisk rehabiliteret. Med hjælp fra forskellig side vælges han til sognepræst ved Domkirken i Ribe. Embedet havde han fra 1595 til 1616, hvor han afsættes. Lensmanden på Riberhus fik fra kongen et brev, hvori der stod, at kongen havde erfaret, at "M. Mads Pors i adskillige grove Maader skal have forset sig og gjort det, som en Sognepræst og Guds ords Tjener ikke sømmer, egner og vel anstår". Mads Pors var en lidenskabelig, uforsonlig og stridbar mand, der ofte lå i konflikt med en del mennesker, bl.a. også

familiemedlemmer. Udskrifter fra Dom-bogen i København viser konflikter om rettigheder og krav samt brug af "ærerørige ord". En mængde uartige vittigheder, der cirkulerede i Ribe, blev tillagt Mads Pors. Han afskedigedes på grund af usømmelig optræden. I 1582 byggede råd- og rigmand Peder Baggesen et stort hus på Torvet i Ribe. Mads Pors havde giftet sig med Baggesens datter, Anna, og det gik sådan, at parret kom til at bo i huset, da Pors' svigerforældre var døde. Huset, som i dag bl.a. rummer Turistbureauet, kom da til at hedde 'Porsborg' efter Mads Pors. Efter at have mistet embedet ved Domkirken slog Pors sig på handel og ikke mindst med stude. En række store tab og en dom om at betale en betydelig handelsgæld fik den konsekvens, at Mads Pors havde en bundløs gæld, da han døde i 1618. Peder Jensen Hegelund (1542-1614) blev

i 1569 rektor på latinskolen i Ribe. I Jacob Madsens visitatsbog kan man se, at de havde en venskabelig forbindelse. Hegelund var rektor i hele elleve år, hvorpå han i 1580 fik embede ved Domkirken, hvor han var biskop fra 1595-1614. Atter havde Pors en tidligere rektor fra Doms skolen som overordnet. Som tilsynsmyndighed har Hegelund været involveret i Pors' embedsførelse.

Jacob Madsen døde i 1606. I modsætning til Pors' deroute havde Jacob Madsen en karriere, hvor han vedvarende voksede i gunst. Dette fortsatte hos flere af hans børn. Her skal blot nævnes sønnen Mathias Jacobæus/Mads Jacobsen (1569-1636), student i 1587. Mathias kom i latinskolen i Ribe, da han var fire år. Han studerede ved Københavns Universitet, rejste og studerede i flere år i udlandet: Tyskland, Frankrig, England, Schweiz og Italien. Han fik en særlig tilknytning til den berømte lægeskole i Padua, hvor

han i 1598 blev Doctor Medicinæ samt udnævntes til prorektor og syndicus, det vil sige juridisk rådgiver. Der er på en søjle i domkirken i Padua indsat en ærestavle til minde om hans virksomhed. I år 1600 nedsatte han sig som læge i Århus, hvor han også fik et kannikedomme. I 1613 blev han professor medicinæ ved Københavns Universitet, fra 1614-1620 var han livlæge hos Christian den 4. De sidste 16 år af sit liv tilbragte han som læge i Århus, hvor han er begravet i Domkirken.

Anna Mohr Larsen
Hans Christian Vester

Kilder:

Mads Pors: "De nomenclaturis Romanis", 1995

V. Bloch: "Af Ribe Katedralskoles Historie gennem 700 år", 1910

J. Rasmussen og A. Riising (red. og udg.): "Biskop Jacob Madsens visitatsbog 1588-1604", 1995

Alzira

I oktober 2014 indledte Ribe Katedralskole en udveksling med det spanske gymnasium, IES Jose M. Parra de Alzira. Gymnasiet ligger i byen Alzira meget tæt på Valencia. Der er direkte flyforbindelse mellem Billund og Alicante tæt på Alzira, og dette gør det også meget attraktivt rent praktisk at udveksle med dette gymnasium. Alzira er en gammel by med en middelalderkerne med spor fra maurerne. Den ligger tæt på havet. Gymnasiet er en del af et center, der har elever fra 6. årgang og op efter herunder også aftenelever på studentereksamensniveau. De har en rig tradition for sprog og for kreative fag. Udvekslingen er kommet i stand som en opfølgning af et europæisk udvekslingspro-

jekt mellem Nordre skole i Bramming og IES Jose M. Parra de Alzira. De spanske elever og lærere var på et dagsbesøg på Ribe Katedralskole i marts måned 2014. Kontakterne var så gode, at det blev besluttet at udvide udvekslingen til at omfatte gymnasieelever.

18 elever fra 3.g deltog i udvekslingen sammen med Anne Hammersholt og Kirsten Kirkelund. Eleverne blev indkvarteret hos spanske værtsfamilier, der alle havde elever på IES Jose M. Parra. Alle elever har fået et meget frugtbart sprogligt og kulturelt udbytte. Når de spanske elever til foråret kommer på genbesøg, vil de kunne bruge det engelsk, de har lært, når de skal kommunikere med danske, der ikke taler

Gruppebillede

Mette: Alle danske og spanske elever var en dag i Valencia. Her står vi samlet foran La lonja, den spanske børs, hvor der tidligere blev indgået handelsaftaler om blandt andet salg af appelsiner.

Albufera

Sara: Vi var på tur til marsksøen Albufera, hvor vi var ude at sejle. Det var meget spændende at se, hvordan de boede omkring rismarkerne og appelsinplantagerne. Vi sejlede i en lokal fladbundet båd igennem et naturreservat med mange fugle. Vejret var dejligt med 28 grader.

spansk. På denne måde får begge grupper et sprogligt udbytte, hver på deres fremmedsprog.

Vi forberedte udvekslingen med kontakt via mail og Facebook, hvor eleverne brugte deres fremmedsprog og lærte hinanden mere personligt at kende.

Mødet med de spanske elever og deres familier var for os danskere helt fantastisk. Det kan næsten ikke beskrives, hvor søde og åbne de var. Vi rejste derfra med en følelse af at sige farvel til nogen, der står os meget nær. Som starten på en udveksling kunne det ikke være meget bedre.

Som eleverne udtrykker det: Det har været fantastisk, utroligt, uforglemmeligt, åbenhjertigt.

Der er noget for os danskere at leve op til. Men vi gør det, for det er meget værdifuldt at udveksle.

Kirsten Kirkelund

La paella
Pernille: Søndag tilbragte vi med familien. Til frokost fik vi den traditionelle spanske ret paella. Her ser man min søde værtsfamilie, der er meget stolt over deres paella.

På stranden ved Cullera

Anne: Cullera er en fantastisk by, der befinder sig ved den spanske kyst. Tirsdag den 28. oktober var alle de danske elever og deres værter en tur ved stranden i Cullera. Dagen stod på solbadning, fodbold i det varme sand og for nogles vedkommende en dukkert i det klare vand. I alt blev der tilbragt seks dejlige timer ved den smukke kyst, hvor vejret var med os hele dagen og humøret var i top. Alle så ud til at nyde det i fulde drag. Selvom vi var et mikset hold, blev der snakket på kryds og tværs, og der var en god stemning hele dagen igennem.

Et spansk hus

Emma: Et billede af Spaniens sødeste og mest imødekomende families hus. Smukt, dejligt og en kanon oplevelse. 'Mi casa es tu casa' (= Mit hus er dit hus), som spanierne siger.

La Murta

Daniel: Dette er et billede fra et af de to bjerge i Alzira, La Casella og La Murta. Jeg var her sammen med min værtsfamilie, da de ville vise mig et reservat med hjorte. Det var dog lidt svært at se hjortene. Det var første dag i familien, og jeg skulle tale spansk hele dagen. Men drengen, jeg boede hos, var helt vildt flink og snakkede godt og forståeligt, så det var ikke så grænseoverskridende.

Kirkegården

Emma: Oplevelsen på kirkegården på de dodes dag rørte helt ind i hjertet. Min værtsmor viste mig, hvor hendes familie lå. Det var det smukkeste gravsted, jeg nogensinde har set. Det vil jeg sent glemme.

Min vej til Ribe Katedralskole

at jeg kunne køre rundt som cykelvikar for folkeskolelærere i Odense, og uden det havde jeg da slet ikke fået et job som studenterformidler ved det nyåbnede Fjord- og Bæltcenter i Kerteminde, og uden den erfaring ville jeg overhovedet ikke have overvejet at søge formidlerstillinger. Jeg som troede, jeg skulle være amtsbiolog ... I næsten 10 år arbejdede jeg som naturvejleder i Vadehavet med masser af fantastiske naturoplevelser, masser af frisk luft og masser af glade besøgende. Alligevel kom der en dag, hvor jeg kom i tanke om, at jeg

kunne tænke mig at prøve noget andet. Jeg havde i mellemtiden læst engelsk som sidefag, for en dedikeret veninde havde omtalt gymnasielærerjobbet meget positivt, og jeg havde en god ide om, at det kunne være et godt alternativ til mit naturvejlederjob. I 2010 tog jeg skridtet. Den daværende Esbjerg Statsskole manglede en lærer med faget biologi. Jeg søgte og fik stillingen. Året efter manglede der en lærer med fagene biologi og engelsk på Ribe Katedralskole. Jeg søgte og fik stillingen og slap herved for godt en times kørsel hver dag.

Da jeg en kold og diset dag i januar 1997 kørte over Rømø-Dæmningen for at få et glimt af de 13 kaskelothvaler, der var strandet derovre, tænkte jeg ved mig selv: "Hvordan kan man bo herude?"

Da jeg præcis 4 år senere igen krydsede Rømø-Dæmningen, var det med bilen fyldt op med mange af mine ejendele og en god portion sommerfugle i maven. Nu skulle jeg bo herude!

Jeg havde fået mit første job som færdiguddannet biolog. Jeg skulle være leder af Naturcenter Tønnesgård. Jeg skulle tage mig af Røms turister og give dem gode natur- og kulturoplevelser. Jeg skulle ikke længere leve af SU 😊

Havde jeg ikke spillet fodbold i DSIO og mødt en masse lærerstuderende i klubben, så havde jeg nok heller aldrig fået den ide,

Har jeg fortrudt? Overhovedet ikke. Godt nok får jeg ikke helt så meget frisk luft i det nye job som i det gamle og heller ikke helt så mange klapsalver efter en veloverstået time som førhen over en vellykket tur. Men jeg får så meget andet! Jeg får lov til at følge

eleverne i mere end 3 timer (varigheden af en Vadehavstur), jeg ser dem udvikle sig, jeg lærer dem at kende, jeg bliver fagligt og pædagogisk udfordret, jeg har fået et hav af kollegaer, og så har jeg fået mulighed for at holde fri sammen med mine børn i

skolernes ferier.

Og så må eleverne jo leve med små indslag som ugens dyr eller med at blive slæbt til Vadehavet på en feltekskursion, hvis savnet bliver for stort ☺

Else Holm Hansen

Min vej til Ribe Katedralskole

Da jeg var dreng, holdt jeg meget af at læse avis og tekst-tv. Jeg ikke bare læste, jeg læste op, højt for mig selv og lod som om, at jeg var nyhedsoplæser for en masse lyttere eller seere. Jeg kunne sågar finde på at interviewe mig selv. Sådan var det at være enebarn. Når der var familiemedlemmer til stede, elskede jeg at være på. Jeg var for eksempel rigtig glad for at dyrke spil og lege, hvor jeg kunne være quizmaster. Således gik jeg i mange år og var sikker på, at jeg skulle være noget stort inden for TV- eller radiobranchen. Eller måske endda skuespiller. Jeg erindrer, hvordan min mormor frarådede mig en sådan usikker karrierevej. Jeg har altid været meget interesseret i, hvad der foregår i samfundet omkring mig. Jeg husker stadig, hvordan jeg som 11-årig med den største indlevelsesevne sad og fulgte med i Socialdemokrati-

ets formandsopgør, og hvordan jeg havde svært ved at holde tårerne tilbage, da den gamle kæmpe, Svend Auken, blev væltet af sine egne. Det øjeblik står stadig lysende klart for mig og satte sig i mig som noget meget skelsættende.

Da jeg forlod gymnasiet, husker jeg stadig mine egne ord: "Det sidste, jeg nogensinde skal være, er gymnasielærer!" På det tidspunkt var jeg temmelig skoletræt, og jeg kunne kun gisne om, hvor skoletrætte mine gymnasielærere måtte være. Det måtte da være noget af det mest livstrættende at stå foran sådan en som mig dag efter dag! Til afslutningsfesten husker jeg, at min samfundsfagslærer, som indrømmet var mit store idol, stod og blev lidt melankolsk: "Ja, jeg er jo bare her, mens I andre kommer ud og oplever verden", og mit svar: "Du gør det virkelig godt. Du er det helt rigtige sted." Min lærer havde gjort en forskel. Efter to sabbatår med rejser til New Zealand og Australien og job som gartner, pædagogmedhjælper og købmand, endte jeg på statskundskabsstudiet, som viste sig at være en både spændende, men også en på mange måder forfærdelig bastard bestående af international politik, filosofi, økonomi, jura, statistik, historie, politik, sociologi og organisationsteori. Det var måske en af de bredeste uddannelser, der fandtes, og særligt velegnet til folk som mig, der interesserede sig for samfundet, men ellers ikke vidste, hvad de ville, og hvis styrende kraft var ønsket om at lukke så få døre som muligt. På universitetet skulle alting teoretiseres. Alt var så stort og fjernt. Hvor var mit elskede gymnasiesamfundsfag med de gode diskussioner, de nære problemstillinger, den pædagogiske og legende tilgang, den intime atmosfære og selvfølgelig min fantastiske lærer?

Hvad skulle jeg med mit liv? Jeg læste videre på kandidatuddannelsen, men jeg tror, jeg døde et eller andet sted på kurset 'Videregående offentlig organisationsteori' med meget lange PowerPoint – præsentationer og en faretruende udsigt til en fremtid som embedsmand. Altså kontor-mus med eget skrivebord og store stakke af papirer. Det var svært at se sig selv der. Jeg besluttede mig for at dedikere det kommende skoleår til at finde ud af, hvad jeg ville. Tanken om at blive gymnasielærer havde strejft mig, og nogle af mine studiekammerater havde taget den endelige beslutning og var fortsat med et sidefag i historie. Som 24-årig var jeg bare ikke klar til den erkendelse endnu. Jeg var jo næsten kun lige sluppet ud af anstalten! Jeg fulgte faget 'gymnasiepraktik', hvor jeg fik lov at snuse til jobbet som gymnasielærer. Men der var kun tale om ganske lidt undervisning i praksis, så meget klogere blev jeg egentlig ikke. Jeg arbejdede et halvt år som

lærte at formidle og fik et godt indblik i mediernes verden. Mit indblik blev måske så godt, så jeg efterhånden godt kunne se, at jeg ikke ville kunne trives med en tilværelse som journalist. Udsigten til mange korte deadlines, meget ensomt skriftligt arbejde, for meget overflade og for lidt substans skræmte mig væk. Det var en spændende verden, men når alt kom til alt meget mere tillokkende på afstand. Flere af mine studiekammerater begyndte at sige uafhængigt af hinanden, at jeg helt klart skulle være gymnasielærer, og tanken begyndte for alvor at slå rod hos mig. Hvem ved? Måske havde den ligget og luret hele tiden, lige fra den dag hvor jeg forlod mit gymnasium og min samfundsfagslærer. Da jeg var færdig med mit speciale, søgte jeg både gymnasielærer- og journalistjobs. Undervejs i jobsøgningsprocessen fandt jeg endelig ind til min mavefornemmelse. Jeg kunne mærke, hvor jeg havde mit hjerte. Jeg håbede på positivt svar fra et gymnasium. Jeg var meget heldig at rende ind i et sygevikariat på Vejen Gymnasium & HF efter meget få dage som arbejdsløs. Da vikariatet udløb i Vejen, kom jeg så her til Ribe Katedralskole.

At være ny gymnasielærer er hårdt, men hvis man som mig stadig holder ud efter de første par år, er der en vis chance for, at man er havnet på den rigtige hylde. Efter alle de års søgen er det virkelig en helt fantastisk følelse endelig at have fundet frem til sit drømmejob. Jeg har igen samfundsfag i gymnasiet, jeg har mulighed for at være på hver dag, og så har jeg endda et live publikum! Jeg kan beskæftige mig med det, der interesserer mig allermost, og så har jeg mulighed for at sætte et varigt aftryk i andre mennesker. Som min egen samfundsfagslærer gjorde i mig. Vejen hertil har været lang, men den har så absolut været det hele værd. Jeg er glad for alle de afstikkere, jeg har taget undervejs, for de har gjort mig til den, jeg er.

Rasmus Friis

praktikant på en ambassade. Det var på mange måder en vild oplevelse, som jeg kun kan anbefale. Desværre blev det mit lod at få en meget gammeldags chef, som mest af alt så mig som en, der kunne læse korrektur på hans indberetninger og tage til de møder, som han ikke selv gad deltage i. Han forsøgte ikke på noget tidspunkt at forklare mig, hvad der forventedes af mig. Så jeg kunne bruge en formiddag på at sidde og læse aviser og så i øvrigt opøve den meget vigtige evne i at se travl ud. Det var fantastisk at arbejde i et andet land og repræsentere Danmark i jakkesæt med egen chauffør, men det var også en øjenåbner at betragte, hvordan min chef arbejdede på fuld tryk, når jeg mødte ind kl. 9 om morgenen og stadig gjorde det, når jeg tillod mig at gå kl. 16.30. Det var faktisk

først, når man gik hjem ved 19-tiden, at man kunne gøre sig fortjent til et nogenlunde anerkendende farvelnik fra hans side. Han havde en fantastisk lejlighed med en fancy tagterrasse og storslået udsigt ud over byen, men hans kone og børn boede i Danmark. Ambassadøren havde både kone og børn med sig, men bedst som de var ved at etablere sig, måtte de igen hjem til Danmark, fordi han var blevet forfremmet. Omkostningerne ved et sådant liv var til at få øje på.

Jeg besluttede mig for at følge min gamle drengedrøm og blev optaget på kandidatuddannelsen i journalistik. Det var på mange måder rigtig sjovt. Jeg havde nok mine største øjeblikke i vores radioforløb, hvor jeg virkelig kunne få lov til at være på live. Det var et studium, hvor man både

Ripensersamfundets Jubilæumslegat

Nedenfor følger to rapporter, som legatmodtagerne har sendt til skolen.

Rejsebrev, San Francisco, USA, oktober 2014

Jeg hedder Rosa og er matematisk student fra 2004. Jeg har læst medicin på Aarhus Universitet og blev cand.med. i 2012. Siden da har jeg gennemgået min turnus samt første år af speciallægeuddannelsen til dermatolog, det vil sige hudlæge, på Gentofte Hospital. Men så skulle der også ske noget, derfor begyndte min kæreste og jeg ca. et års planlægning præget af blod, sved og tårer af et seks måneders forskningsophold i San Francisco (SF), Californien, USA.

Opholdet er kun blevet muligt i forbindelse med bidrag fra Ripensersamfundets Jubilæums Fond samt Hofbundmager Aage Bangs Fond, Dagmar-Marshall's Fond, Beckett-fonden og Danske Lægers Forsikringsforening. En kæmpe tak til alle.

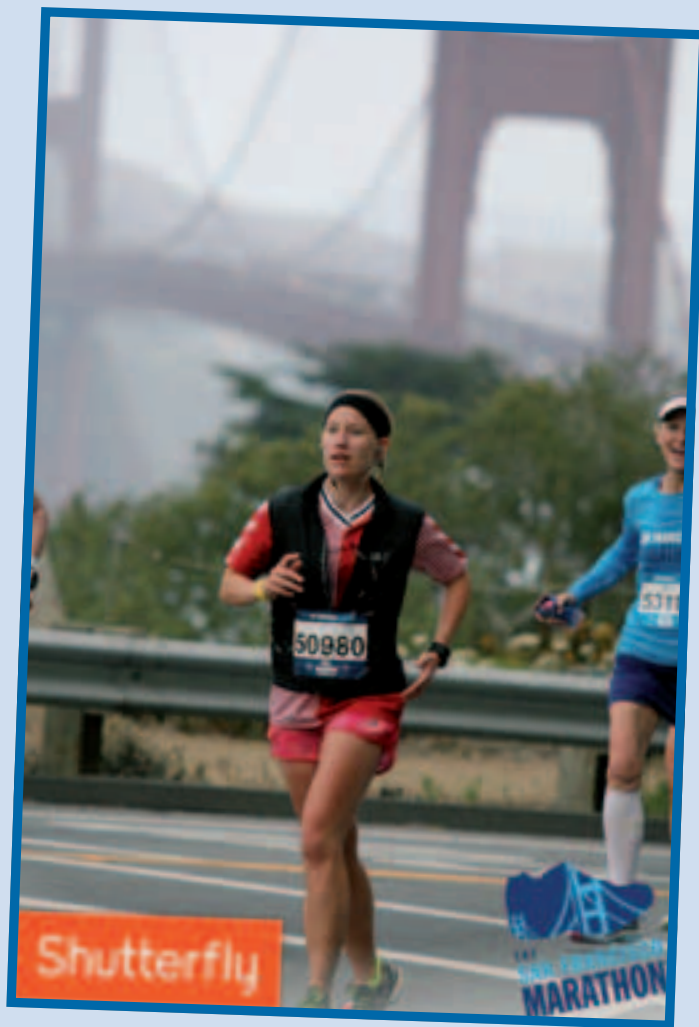
Vi har nu været i SF i næsten seks måneder og hvilken oplevelse. Jeg arbejder i en kombineret ulønnet stilling som research fellow i den dermatologiske forskning på University of California, San Francisco (UCSF), hvor jeg primært forsker i atopisk dermatitis – børneeksem. Desuden har min stilling givet mig rig mulighed for at være meget med på hospitalet, hvor jeg blandt andet har været med til en i Danmark endnu ikke brugt type af operationer for hudcancer. Meget inspirerende!

Min chef, Professor Maibach, er en levende dermatologisk legende med flere hundrede udgivelser bag sig. Til trods for sine 85 år er han fortsat fuld erhvervsaktiv, hvor dagen (alle ugens dage!) starter med telefontid fra 7 – 8, efterfuldt af studier, undervisning og vejledning af de ansatte

forskere, mig og et hav af tidligere ansatte, medicin- og collegestuderende, som alle forsker under ham. Desuden ser han fortsat patienter to dage om ugen, hvortil kommer mange månedlige ud- og indenrigsrejser. Det har været forbavsende let at tilpasse sig arbejdsmarkedet, hvor vi med det samme er blevet accepteret på lige fod med alle andre, som bor i byen. Langt de fleste kommer nemlig – ligesom os – et sted fra, således er det svært at definere hvad en 'ægte San Franciscaner' egentlig er. For mange er det derfor underligt, at vi faktisk agter at rejse hjem igen, da rigtig mange bruger en ansættelse som vores, som springbræt til at blive permanent i SF og USA. Så gang på gang har vi måttet forklare, at vi skam holder af SF, men vi altså også godt kan lide det land, hvor vi kommer fra ... selvom det regner! Den unikke sammensætning af mennesker giver byen mangfoldighed, som nok er ordet, der bedst favner SF. Her er alle slags: store, små, sorte, hvide, tykke, tynde, rige, fattige, skøre, kunstnere, computer-nørder og mænd med skæg i dametøj – og der er plads til alle.

SF er igen blevet en vanvittig dyr by at bo i. Det er ikke ualmindeligt at betale omkring 20.000kr/måned for 2 værelser. Holdingen i SF er, at folk, der arbejder (og tjener mange penge) i Tech virksomheder i Silicon Valley, ca. 30-40 km syd for SF, men bor i byen, presser priserne kunstigt op. Disse "computer-nørder" bliver hver morgen hentet i karakteristiske sorte busser, som er voldsom upopulære blandt de rigtige San Franciscanere (hvem end de er), som kvitterer med at kaste æg og tomater. Mange frygter, at den såkaldte igangværende ".com"-bølge, karakteriseret ved folk, der tjener styrtende med penge på at udvikle og sælge app's (programmer til mobiltelefoner) uden at have et fysisk produkt, snart vil briste og bringe boligmarkedet ud i en krise, som i resten af USA i 2006. SF's unikke geografiske placering med bjerge, bugt og hav omkring byen giver et

unikkt vejr-fænomen, hvor tåge og vind kommer som konsekvens af varmt vejr omkring byen – og ja, det er brølende varmt de fleste andre steder end SF i Californien! Således har det meste af 'sommeren' budt på 'efterårs' rusk med varm kakao og ild i pejsen. Nu, hvor temperaturen er blevet lidt lavere omkring byen, har vi fået flotte, klare og varme dage, som er kendetegnet september og oktober i SF. Regn må vi nok vente med at se til vi igen vender næsen mod Danmark. Med kun to ugers ferie om året er vores feriedage blevet brugt med omhu, bl.a. med ferie på Østkysten, Kings Canyon og Sequoia nationalparker, vandretur i Utah (vi mødte heldigvis ingen bjørne), gambling i Las Vegas og køretur i åben Mustang ved San Diegos smukke kyster. SF's placering har gjort det nemt med weekend-getaways til blandt andet Napadalen, smuk kyst og natur ved Santa Cruz og Monterey. Desuden bød juli på SF Marathon, som for mit vedkommende var mit første. Og ja, der er vist noget med, at der er bakker i SF! Endnu en stor tak skal lyde til Ripensersamfundets Jubilæums Fond for midler til dette ophold. Jeg kan kun opfordre andre

til at tage ud og opleve verden, mens man kan – selvom det kræver rigtig meget forarbejde. Mit ophold har givet mig uvurderlig viden og erfaring, som jeg ikke ville have kunnet opnå i Danmark. Jeg vender hjem i slutningen af denne måned for at tiltræde en stilling som reservelæge i karkirurgi på Skejby Sygehus – så tager livet på ny en drejning.

Rosa Marie Andersen

Studieophold på University of Auckland, New Zealand - På besøg hos kiwierne..

Efter tre skønne år i gymnasiet blev jeg i 2008 student med studieretningsfagene biologi, matematik og kemi. Før jeg startede på Ribe Katedralskole, var jeg meget i tvivl, om jeg skulle gå i en sproglig eller naturvidenskabelig retning, da jeg fandt begge retninger interessante. Men efter det halve år med blandede fag og utroligt kompetente undervisere i de naturvidenskabelige fag, var det let at træffe beslutningen, og efter yderligere 2 ½ år var jeg slet ikke i tvivl om, at jeg havde valgt rigtigt. To sabbatår med højskole og arbejde gav mig tid til at vælge den rette uddannelse, så jeg i sommeren 2010 kunne begynde på bacheloruddannelsen i Molekylær Medicin ved Aarhus Universitet. Sidste sommer kunne jeg derefter fortsætte på kandidatuddannelsen, men forinden havde jeg og to andre molekylær medicinere undersøgt mulighederne for et udlandsophold i forbindelse med vores uddannelse. Det viste sig dog ikke at være så lige til, da Molekylær Medicin først blev oprettet i 2007 og derfor endnu ikke har nået at oprette nogle udvekslingsaftaler med andre universiteter, hvortil kommer, at uddannelsen har obligatoriske fag hele vejen igennem fra bachelor til kandidat. En enkelt undtagelse er de sidste fag på 2. semester af kandidaten, som er et valgfrit element. Med dette in mente valgte vi at arbejde hen mod at tage 2. semester som et udlandssemester. Efter mange timers hårdt arbejde og søgning fandt vi passende fag på University of Auckland på New Zealand og blev optaget. Med omfattende planlægning og skrivi frem og tilbage med universitetet dernede og herhjemme faldt det hele endelig på plads, og jeg kunne se frem til at blive blandt de første tre til at komme på udlandsophold på kandidaten på molekylær medicin uddannelsen og derved åbne op for muligheden for de næste årgange.

Danmark i snestorm - Sommer på New Zealand

Mandag den 27. januar 2014 gjorde jeg klar til at forlade Danmark, men det skulle ikke blive helt let. Netop den dag ramte en mindre snestorm landet og vejene blev fyldt med sne, så afsted gik det en del timer før egentlig planlagt, for det fly måtte bare ikke misses! Jeg kom dog sikkert til lufthavnen, og efter en lang flyvetur til den anden side af jordkloden ankom jeg til Christchurch, kiwier og maorier (indbyggere med europæisk herkomst og den oprindelige befolkning), sol og sommer. Da deres årstider er omvendt af vores, var dette tidspunktet for deres sommerferie, så studiestart med introduktionsuge var først i slutningen af marts. Jeg udnyttede derfor tiden og det skønne vejr og rejste rundt på Sydøen i de første fire uger. Det blev en

fantastisk tur rundt langs hele kysten til de smukke fjorde i Milford Sounds, adventure og et 134m bungy jump i Queenstown, mægtige Fox og Franz Josef glaciere og vandretur i nationalparken, Abel Tasman. Så sejlede jeg til Nordøen på en gammel, ægte Bornholmer-færge (skørt!) fyldt med danske skilte og gamle kort og endte til sidst i Auckland.

I Auckland gik lejlighedsjagten ind, og mine to danske medstuderende og jeg var heldige på baggrund af søde fotos i vores pas i vores lejlighedsansøgning at få en hyggelig 3-værelses lejlighed i midten af Auckland med altan og en fantastisk udsigt over havnen, Auckland Bridge og byens vartegn, Sky Tower. Lejligheden blev en strålende basis for resten af mit ophold, og med gå-afstand til Universitetet, gågaden Queens Street og flere parker gjorde

det knap så meget, at jeg ikke havde en cykel dernede, da Auckland bestemt ikke er egnet til cyklister. Jeg snakkede på et tidspunkt med en organisation, som havde til formål at skaffe cykelstier til byen, og her havde de Danmark som forbillede på en stor cykelnation.

Universitetet som et kæmpe netværk

Med 32.000 studerende er University of Auckland (UoA) lidt mindre end Aarhus Universitet med ca. 43.000 studerende, men ligesom Universitetet i Aarhus hovedsageligt er centreret omkring Universitetsparken, har UoA et hoved-campus, City Campus, og ellers enkelte andre, men dog stadig i nærheden. Jeg tog fire kurser på Faculty of Medical and Health Sciences, som havde sit eget forholdsvis nye campus. At det var ret nyt gjorde, at kurserne tog plads i lækre rammer med flotte faciliteter fyldt med læsepladser både i og udenfor biblioteket, computerrum samt teknologisk udstyr i auditorierne.

UoA havde ingen fredagsbarer og festforeninger, som kendt på de danske universiteter for sociale sammenhænge, men havde i stedet for utallige foreninger og klubber. De varierede fra forskellige sports og adventure klubber som ski, dykning, hockey, fodbold og dans, til faglige klubber for hvert studie og fakultet samt kulturmæssige foreninger som for studerende med herkomst fra Stillehavssøerne, debatklub for asiater og drama. I den første uge af semestret var der messer rundt omkring på Universitetet, hvor jeg besøgte forskellige stande og blev inviteret med til diverse intro-arrangementer. Jeg endte med at melde mig ind i the Canoe Club med kajaksejls og river rafting, som gav undervisning i kajakvendinger i et udendørs svømmebad og arrangerede ture på floder med varme kilder i undervejs. Her mødte jeg både andre internationale studerende og kiwier, men det var primært gennem

den Internationale Forening, at jeg fik flest venner og bekendtskaber. Ikke mindst meldte jeg mig også ind i biomedicin og bioteknologi foreningen, Chiasma, som arrangerede mentorordning, faglige oplæg, kurser og forsøgte at styrke forbindelsen til det private marked. Jeg var desværre ikke længe nok i Auckland til at kunne deltage i deres mentorordning, men jeg deltog i et netværksarrangement, hvor de havde inviteret alle deres forbindelser både fra Universitetet og fra private firmaer, så der var mulighed for at mingle til den store guldmedalje og skabe netværk. Det hele fungerede meget professionelt, og da mine medstuderende og jeg ønskede at kunne tage nogle gode råd med hjem til Aarhus omkring organisationen, endte vi blandt andet med at få kontakt til formanden for Chiasma, som vi fik en god dialog med.

Ny karakterskala kan let omregnes til internationale skalaer eller..?

De mange obligatoriske kurser i Aarhus gjorde, at der var en del krav til mine kurser på UoA, for at de kunne blive fuldt meritgivende. Da kurserne var på kandidatniveau, var der en del påkrævede kurser og diverse karaktergennemsnit som forudsætning for at jeg kunne følge de ønskede kurser. Dette skabte en del problemer, idet den nye danske karakterskala ikke var specielt let tilgængelig for de kursusansvarlige at omregne, og et dansk gennemsnit over middel lignede pludselig et gennemsnit under middel. Jeg fik dog til sidst opfyldt mine kursusbetingelser. Jeg endte med to kurser i neuroscience, et fag i biomedicinske forskningsmetoder samt et dialog- og etikkursus.

De new zealandske studerende havde haft få timer i laboratoriet, så i metodefaget havde mine danske medstuderende og jeg en klar fordel, da vores uddannelse i Aarhus giver gode muligheder for at få laboratorieerfaring både gennem diverse kursusdele og vores bachelorprojekt. Kurserne foregik dog på den velkendte form med ugentlige forelæsninger eller symposier med diskussion, men med adskillige større skriftlige opgaver ved siden af, som talte en procentdel af den endelige karakter. Dette var til stor forskel fra min uddannelse i Danmark, hvor kurserne ender med en eksamen, som tæller 100 % af karakteren, og kun få skriftlige opgaver i løbet af kurserne.

Især dialog- og etikurset gav en del nye tanker og erfaringer om forskning i Danmark, New Zealand og resten af verdenen. Ikke kun i forhold til for eksempel dyreforsøg, men også hele kommunikationen af forskning både forskerne imellem samt mellem forsker og offentligheden. Det pudsige ved oplæggene og diskussionerne var, at underviserne ofte sammenlignede data fra New Zealand med danske data på trods af, at Danmark er så langt fra New Zealand rent geografisk. En af sammenligningerne gik blandt andet på niveauet af forskningsmidler fra private og offentlige fonde, hvor New Zealand lå et godt stykke bagved Danmark i udviklingen af midler gennem en årrække, så Danmark blev set som et forbillede på det punkt.

Kiwierne og deres fantastiske natur

Selvom Wellington er New Zealands

hovedstad, er Auckland klart den folkerigeste by. Næsten en tredjedel af den cirka 4,5 mio. store befolkning bor i Auckland, hvilket gør byen til en metropol med stor befolkningsdiversitet og den største polyneisiske population i en by i verden, ergo var der fyldt med asiater. Den store mangfoldighed og hyperaktivitet i Auckland skilte sig en del ud fra resten af landet, hvor der var store vidder og en afslappet holdning og stemning til det meste. Kiwierne var utroligt venlige og åbne hvor end, man kom hen. Jeg var med på en weekendtur væk fra Auckland, hvor bilen pludselig gik i stykker hen på aftenen og ude midt i ingenting. Tilfældigvis kom en kiwi kørende forbi og tænkte, at han hellere måtte tjekke op på, om vi havde brug for hjælp. Vi endte med at overnatte hele weekenden i hans lille hus, hvor han og hans kæreste tog os med til nabohygge og veteranbil show med svigerfamilien, mens han samtidig hjalp med at reparere bilen – der var ingen ende på deres gæstfrihed.

Udover søde mennesker rummer New Zealand også en fantastisk smuk og mangfoldig natur. Derfor benyttede jeg alle ledige weekender efter at have siddet med næsen i forskningsartikler hele ugen på at opleve resten af den vulkanrige Nordø. Det blev nogle skønne ture til Glow Worm huler, hot water beach, svovldampende søer fra den aktive undergrund og selvfølgelig Hobbiton, hobbitlandsbyen fra Ringenes Herre. Jeg var også på vandretur i snelandskab på den gamle vulkan Mount Taranaki, men den mest mindeværdige vandretur var Tongariro Crossingen på tværs af udslukte vulkaner med kig til "Mount

Doom" (kendt fra Ringenes Herre) og smaragdgrønne søer samt en fantastisk udsigt over Nordøen.

Farvel og på gensyn, New Zealand

Den 7. juli var fem måneder pludselig fløjet afsted. De sidste opgaver var indleveret, eksaminer overstået, lejligheden afleveret og de internationale venner var rejst. Det var trist at sige farvel til livet i Auckland, men samtidig var det også med bevidstheden om et klart på gensyn. Jeg har oplevet utroligt meget af New Zealand, dens venlige mennesker og storslåede natur, men fem måneder er ikke nok til at have set og oplevet det hele, og New Zealand har endnu mere at byde på endnu.

Jeg vil gerne sige tusind tak til Ripensersamfundet for tildelingen af dets Jubilæumslegat, som var med til at muliggøre denne utroligt lærerige oplevelse. En oplevelse, som har styrket mig både fagligt og socialt, givet indblik i andre kulturer, samt skaffet mig international erfaring og et netværk, som jeg alt sammen glæder mig til at benytte i min videre færd i forskningsverdenen. Et udlandsophold er en oplevelse for livet.

Mai-Britt Holden Thomsen

Nedenfor følger to rapporter, som legatmodtagerne har sendt til skolen. Foruden Johanne Vejrup Nielsen og Marianne Høi Liisberg modtog også Ane Storgaard Carlsen, Camilla Holst Thygesen, Helene Albinus Storgaard og Katrine Møller Hansen portioner af Frode Schöns Legat.

Udlandsophold ved University of York

Inden jeg begyndte på universitetet for 4½ år siden, havde jeg en idé om, at man som studerende skal være meget selvstændig og blive klog ved at sidde alene i en lille boble og skrive lange opgaver. Nu ved jeg, at et studieliv rigtigt nok handler om at tilegne sig færdigheder til at drage nytte af teorier og mængder af data, i mit tilfælde den sproglige slags. Men jeg har også lært, at det at gå på universitetet for mig i høj grad handler om at være en del af et fællesskab. Eller rettere mange forskellige fællesskaber. En studiehverdag kan nemlig være super forvirrende! Man kan bruge lang tid på at printe dokumenter ud, læse skemaer, få overblik over indholdet i et fag, forstå sin eksamensform, finde vej til lokaler, låne bøger osv. Rent fagligt er det en helt unik følelse at befinde sig i samme lokale som mennesker, der interesserer sig for de samme ting som én selv. For mig er det dog kombinationen af et fagligt hjernefællesskab og en social gruppe, en slags uni-familie, som gør et universitetsliv praktisk muligt og helt fantastisk. Mit ophold ved University of York gjorde mig meget bevidst omkring dette aspekt af mit studieliv. Imens jeg boede i York fra september 2013 til marts 2014, blev jeg ligesom på AU fagligt udfordret hver dag, og jeg blev konfronteret med mange forskellige emner

inden for lingvistikken, for eksempel evolution, talefejl, babyers sprog, kønsforskelle i sprog, dialekter, logik og menings-skabelse samt kognitive fordele og ulemper ved tosprogethed. I York gik det også op for mig, hvilken kæmpe ressource det er at kunne et så specielt sprog som dansk. Som indfødt dansktalende deltog jeg som informant i fonetikundervisning og skulle for eksempel sige "Hun sover" og "Hunden sover" højt ud i rummet igen og igen. Samtidig kiggede de andre studerende beundrende/skræmt på mig, og de grublede

og svedte, imens de prøvede at høre forskel på de to ytringer og transskribere dem med lydskrift. Jeg er overbevist om, at man som dansktalende har mange fordele i forhold til at forske i sprog. For eksempel har man en intuitiv viden om det mystiske forhold mellem bogstaver og lyde, og om at der kan være store forskelle på skriftsprogets og talesprogets grammatik.

York er en skøn, gammel by, der minder mig meget om Ribe. Der er små hyggelige gader, en kæmpe katedral (York Minster), mange gadenavne ender meget skandina-

visk på 'gate', og der er endda et vikingemuseum. Når jeg tænker tilbage på mit ophold i York, er det dog ikke den smukke bymidte, men to steder på universitetets campus uden for centrum, der for mig symboliserer de fællesskaber, som jeg blev en del af. Det første sted er Humanities Research Centre, som ligger i midten af universitetsområdet. Det er en ny bygning til dels udformet i træ og i organiske former (arkitektonisk en ret stor kontrast til de betonbygninger fra 1960'erne, der ellers præger campus på det unge universitet). Centeret er en fælles arbejdsplads for humanistiske kandidat- og ph.d.-studerende. Der er læsepladser, undervisningslokaler, kontorer, et køkken og en kaffeautomat, og der er masser af vinduer med udsigt over universitetsparken. Mere har man ikke brug for som studerende, så her sad jeg mange timer og arbejdede (og drak mange kopper kaffe) med folk fra alle mulige fag. Når man har studeret på den samme institution i mange år, er man nået til en forståelse af, hvordan teorierne skal bruges, og opgaver bør skrives. Det var derfor meget nyttigt for mig at møde folk fra andre lande og med helt andre faglige baggrunde. Jeg blev konfronteret med nye måder at tænke på i forhold til mit akademiske arbejde, min studieteknik og min holdning til det faglige stof og det lingvistiske felt. Det andet sted, jeg tænker på, når jeg mindes mit ophold i York, er kollegiet Wentworth College, hvor jeg boede. Fællesrummet er tilgængeligt for alle universitetets kandidatstuderende, og her fik jeg min sociale base, hvor jeg mødtes med mine venner og folk fra kollegiet. Man løber aldrig tør for ting at snakke om med folk fra så forskellige lande som Frankrig, Malaysia, Kina, USA, Sverige, Sydkorea og Storbritannien. Der blev spist mange multikulturelle snacks – én aften var der for eksempel brioche, marmorkage, sushi og Haribo på bordet. Det var meget værdifuldt for mig at have et hverdagsliv med

mad, bordtennis og sofahygge på universitetets område. Der er også mange udfordringer ved at leve i et andet land, for eksempel er det hårdt at snakke engelsk hver dag, og planlægningen af opholdet tog mange arbejdstimer. Men det er ikke de besværlige ting, jeg kan huske, og alle de mennesker, jeg mødte i York, var meget hjælpsomme og fordomsfri.

Jeg vil gerne sige tak til Frode Schöns Legat for at have været med til at give mig et fuldendt universitetsliv, der ikke har gjort mig til en ensopret detaljenørd, men åbnet mine øjne for en verden af forskellige mennesker, fagmiljøer og metoder. Jeg er sikker på, det kommer mig til gavn både i min specialeskrivning og i fremtidige jobs.

Johanne Vejrup Nielsen

Politisk filosofi, høflig tiltale og café creme. Pariserdrøm på en restplads: Et semester på Sorbonne IV

Jeg blev student fra Ribe Katedralskole en junidag i 2010 med en lidt ambivalent følelse af, at livet lå åbent for mig, at jeg kunne gøre, hvad jeg ville. Og det gjorde jeg så. Efter et år med rejser og caféarbejde tog jeg uden alt for mange overvejelser til København for at studere sociologi: Videnskaben om det sociale. Det lød da meget interessant. Og selvom det sociale på sociologi ved Københavns Universitet på mange måder er et spændende felt, manglede jeg i sociologien noget mere specifikt end studiet af det sociale. Jeg havde lyst til at forstå mennesket for på den måde bedre at kunne forstå det sociale. For det er vel mennesker, der er sociale, eller? Jeg ville gerne lære mere om, hvorfor vi gør, som vi gør, og hvad det er, der styrer os til at gøre det. Derfor besluttede jeg mig for at bevæge mig i retning af moralfilosofi og politisk filosofi.

I februar 2013 søgte jeg så om en erasmusplads ved SciencePo i Paris, som er stedet for politiske og sociale videnskaber og vældig kendt indenfor samfundsvidenskaberne. Den plads fik jeg ikke. Derimod blev der et par uger senere en restplads ledig ved Sorbonne IV, som jeg egentlig havde afskrevet, fordi alle fag er på fransk. En pariserdrøm kaldte, og muligheden bød sig, så hvorfor ikke et semester på fransk? Et par måneder senere stod jeg i Kastrup Lufthavn, terminal 2, helt alene med sommerfugle i maven og en fuldt pakket rygsæk kun 1 time og 50 minutter fra starten på et nyt kapitel i mit liv. Overgangen mellem de to kapitler var nu rimelig glidende: Cirka tre timer efter terminal 2 ankom jeg til Fondation Danoise i Cité Universitaire i Paris. Det er et kollegium, hvor der bor cirka. 20 unge danskere og cirka. 20 unge ikke-danskere, som alle studerer i Paris. Jeg blev mødt med åbne arme, spaghetti med kødsovs og lunkne Carlsberg, og jeg vidste med det samme, at jeg var kommet på rette

hylde – med hensyn til bolig, i hvert fald. Jeg startede på universitetet tre uger efter, og her var jeg knapt så sikker på min hylde. Det franske skolesystem var det stik modsatte af gruppearbejde og fredagscafé hjemme i København. Det gik hurtigt op for mig, at fransk samtidsfilosofi, som jeg havde glædet mig til at begrave mig i, ikke var den, man praktiserede på det måske allermest konservative universitet i Frankrig, Sorbonne IV. Men selvom jeg var chokeret over de manglende pædagogiske metoder, havde jeg alligevel stor beundring for dette fantastiske sted: Gamle forelæsningsale med træpaneler og bænke, bygninger, der daterer tilbage til 1200-tallet, biblioteket med hylderne fulde af filosofi, som man kan gå på opdagelse i, professorer, der er langt over pensionsalderen og kender alle de vigtige årstal i Aristoteles' liv. Hver dag, når jeg gik gennem den store port i Rue de la Sorbonne, var det som at træde ind i en anden verden. Måske var det derfor, jeg hurtigt vænnede mig til at tiltale underviseren med "De" eller "Monsieur le Professeur" og skrive mine opgaver i hånden på specielt linjeret papir. Herefter kom næste og største udfordring: Alt var på fransk. Okay, jeg havde overvejet, at det ville blive en stor udfordring, og havde derfor taget et aftenskolekursus, inden jeg tog af sted samt fået et flot 10-tal på fransk B i gymnasiet tilbage i 2.g. Men indrømmet, mit franske var *nulle*, da jeg kom til Paris. Heldigvis var der andre, der havde det på samme måde, og vi fandt hurtigt hinanden at tale gebrokkent fransk med og dele noter over et par øl. Jeg fik efterhånden også et par franske venner, som hjalp mig med at rette grammatik og stavning i mine næsten ulæselige opgaver. Og efter den første måned begyndte jeg at forstå så meget, at jeg kunne følge med i det meste af undervisningen,

og undervisningen var det helt rigtige for mig. Godt nok var det ikke samtidsfilosofi, men det var til gengæld politisk og moralsk. Jeg meldte mig på otte kurser på filosofi og begyndte at studere Nietzsche, Aristoteles og Rousseau på fransk. Jeg var helt eksalteret. Men selvom det hele var spændende og nyt, var det for meget med otte kurser på fransk, og det kunne man se på mine resultater til midtvejsprøverne. Jeg besluttede mig for at koncentrere mig om seks af dem og slutte med de to andre. Selvom det var en svær start, gik det alligevel alt sammen med det franske og filosofien også. Mellem mine mange kampe med filosofi og bøjning af verber, havde jeg også tid til at se lidt på byen og nyde livet i efterårsvarmen. Jeg købte mig en cykel som det første, da jeg kom til Paris. Så cyklede jeg byen

rundt på min gamle herrecykel og endte typisk i Luxembourghaven, hvor jeg skulle forestille at studere eller ved Seinen med nogle venner, nogle flasker rødvin og et par baguetter i de lune efterårsaftener. Det hele var nyt og spændende og en parisisk drømmeverden. Men pludselig var det januar, og der var eksamensstress, og mine venner begyndte at tage hjem. Pengene var brugt på café creme og rødvinssaftener, semesteret i Paris var ved at være slut.

Men hvad med mig? Jeg havde det jo så godt og ikke rigtig noget, der forpligtede mig hjemme i Danmark. Kort sagt: Jeg skulle blive i Paris. Og selvom det krævede en meget stor indsats at overbevise sekretariatet på Sorbonne IV, mine forældre og studievejledningen om, at min pariserdrøm var virkelighed, gik det alligevel alt sammen i orden, og her er jeg så, et år og et par måneder efter den morgen på sociologisk

institut, hvor jeg underskrev mit ansøgningspapir, og var lidt betænksom ved listen over kurser, der alle var på fransk. Jeg undrer mig ofte over, hvor jeg ville være, hvis jeg ikke havde sat min underskrift på det papir den dag. Og hvor heldig jeg har været, at så mange lykketræf hjulpet på vej af min stædighed har ledt mig til et så anderledes liv i Paris end det, jeg havde i København, og hvor meget jeg har lært af at komme væk fra det hele. Men det bliver nok stadig lidt svært at overbevise mine forældre og studievejledningen om, at jeg har arbejdet målrettet og struktureret mod konkrete kompetencer, for de ting, jeg har med mig fra min tid i Paris, er nogle af den slags, hvor det er lidt svært at sætte præcise ord på, hvad man kan. Mange tak for den økonomiske støtte fra Frode Schöns Legat.

Marianne Høi Liisberg

Julelegater 2013

P. Schmitz og hustrus Legat

Julie Balslev Pristed, 3z

Lektor C. Amorsens Legat

Ida Klay-Jacobsen, 2t

Øllgårds Legat

Christina Hamkens Fisker, 1c

Nis Nissens Legat

Peter Granum Nielsen, 3x

Teresa Kjær Bundgaard, 2z

Dagmar Titti Kjems Sairanen, 1d

Stipendiefonden

Kirstine Bruun Viuf, 1e

Daniel Dich Pedersen, 2r

Camilla Sofie Andersen, 1p

Arife Bagdat, 1q

Bregentveds Legat

Mette Stæhr Hansen, 2p

Sommerlegater 2014

Ripensersamfundet

Allan Erlang Videbæk, 3x

100-års jubilæumslegat

Andreas Ingham, 3x

Thorsens Legat

Frederik Balsgård Thomsen, 3z

Asger Nordahl Hallgreen, 2n

Helge Brock Iversen og

Jens Thue Jensens Legat

Ane Lomholt Andersen, 3m

Sechers Legat

Anna Katinka Svop Ahlqvist, 3y

Greisens Mindelegat

Lise-Lotte Hansen, 3y

Jens Chr. Petersens Legat

Sabina Mathiasen, 2p

Frøs Herreds Sparekasses Legat

Johanne Steiner Jørgensen, 3m

Mette Stæhr Hansen, 2p

Jyske Banks Legat

Didde Knudsen, 3s

Emil Olsen, 3z

Danske Banks Legat

Julie Balslev Pristed, 3z

Nanna Bach Poulsen, 3x

Nordeas Legat

Allan Christensen, 2q

Skjern Banks Legat

Anne Sofie Rask, 3v

Studenter 2014 – STX

3m

Alexander Vinther Sørensen
Ane Lomholt Andersen
Anne Straarup Iversen
Charlotte Thiim
Christina Kofoed Thomsen
Emilie Krogh Jensen
Ida Kristine Just Enevoldsen
Ida Linnea Pettersen
Johanne Steiner Jørgensen
Lisbeth Guldberg
Maria Christiansen
Mette Malmvig Christensen
Sara Duborg Døssing
Signe Maria Lyng Rasmussen
Sofie Mandø Hausted
Thea Kåstrup Müller

3s

Alexander James Nissen-Ripley
Andreas Bruun Bojesen
Christoffer Hedegaard Sørensen
Didde Knudsen
Emma Kjer Lauridsen
Esben Kisbye Jensen
Hanne Marie Grumløse
Iben Elmerdahl Rasmussen
Karoline Lykkebo Nielsen
Kristian Stauning Jensen
Lasse Clausen Ottsen
Laura Benedikte Elmstrøm-Christensen
Line Bremer Mikkelsen
Mads Storgaard Pedersen
Malou Aagreen Nielsen
Morten Kristensen
Oliver Agretoft Sørensen
Rikke Høhrmann Jochimsen
Sebastian Fricke Lydiksen
Silas Bruun Bojesen
Stephanie Broe Hansen
Søren Sjøgren Pedersen

Tatiana Baadsgaard Lau
Viktor Haugaard Sandfeld

3v

Anette Lauritzen Hagensen
Anne Gjerding Hynkemejer
Anne Sofie Rask
Casper Ørvad Silber
Christian Kjer Garp
Christian Thomsen
Erna Sjöfn Styrismisdóttir
Helena Størck Frost
Helene Christensen
Iben Schmidt
Katrine Jeppesen
Monika Egeberg Gammelgaard
Monika Egknud
Peter Aalling Skønager
Aaja Ivik Frederiksen

3x

Allan Erlang Videbæk
Amanda Schramm Petersen
Andreas Ingham
Andreas Morthorst
Bjørn Christian Dueholm
Carl Andersen
Christian Skalborg Jensen
Elisabeth Jepsen
Helena Johansen
Jens Christian Fabricius Jørgensen
Jesper Mouridsen
Kasper Beck Petersen
Kathrine Kjer Schmidt
Katrine Skov Dam
Kristian Boisen Andersen
Laura Karkov
Lene Have-Hansen
Lærke Ryom Nielsen
Maria Hebsgaard Hausted

Nanna Bach Poulsen
Peter Granum Nielsen
Sarah Beck
Stine Guldberg Graungård Petersen
Søren Goddixsen Graabæk
Viola Pedersen Bork
Vivi Binnerup

3y

Anna Katinka Svop Ahlqvist
Anne Dorthea Lave Staal
Annie Stenderup
Bianca Strandgaard Petersen
Bjarke Frederik Arens
Camilla Søndberg Light
Cecilie Hjöllund Reinke Olsen
Emil Tøttrup Sørensen
Emilie Kisbye Jensen
Helle Skovbjerg Hjort-Gregersen
Ida Brørup Alkærsig
Jens Kristian Aagaard
Jonna Boe Olesen
Julie Marie Mejbørn
Kamma Andrea Kjer
Kristine Vognstrup Fog
Lise-Lotte Hansen
Mads Evald
Mai Andersen Johansen
Mille B. Kallesen
Mille Damgaard Sørensen
Morten Nederby Grün
Nadja Boldsø
Niek Meffert
Sandra Hejn
Signe Ærtebjerg Nielsen
Therese Ennemark
Tina Andersen
Tone Rafn Tygesen
Trine Beck

3z

Adam Flytkjær
Anne Hjorth Fredskild
Emil Olsen
Emilie Schmidt Termansen
Emma Bladt-Hansen
Frederik Balsgård Thomsen
Ida Tjørnelund Blomgreen
Julie Balslev Pristed
Karen Riskjær Boysen
Katja Thaysen
Louise Hansen
Mads Damian Kjelstrup
Magnus Lyhne Jessen
Maria Elisabeth Egeris Svendsen
Maria Sille Hylander Prinds
Marie Baden Bertelsen
Merete Madsen Bjerregaard Olsen
Mette Petersen Bjerrum
Naja Toudal Rath
Nanna Ravn Andersen
Niels Kjer Schmidt
Ruben Bjerregaard Nielsen
Sarah Bechsofft Knudsen
Simon Skole Høy Kristensen
Sofie Primdal Pedersen
Stefan Ristic
Stephanie Helene Hieronymus
Thomas Høj Stadil Thomsen

STX Ribe Katedralskole 2014

Studenter 2014 – hf

2n

Anders Nordahl Hallgreen
Anders With
Aniek Anna Geertje Snijder
Asger Nordahl Hallgreen
Birgitte Riber Feldthaus Fyhn
Camilla Christensen
Camilla Steen Lauridsen
Ditte Byskov Hansen
Jakob Rosenmay
Jon Jørgensson Nielsen
Louise Petersen
Mette Glad Eriksen
Mette Lassen Sørensen
Peder Sansak Friis
Steffen Nielsen
Tina Mauritzen Erlang
Trine Jespersen

2o

Anders Schack Østergaard
Anne Sofie Brock Kjærgaard
Charlotte Bøgh Bendixen
Christina Sejrsgaard-Jacobsen

Eigil Feddersen
Jesper Emil Jensen
Kimmo Lilholt Bang Feldbæk
Lasse Knudsen
Linda Kjær Madsen
Liv Krogshede Larsen
Mang Lian Hrin Biak Thang
Marilouise Rosenkrands Rasmussen
Mette Egedal Bennedsen
Michelle Schlüter Larsen
Rasmus Majlund Jensen
Sofie Kjær Holm
Tanya Roberts

2p

Anne-Mette Schack
Casper Tonnesen Pedersen
Hibo Mohamed Hasan
Ida Marie Hedegaard Petersen
Katja Brun Madsen
Lea Jørgensen
Mette Stæhr Hansen
Mikkel Alexander Søndergaard
Monika Jensen

Morten Greis Hansen
Nanna Serup Koch
Nathja Røjkjær Larsen
Sabina Mathiasen
Steffen Ole Demant Christensen

2q

Allan Christensen
Almir Nezirevic
Aske Falby Hein
Camilla Andersen
Christoffer Søndergaard Staael
Malene Nissen
Martin Schultz Noes
Mia Kirstine Jensen
Michelle Anholm Jensen
Mike Toft Varming
Morten Lorenzen
Natasja Blytgen Qvistgaard
Pernille Hansen
Søren Ahlgren
Søren Fromsejer
Tilde Lund Petersen
Trine Christensen

H.F. Ribe Katedralskole 2014

Thue og Helge – historien om et legat

Få uger efter afslutningen på anden verdenskrig i Europa i maj 1945 kunne Ribe Katedralskole fejre sin 800 års dag. Festlighederne ved skolejubilæet var klogeligt flyttet hen i august. I dimissionstalen til de 40 studenter d. 23. juni mindedes rektor Wil-lumsen ”de to Studenter fra Katedralskolen, der gav deres Liv for Fædrelandet den 10. Marts, nemlig *Helge Brock-Iversen* og *Jens Thue Jensen*, begge fra Bramminge. (...) Med Ro og Fattethed gik de ind i Døden for deres Land. Vi véd, at de havde deres gamle Skoler i Tankerne deres sidste Dag. De skrev derom til deres Hjem. Vi er dem dybt taknemmelige og vil stedse minde de-

Helge Brock-Iversen

Jens Thue Jensen

res Navne”. Ordene står at læse i ”Ripenser-Bladet” fra samme sommer. Et andet sted i samme blad er anført navnene på alle de elleve tidligere elever, der mistede livet un-

der 2. verdenskrig. Det er de navne, vi i dag kan læse på mindetavlen, der i skolegården på hovedbygningens ydermur er placeret til højre for hovedindgangen. Mindetavlen er en gave til skolen fra Ripenser-Samfundet. Bag hvert navn ligger der en dramatisk historie og en menneskeskæbne. Jens Thue Jensen og Helge Brock Iversen, Thue og Helge, blev begge optaget i katedralskolens første mellemskoleklasse i 1934, Mellemskolen var normeret til fire år, hvorpå man kunne fortsætte i gymnasiet. Thue blev student i 1941, Helge i 1942. I efteråret i 3.g valgtes Thue til formand for Hejmdal, hvilket kommenteredes i

Mindesmærket ved Sct. Ansgars Kirke i Bramminge.

Ved hovedindgangen på Århus Universitet.

skolebladet på denne måde: "Liden Thue på Stolen stor/stander nu ved Hejmdals ror". Tilbage fra barndommen havde Thue og Helge et nært venskab. Thue læste efter studentereksamen til civilingeniør på Polyteknisk Læreanstalt i København, og Helge studerede jura på Århus Universitet. De fulgtes ind i modstandsarbejdet i Sydvestjylland.

På Polyteknisk Læreanstalt i København oplevede Thue, at de studerende var meget påvirkede af og utilfredse med tyskernes tilstedeværelse i landet. Thue var stor tilhænger af Dansk Samling og skribent i de studerendes blad, Polyteknikeren, hvor han gik stærkt ind for tanken om et samlet Norden. Thue blev indkaldt til at aftjene sin værnepligt den 7. juli 1943 og var soldat i Ribe den 29. august, hvor han på tæt hold og dramatisk vis oplevede tyskernes afvæbning af den danske hær. Thue var her aktiv deltager i at sørge for at gemme ammunition af vejen, så tyskerne ikke skulle få fingrene i den. Thue blev sammen med de andre soldater kortvarigt taget som krigsfanger. Efter tiden i militæret skulle Thue i værkstedspraksis på De Danske Mejeriers Maskinfabrik i Kolding, og det var formentlig her, at han begyndte sin aktive deltagelse i modstandskampen. Den 14. marts 1944 flyttede Thue tilbage til Bramming og arbejdede på Ribe Jernstøberi indtil 1. juli 1944.

Thue kom med i Bramming-gruppen, som blev dannet 3. juni 1944 og bestod af fem andre personer ud over Helge. Thue lavede opmålinger af og kortlægninger af tyske befæstningsværker på sin hjemegn, bl.a. på Fanø og i Esbjerg og skaffede sig gennem sin intetanende far oplysninger om den belastning, alle broer i Ribe kunne tåle. En del aktioner drejede sig om at rydde tyske depoter for forsyninger. Det drejede sig i særlig grad om våben, men f.eks. også sengelinned. Det egentlige sabotagear-

bejde bestod i at foretage sprængninger på jernbanen omkring Bramming, som jo var et vigtigt jernbaneknudepunkt for såvel Fredericia-Esbjerg linjen som Brande-Tønder linjen. Den danske vestkyst var vigtig for tyskerne, der forberedte sig på en allieret invasion i perioden fra efteråret 1943 til sommeren 1944. Da invasionen så endelig kom 6. juni 1944, fik jernbanenet- tet særlig stor betydning for tyskerne, som nu havde travlt med at transportere tropper og materiel til Mellemeuropa fra Danmark

Mindetaflen på Ribe Katedralskole afsløres.

Mindelunden i Esbjerg.

og Norge. Det gjorde Bramming-gruppens jernbanesabotage særlig vigtig. Jernbanesabotagens største betydning er, at Danmark blev placeret på de allieredes side. Det var her, hvor vi kunne påvirke hovedfronten i vest. Et vigtigt argument er, at englænderne havde været nødt til at kaste bomber, hvis ikke de danske sabotører havde gjort en indsats for at forhindre tyske troppetransporter via jernbanelinjen, og det ville ganske sikkert være gået ud over civilbefolkningen. Både Thue og Helge var aktive ved oprettelsen af en modstandsgruppe i Ribe, men allerede i september 1944 måtte gruppen gå under jorden, da en af dens medlemmer, Kjeld Kjeldsen, var blevet taget af tyskerne. Gruppen formåede alligevel at sætte et aftryk. Den stod bl.a. for at sprænge DSB's vandtårn i Bramming i luften (her skal man huske på, at lokomotiverne skulle bruge vand for at producere damp) samt at gøre Fanøfærgen

usejldygtig. En af de betydeligste aktioner var sprængningerne af jernbanernes faste anlæg samtidigt i Esbjerg, Bramming, Ribe og Varde natten til 8. november 1944. I Esbjerg blev to vandtårne, to blokposter, to drejeskiver, en vandpumpe, en kulkran og 16 sporskifter ødelagt. I Bramming røg signaltårnet i luften. Dertil blev en tysk soldat såret og en blev dræbt. Det gik forholdsvis glat. Sabotørerne var forklædt som jernbanefolk. De rigtige DSB-folk havde fået besked på at blive hjemme. Den 22. december 1944 fandt der en razia sted på Thues bopæl, samtidig med at Helge blev arresteret i Esbjerg. Thue rejste derfor sammen med Hans Silas Nielsen til København 13. januar 1945 med henblik på optagelse i en hovedstadsgruppe. Det mislykkedes, og de rejste tilbage for at blive overført til modstandsarbejdet i Kolding. De blev arresteret på Kolding Banegård den 22. februar 1945. De blev underkastet

skrappe forhør med brug af vold og tortur; men det knækkede dem ikke. De blev sammen med den handelsuddannede Hans Silas Nielsen fra Tjæreborg henrettet i Ryvangen i Hellerup, tyskernes foretrukne henrettelsessted, d. 10. marts 1945 sammen med fire andre modstandsfolk. De syv lig blev lagt i en fællesgrav uden at blive lagt i kiste. I graven fandtes en beholder med navnene på de syv. Såvel Thue som Helge ønskede som deres sidste vilje, at deres livsforsikringer skulle bruges til at oprette et legat på Ribe Katedralskole. Det kan man læse i deres sidste breve. Derfor har vi på skolen "Helge Brock Iversen og Jens Thue Jensens legat", som tildeles en student hver sommer.

Efter identifikation på Retsmedicinsk Institut blev ligene af Thue og Helge i pyntede kister kørt med DSB til Bramming, hvor Sognerådet havde taget initiativ til en indsamling til et mindesmærke. Onsdag den 20. juni, den dag hvor Helge kunne være fyldt 21 år, blev de begravet fra Sct. Ansgar Kirke i Bramming. De jordedes omtrent ved siden af hinanden. Mindelunden på Sct. Ansgar Kirkegård blev indviet i oktober 1946. Der er ligeledes mindetavler med Thues og Helges navne på Polyteknisk Læreanstalt i København og på Århus Universitet. Og de nævnes på de mindesmærker, der er i Ryvangen og i Esbjerg – og så også på Ribe Katedralskole.

I "Ripenser-Bladet", juli 1945, er der et in memoriam for Jens Thue Jensen og Helge Brock Iversen, hvor der citeres et vers, som forfatteren af mindeordet synes passer godt på de to unge mænd: "Grønnes kun, se det er Sagen / leve med og være vaagen / leve kort Tid eller længe / blot vi lyser op i Taagen// Så smukt og stærkt kan det siges.

Rasmus Friis

Hans Christian Vester

Kilder:

Dorthe Petersen: "Thue og hans tid", 1992

"Ripenserbladet", 1945

Modstandsdata-basen

Skolen har længe haft tradition for at tilbyde de dygtigste elever deltagelse i faglige konkurrencer, og antallet af faglige konkurrencer er gradvist øget gennem de sidste år. Men derudover udvikles i disse år også forskellige andre tilbud til de dygtigste elever.

ScienceTalent College: I foråret 2012 tilmeldte skolen sig ScienceTalerter College. STC administreres af Talentakademiet, der har til huse på Sorø Akademi. Eleverne til Science Talenter udpeges af deres lærere i de naturvidenskabelige fag i foråret i 1g. Skolen kan sende et hold på op til 3 – 5 elever af sted. ScienceTalent-programmet strækker sig over 2½ år, og eleverne deltager i 8 camps, hvoraf de fleste strækker sig over 3 dage og afvikles på Talentakademiet. Camp nr. 7 er dog en udenlandstur. Der er lektier forud for og en opgave som afrunding på alle camps. Når eleverne går i 3.g, afsluttes forløbet med aflevering af et større projekt og et mundtligt forsvar heraf. Projektet indsendes ligeledes til konkurrencen "Unge Forskere".

I foråret 2012 udvalgte skolen følgende 5 elever: Andreas Ingham 1x, Magnus Lyhne Jessen 1z, Naja Toudal Rath 1z, Nanna Bach Poulsen 1x, Peter Granum

Jensen 1z, Jakob Andresen 1x, Martin Maximiliam Ægidius 1x, Wiktor Darius Bartoszewicz 1x. De går nu alle i 3g. I foråret 2014 udvalgte skolen følgende 3 elever: Signe Jenrich Larsen 1z, Lasse Nyborg 1x, Kirstine Bruun Viuf 1x. De går nu alle i 2.g.

Akademiet for Talentfulde Unge: I efteråret 2012 kom Ribe Katedralskole med i regionens talentprojekt. Dygtige elever opfordres til at søge, men kan også sende en uopfordret ansøgning om at deltage. Skolen vælger blandt ansøgerne de bedste 5 elever til Akademiet. En forudsætning for deltagelse er, at man er dygtig til og interesseret i hele gymnasiets fagrække. Akademiets program løber over 2 år, med 4 obligatoriske seminarer pr. semester, en SummerCamp og en række frivillige tilbud. Seminarerne ligger normalt efter skoletid, og der er ikke lektier og opgaver til seminarerne, til gengæld skal man være interesseret, engageret og motiveret og klar til at yde sit bedste, når man mødes. I foråret i 3.g afsluttes forløbet med diplom-overrækkelse.

I foråret 2013 udvalgte skolen følgende 5 elever: Anne Tobberup Boisen 1t, Ida Ma-

rie Garder 1x, Jorunn Kristin Juul Frandsen 1r, Nikolaj Just 1x, Mikkel Zacharias Bystrup Holst-Hansen 1x. De går nu alle i 3.g, undtagen Mikkel, der havde orlov i 2.g. I foråret 2014 udvalgte skolen: Asbjørn Guldhammer Riis 2y, Camilla Dahm Jepsen 2z, Christina Hamkens Fisker 2x, Sarah Bickel Flensburg, 2z. I foråret 2015 udvælges 5 nye elever til ATU.

Talentpleje i de klassiske fag: I foråret 2014 udpegede skolen en særlig talentfuld latinelev, Ida Mohr Larsen 2r, der fik et ophold ved "Summer School" på det Danske Institut i Rom den 15/7 – 27/7. Talentprojektet organiseres af fagkonsulenten i de klassiske fag og det Danske Institut i Rom.

Talantarbejde for folkeskoleelever:

I skoleåret 2013-2014 indledte Ribe Katedralskole et samarbejde med primært Vittenbergskolen i Ribe om udvikling af talentpleje for folkeskolens ældste elever. Samarbejdet foregår i første omgang inden for de naturvidenskabelige fag og består primært af en ScienceKlub for elever i 8.-9. klasse. ScienceKlubben løber over 6 mandage i perioden mellem efterårsferien og jul, og eleverne møder forskellige naturvidenskabelige lærere og fag og arbejder med emnerne: "Den blå planets opbygning", "Dessertbiologi - hvordan man mislykkes med sin citronfromage", "Retvinklede trekanter med heltallige sider", "Geometrisk optik", "Sukkersøde drikkevarer", "Platoniske legemer". Klubbens 11 elever ledsages til hver klubeftermiddag af deres koordinator Jakob Warming. Vittenbergskolen, der holder sammen på tropperne og bidrager til eftermiddagenes afvikling.

Anne Granum-Jensen

Konkurrencer 2014

EUSO, European Union Science Olympiad for 1.g.-elever. Emilie Bruus Gregeresen, 1x (fysik), Kirstine Bruun Viuf, 1x (kemi), Sarah Bickel Flensburg, 1z (biologi) repræsenterede skolen ved den regionale finale i Kolding den 5/2 2014 og klarede sig så fint, at de gik videre til den danske finale i Sorø den 5/3-6/3 2014.

Biologi Olympiade for elever med biologi på A-niveau. Skolens A-niveauhold i biologi deltog i 1. runde på skolen, og Naja Toudal Rath 3z klarede sig så flot, at hun gik videre til både semifinalen i Odense den 12/1 – 14/1 2014 og den nationale finale i Århus den 26/3 – 28/3 2014.

Fysik Olympiade for elever med fysik på A-niveau. Begge skolens A-hold i fysik

deltog i første runde og Allan Erlang Videbæk, 3x og Peter Granum Nielsen, 3x gik videre til semifinalen i København den 29/11 – 30/11 2013.

Geografi Olympiade for elever med naturgeografi på B- eller C-niveau. Alle skolens B-niveauhold deltog i den indledende runde på skolen den 14/11 2013; men desværre kvalificerede ingen sig til semifinalen.

Kemi Olympiade for elever med kemi på A-niveau. Skolens A-niveauhold i kemi deltog i 1. runde på skolen, og Andreas Ingham, 3x, Christian Skalborg Jensen, 3x og Nanna Bach Poulsen, 3x, gik videre til semifinalen den 24/1 – 26/1 2014 i København.

Georg Mohr konkurrence i matematik. Alle skolens matematikhold på A- og B-niveau deltog i 1. runde, som blev afviklet på skolen den 12/11 2013. Også 2. runde blev afviklet på skolen. Det skete den 7/1 med 6 deltagende elever: Allan Erlang Videbæk, 3x, Andreas Ingham, 3x, Bjørn Christian Dueholm, 3x, Magnus Lyhne Jessen, 3z, Naja Toudal Rath, 3z, Peter Granum Nielsen, 3x. Allan Erlang Videbæk fik diplom for sin besvarelse, men ingen gik videre.

Unge Forskere: De 4 STC-elever, Andreas Ingham, 3x, Naja Toudal Rath, 3z, Nanna Bach Poulsen, 3x, Peter Granum Nielsen, 3x, samt desuden Søren Godiksen Gråbæk, 3x indsendte opgaver til konkurrencen Unge Forskere. Søren Godiksen Gråbæk, 3x og Peter Granum Nielsen, 3x kvalifice-

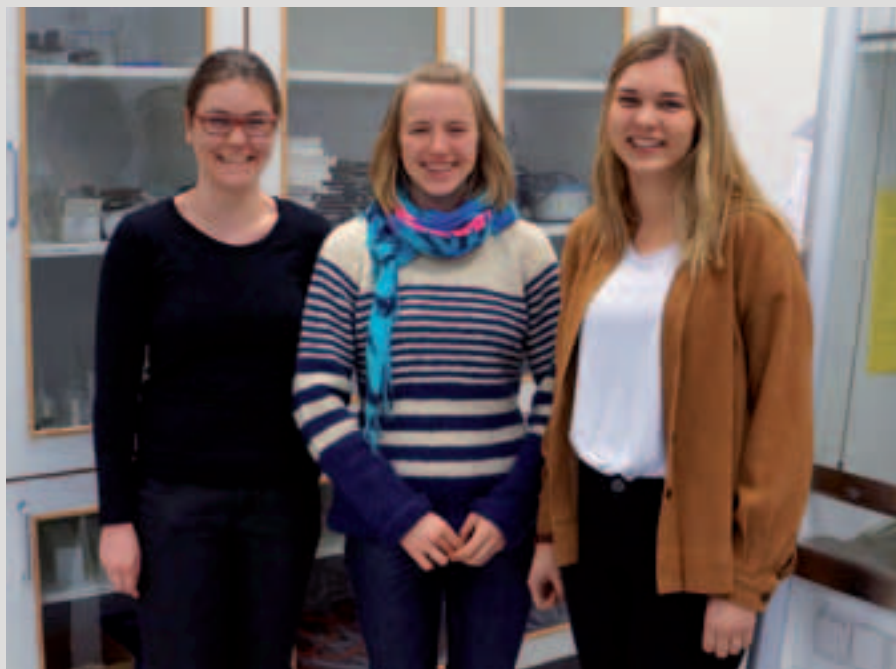
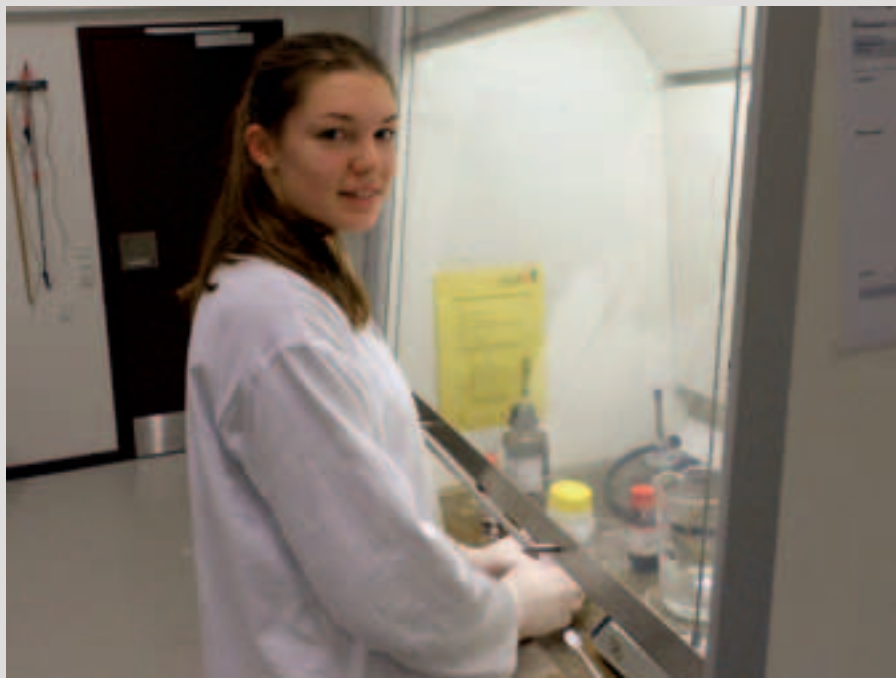
rede til semifinalen, mens Andreas Ingham og Nanna Bach Poulsen, 3x gik videre til finalen i Forum i København med et projekt om musefælder.

Skoler, hvis elever deltager i konkurrencen Unge Forskere, har mulighed for at ansøge om at komme i betragtning til Hempel-DTU-prisen. Ribe Katedralskole søgte og fik prisen, som blev overrakt ved finalen i Unge Forskere i København.

Vismandstalentet, konkurrence i samfundsfag. Skolens to samfundsfagshold på A-niveau deltog i 1. runde, og et hold fra hver klasse gik videre til finalen i København. De to hold fra Ribe Katedralskole klarede sig fint, men ingen af dem gik af med sejren og titlen "Årets Vismandstalent 2013". Eleverne på de to hold var Adam Flytkjær og Frederik Balsgård Thomsen fra 3z og Hanne Marie Grumløse og Mads Storgård Pedersen fra 3s.

Latinkonkurrence for 2.g-elever med latin på A-niveau. Konkurrencen er national, og der afvikles kun én runde, hvorefter der findes en vinder. Eleverne på skolens A-niveauhold i latin deltog i konkurrencen den 3/2 2014, og Lasse Storm Kristensens opgave blev sendt videre til bedømmelse, men det blev desværre ikke en elev fra Ribe, der vandt dette års konkurrence.

Juvenes Translatores. Hvert år deltager Ribe Katedralskole i lodtrækningen om deltagelse i oversætterkonkurrencen Juvenes Translatores, og i år fik skolens elever i moderne fremmedsprog igen mulighed for at deltage i konkurrencen. 4 elever blev udvalgt og deltog den 18/11 2013 i henholdsvis tysk, fransk og spansk: Clara Simonsen Gunge, 2z, Lena Bindesbøl Hansen, 2r, Martin Maximilian Ægidius, 2x, Tina Dam Sørensen, 2r. De 4 elever klarede sig fint, men ingen af dem vandt en rejse.

Unge Forskere –

konkurrencen, der gav skolen 100.000 kr.

I år vandt Ribe Katedralskole DTU's Hempel-pris på 100.000 kr., og det er ingen tilfældighed. Skolen er udbyder af en imponerende mængde tilbud til fagligt dygtige elever, hvilket der lægges mærke til i de finere kredse. Dog har en enkelt begivenhed - skolens brede deltagelse i projektet Unge Forskere - gjort det muligt for skolen at vinde de 100.000 kr.

En del af jer undrer jer nok over, hvad i himlens navn Unge Forskere er. Det er nemlig første år nogensinde, at Ribe Katedralskole har deltaget i projektet. Unge

Forskere er - helt basalt - en konkurrence for innovative unge, der har udviklet enten produkter eller interessante forskningsresultater. Deltagelsen netop i år skyldes, at 4 af skolens elever, hvoraf 2 er forfattere til denne artikel, har været involveret i det såkaldte ScienceTalent College, herefter STC. SCT krævede, at vi sendte reviderede SRP-opgaver ind, som blev karaktergivet og videresendt til Unge Forskere. Vi skrev om feromoner, duftstoffer, og deres interspecifikke påvirkning i mus. Til projektet Unge Forskere valgte vi at

opgradere den eksperimentelle del af vores projekt, da der i beskrivelsen fra STC blev lagt stor vægt på, at vores projekt skulle være nytænkende og have baggrund i et gennemarbejdet forsøg. I SRP'en havde vi valgt et forsøg med melerbiller, men grundet forskellige komplikationer var resultaterne en smule tvetydige. Vi valgte derfor at lave et forsøg med seks Natalmus, to hanner og 4 hunner. Dette museforsøg vakte en del grin på lærerværelset, især da vi pludselig stod med 24 nøgne museunger... Forsøget gav dog pote, og vi fik et klart indblik i, hvor stor en påvirkning feromoner har på gnavere som mus.

En smule presset fik vi indsendt vores projekt til Unge Forskere, og en uge efter fik vi til vores overraskelse den glade nyhed, at vi sammen med to andre projekter fra skolen var gået videre til semifinalen i Unge Forskere, som ville foregå i Odense. Semifinalen ville bestå af en juryrunde, hvor fire eksperter på runde ville komme for at vurdere vores projekt. I al hast fik vi produceret en videnskabelig og flot poster, som var baggrunden for vores korte oplæg til eksperterne. Efter juryrunderne blev finalisterne udnævnt af Felix Smith, der overraskende nok udråbte vores projekt som en af finalisterne. Vi var nu blandt de 50 bedste ud af over 2.000 projekter landsdækkende.

Finalen fandt sted i København - i Forum. Vi havde arbejdet en smule på posteren, og vi stillede vores bod op i Forum akkurat som i Odense. Vi havde blot mere plads! Alle de bedste projekter var samlet under ét tag, og det var spændende at møde andre Unge Forskere ligesom os. Vi brugte 4 dage

i København, hvor vi lærte en masse nye mennesker at kende, og hvor vi skabte en masse kontakter! Højdepunktet på turen var da Karsdal på vegne af Ribe Katedralsskole modtog DTU's Hempel-pris, da vores projekt ikke var med i kapløbet om de helt store priser.

Projektet var en fantastisk mulighed for både at opleve, hvordan faktisk naturvidenskabelig forskningsmetodologi virker, og for at se andre, spændende ideer - og så var det sjovt! Vi opfordrer bestemt alle med en anderledes, kreativ eller bare skidegod SRP til at indsende den til Unge Forskere. I bedste fald får man en masse gode oplevelser, venner (og penge!) ud af det. Det er endda muligt at tage skridtet videre til den europæiske finale og samtidig få en (gratis!) rejseoplevelse.

*Nanna B. Poulsen,
Andreas Ingham
- studenter 2014*

Hempel-DTU-prisen

I foråret vandt Ribe Katedralskole Hempel-DTU-prisen for sin indsats for fremme af elevernes interesse for de naturvidenskabelige fag.

Det skal fejres!

Torsdag 30/10” ScienceShow”

v. studerende fra DTU; Danmarks Tekniske Universitet

kl. 8.00-9.10 for 1a, 1b, 1d, 1e, 1f, 2g og kl. 11.40-12.50

for 1c, 1hf, 2hf, 3g

kl. 9.10 Opsætning af skolens Hempel-DTU-plakette i Salen

Onsdag 5/11 ”HjerneMadsen”

v. læge dr. med., hjerneforsker, forfatter, foredragsholder

Peter Lund Madsen

kl. 11.40-12.50 for alle elever og lærere

Tirsdag 11/11 ”Istider, klimaændringer og iskerner”

v. lektor og iskurator Jørgen Peter Steffensen,

Niels Bohr Institutet

kl. 11.40-13.15 for alle hold med naturgeografi C og B og Fysik A

Onsdag 19/11 ”Destination Space Station.

Reaching for new Heights”

v. cheffingeniør Ravi N. Margasahayam, NASA

kl. 13.00-15.00 for alle hold med fysik – både fysik A,

fysik B og fysik C

Torsdag 20/11 ”Antibiotika versus resistensgener”

v. prof. Hans Jørn Kolmos, Syddansk Universitet

– modtager af Jydsk Medicinsk Selskabs Pris for

Civil Courage 2014

kl. 11.40-13.15 for alle hold med biologi – både biologi A,

biologi B og biologi C

Torsdag 27/11 ”Svaret på en bedre verden”

v. Prof. Karl Anker Jørgensen, Århus Universitet

kl. 11.40-13.15 for alle hold med kemi – både kemi A,

kemi B og kemi C

Ribe Katedralskole - vinder af Hempel-DTU-prisen på 100.000 kr.

50.000 kr. til indkøb af udstyr til de naturvidenskabelige fag

Skolens naturvidenskabelige lærere er blevet enige om at bruge beløbet på at styrke vores robotprofil. Vi har i en årrække anvendt LEGO's Mindstorms robotter i undervisningen af brobygningselever fra folkeskolens 8. klasser i den naturvidenskabelige metode.

Det har længe været et ønske i større grad også at inddrage robotter i undervisningen af vores naturvidenskabelige klasser på de højere niveauer. Dette vil vi gøre dels ved at opgradere vores LEGO Mindstorms robotter til også at kunne lave dataopsamling af eksperimentelle data og dels ved at bruge hovedparten af pengene på en ny type robot: Den humanoide robot NAO. NAO er en robot, der kan programmeres til at gå, tale og i det hele taget opføre sig som det billede af robotter vi har fra filmens verden.

50.000 kr. til naturvidenskabelige arrangementer for hele skolen.

Det er dem, vi fester for med de 6 flotte arrangementer i vores Hempel-DTU-program:

2 arrangementer, "ScienceShow" og "HjerneMadsen", for hele skolen

4 arrangementer for eleverne i fagene fysik, kemi, biologi og naturgeografi

"HjerneMadsen" på Ribe Katedralskole

Vi havde onsdag den 5. november 2014 besøg af Peter Lund Madsen, også kaldet "HjerneMadsen". Han holdt et foredrag om hjernen, som hed "Hvem skal redde Verden?"

Det var et super spændende foredrag, som i korte træk handlede om, hvordan vores hjerne har udviklet sig igennem tiden. Menneskehjernen er den sidste af de tre revolutioner: Livet selv, fotosyntesen og menneskehjernen. Vi er i dag klogere, end vi var engang, og det er vores hjerner, vi skal bruge til at redde verden. Det er nemlig os mennesker, som skal blive ved med at indsamle mere og mere viden, så vi i fællesskab kan opdatere verden.

Peter Lund Madsen er både en meget dygtig og en meget troværdig foredragshol-

der. Han bruger personlige oplevelser og refererer til forskere for at underbygge sin viden. Derudover er han jo selvfølgelig også troværdig i sig selv, da han er super professionel. Han bruger en masse gode billeder som virkemidler, så vi tilhørere har noget relevant og interessant at se på. "HjerneMadsen" bruger også rigtig meget humor, såsom "Hajen går ind i hjernens program: Nu spiser vi". Han viste også et billede af en fasanens hoved og sagde "Fasanen har et: Hvad-foregår-der-ansigtsudtryk". Det, at han bruger så megen humor, gør foredraget mere interessant. Eleverne på skolen fik også lov til at stille spørgsmål, og på den måde blev eleverne inddraget i oplægget. Vi fik karakteren 10 som publikum, da vi på skolen var gode tilhørere og stillede gode

spørgsmål. Men hvordan vil vi så bedømme Peter Lund Madsen? Vi synes, han var både interessant og god til at formidle på vores niveau, så vi vil give han 4 ud af fem stjerner for hans taleevner. Men da han også brugte så megen humor, får han også den sidste stjerne med, så alt i alt får "HjerneMadsen" 5/5 Stjerner for sit foredrag her på Ribe Katedralskole.

*Kathrine Lykke Jensen, 3x
Line Aakjær Leth, 3.x*

Har du lyst til at vide mere om hjernen og "HjerneMadsen", så kan du besøge hans hjemmeside: www.hjernesange.dk

Ansatte

Bente Ramskov Andersen (BR)
Lektor
fysik, matematik

Poul René Bertelsen (PR)
Lektor
fysik, matematik, filosofi

Birgit Bro (BB)
Uddannelsesleder
biologi, kemi

Jane Gade Andersen
Økonomifuldmægtig

Jonna Øllgaard Bloch
Sekretær

Agnes Bræmer (AB)
Pædagogikumkandidat
dansk

Jacob Bastholm (JB)
Lektor
historie, geografi,
samfundsfag

Mette Bolding
Uddannelsessekretær

Camilla Darling Bunk (CB)
Lektor
musik, matematik

Helle Berndt
Biblioteksassistent

Henrik Lund Bonnichsen
IT-tekniker

Jesper Bunk (JE)
Lektor
dansk, billedkunst

Richard Cleyton (RC)
Lektor
fysik, matematik

Rasmus Friis (RF)
Adjunkt
samfundsfag, historie

Rune Okholm Grann (RG)
Lektor
historie, idræt

Kristina Crone (KC)
Pædagogikumkandidat
idræt, matematik

Anne Marie Gammelgaard (GA)
Lektor
samfundsfag, naturgeografi

Anne Granum-Jensen (AG)
Uddannelsesleder
græsk, oldtidskundskab,
matematik

Eva Lundbek Egelund (EE)
Lektor
matematik, kemi

Britta Gammelgaard (BG)
Adjunkt
biologi, kemi

Dorte Simonsen Gunge (DG)
Lektor
dansk, musik

Lykke Søbygge Ferm-Pedersen (LF)
Lektor
dansk, historie

Lis Annie Gjørup (LG)
Lektor
musik, fransk, billedkunst

Anne Hammersholt (AH)
Adjunkt
spansk, dansk

Torben Hammersholt (TH)

Lektor
religion, filosofi, dansk

Trine Vesti Hansen (TV)

Pædagogikumkandidat
engelsk, spansk

Helle Hvitved (HH)

Lektor
matematik, biologi

Else Holm Hansen (EH)

Lektor
biologi, engelsk

Alexander Hemstedt (HE)

Adjunkt
tysk, historie

Morten Høyrup (MH)

Lektor
fysik, matematik,
tillidsrepræsentant

Jørgen Baungaard Hansen (BH)

Lektor
biologi

Christina Holm
Kantinemedhjælper

Allan Gade Jacobsen (AJ)

Lektor
samfundsfag, idræt,
innovation,
studievejleder,
arbejdsmiljørepræsentant

Søren Hansen (SØ)

Lektor
matematik, fysik, kemi,
skemalægger

Johnny Houmark

Rengøringsassistent

Birgitte Jastrup (JA)

Lektor
matematik, fysik

Hanne Skalborg Jensen (HS)

Lektor
biologi, kemi

Carl Christian Jespersen (CJ)

Lektor
samfundsfag, dansk,
erhvervsøkonomi

Bent Karsdal (BK)

Rektor
historie, samfundsfag

Jacob Jensen (JAJ)

Pædagogikumkandidat
kemi, naturgeografi

Benni Johanson (BJ)

Lektor
engelsk, idræt

Kirsten Kirkelund (KK)

Lektor
fransk, idræt, spansk

Karen Haahr Jensen (KH)

Uddannelsesleder
dansk, religion

Line Overmark Juul (LO)

Lektor
latin, græsk,
oldtidskundskab, dansk

Henrik Kjar (HK)

Vicerektor
dansk, samfundsfag

Ole Hedegaard Jensen (OH)

Lektor
dansk, samfundsfag

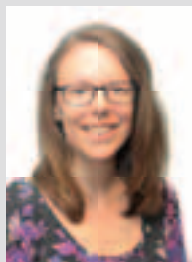
Katrine Lund Jørgensen (KL)

Lektor
historie, dramatik, engelsk

Tanja Skrydstrup Kjær (TK)

Lektor
kemi, matematik

Anna Mohr Larsen (MO)
Adjunkt
latin, oldtidskundskab

Gunnar Lundsgaard (GL)
Lektor
religion, dansk

Henning Skov Nielsen
Pedel

Finn Nørgaard Laursen (FL)
Lektor
historie, idræt

Ricki Enghoff Lyngsøe (RL)
Adjunkt
dansk, engelsk

Jesper Skov Nielsen (JN)
Lektor
idræt, biologi

Simon Laursen (SL)
Lektor
latin, græsk,
oldtidskundskab,
bibliotekar

Marleen Müller (MM)
Lektor
historie, tysk

Peter Martin Nielsen (PN)
Lektor
tysk, italiensk

Kaj Lorenzen
Pedelmedhjælper

Gitte Møller (GI)
Lektor
engelsk, idræt

Vita Nielsen (VN)
Lektor
biologi, studievejleder

Sussi Olesen
Kantineleder

Lise Vind Petersen (LP)
Lektor
dansk, oldtidskundskab,
studievejleder, formand for
Pædagogisk Råd

Knud Erik Staugaard (KN)
Lektor
latin, græsk,
oldtidskundskab

Bjørn Paulsen (BP)
Lektor
dansk, religion

Pia Rusborg (RU)
Lektor
engelsk, psykologi

Susanne Stender (ST)
Lektor
idræt, matematik

Christian Horup Pedersen (CP)
Pædagogikumkandidat
engelsk, billedkunst

Trine Ryhave (TR)
Lektor
religion, historie,
bibliotekar

Anne Marie Strøm (AS)
Lektor
tysk, idræt

Ole Møller Pedersen (OP)
Adjunkt
engelsk, historie

Tracy Jay Skondin (TS)
Lektor
spansk, engelsk, musik

Lea Kamille Drescher Sørensen (LE)
Adjunkt
fysik, naturgeografi

Lene Sørensen (LS)
Lektor
fransk, engelsk

Mette M. Sørensen
Sekretær

**Hans Christian Vester
(HV)**
Lektor
dansk, psykologi

**Annemette Vestergaard
Witt (AM)**
Lektor
biologi, naturgeografi

Ved afslutningen af skoleåret 2013/14 tog skolen afsked med lektor Per Bøgeholdt, der gik på pension efter at have været ansat på Ribe Katedralskole i 42 år. 42 år ved samme skole er et spand af år – næsten generationer af gymnasielærere og gymnasiereformer. Eller næsten 44 år i statens tjeneste, når man tager pædagogikum og værnepligt med.

Så mange år ved samme skole og et helt arbejdsliv som gymnasielærer vidner om loyalitet over for et job og over for en institution. Det vidner også om glæde ved arbejdet, glæde ved faget og undervisning. Det har vi nu vidst hele tiden på skolen; men vi blev særligt bekræftet heri, da Per i forbindelse med sin opsigelse sagde, at hvis der nu var et kemihold, der ikke kunne

læses, så kunne han da godt klare det. Per Bøgeholdt kom til Ribe Katedralskole i 1972. Og samtidig med ansættelsen her har han også varetaget undervisning på VUC i en årrække og også på Ribe Statsseminarium i nogle år.

På Ribe Katedralskole har Per Bøgeholdt haft mange funktioner og oparbejdet mange kompetencer. Fysik og kemi, naturfag og datalogi. Han har været foregangsmand med anvendelse af IT i eksperimentelle fag. Og så har han været datavejleder, før skolen outsourcede den funktion.

Når man har været ansat i gymnasiet i så mange år, har man undervist efter flere forskellige gymnasieordninger. Selv om Per måske kunne være lidt skeptisk ved indførelsen af studieretningsgymnasiet i 2005,

har Per været glad for studieretningerne og givet udtryk for glæde ved det gode samarbejde i almen studieforberedelse.

Det er imidlertid glæden ved at undervise og ved fagene og naturvidenskab, der har været det centrale. Fokus har været, på hvordan vi kan give de naturvidenskabelige fag – særligt den hårde del af dem – de bedste vilkår. Som led heri har Per passer samlinger og lagt vægt på eksperimenter både i fysik og kemi. Per Bøgeholdt er særligt kendt for de mere spektakulære eksperimenter – dem der ses og høres og er lidt voldsomme. Det er eleverne gået op i, og skolen har også kunnet bruge hans evner på det punkt til fyrværkeri ved større fester. Ribe Katedralskole siger tak for den store indsats, Per Bøgeholdt har ydet her og i gymnasieskolen i det hele taget. Tak for stor fleksibilitet, når der skulle fordeles hold i svære tider, og der var endnu en opgave, der skulle løses.

Skolen ønsker et godt otium og mange gode år i fremtiden.

Skolen tog også afsked med Petur Glerfoss ved skoleårets afslutning. Petur har valgt at flytte til Sjælland, hvor hans hustru har fået job, og hvor han så efterfølgende også har fået job. Petur har været lærer her i 12 år med fagene fysik og matematik. Han har specielt været optaget af fysikken, det eksperimentelle og det faglige. Han har selv lagt vægt på, at det, vi skal i gymnasiet, er at være højt fagligt kvalificerede, optagne af vores fag og smittende i vores faglige engagement.

Hans faglige overskud og glæde har også smittet af på eleverne. Og så har han også bidraget til det gode kollegiale sammenhold på skolen. Det gælder Personaleforeningen og hans aktive medvirken som korsanger.

Vi ville gerne have beholdt Petur Glerfoss i mange år endnu her på skolen. Men det er helt forståeligt, at når begge parter i familien kan få job samme sted, så er det det vigtigste. Så skolen vil sige tak for stor indsats og gode år her på skolen og ønsker ham og hans hustru held og lykke i det sjællandske.

Skolen siger også tak til Jeppe Sehested Jensen for 3 år her med engelsk og historie og ønsker held og lykke på Greve Gymnasium, hvor han har fået job. Skolen siger yderligere tak til Anne-Mette Louw Kristoffersen for 2 år her på skolen i spansk og religion. Og til Søren Düwel, der har været årsvikar her i 2 år og nu er flyttet til Slesvig. Skolen siger yderligere tak for indsatsen til Maria Drejsig Petersen, der har været barselsvikar i dette skoleår. Og tak til Inger-Marie Warnecke Pedersen for vikariat i foråret 2014.

Med udgangen af februar 2014 forlod ud-

dannelsesleder Torben Schmidt sin stilling efter at have været ansat siden 1. januar 2013.

Han har haft fastholdelse og hf som sit arbejdsområde og han har bidraget til skolens udvikling med gode initiativer og ideer. Han har således fornyet introforløbet for nye elever, så sociale værdier er kommet til at spille en større rolle. Og han har bidraget til at etablere praktikophold for hf'erne, således at de oplevede, hvilke uddannelses- og arbejdsområder, der kunne ligge efter færdiggjort hf-eksamen. Han har dermed bidraget til anvendelsesorienteringen i hf på skolen.

Torben Schmidt har fået stilling på Social- og Sundhedsskolen i Fredericia. Ribe Katedralskole siger tak for tiden i Ribe og ønsker ham held og lykke i det nye job. Som ny uddannelsesleder fra 1. april 2014 har skolen ansat Karen Haahr Jensen, der har overtaget Torbens arbejdsområder med

fastholdelse og hf og selv har erfaring som hf-lærer i dansk og religion. Under Karen Haahrs barselsorlov fra august er Birgit Bro vendt tilbage til sin tidligere stilling som uddannelsesleder.

Pr. 1. august har skolen ansat Anna Mohr Larsen med græsk, latin og oldtidskundskab samt Lea Kamille Drescher Sørensen med fysik og geografi i faste stillinger samt Knud Erik Staugaard i klassiske fag i et årsvikariat.

Med virkning fra 1. oktober 2014 har Hanne Albinus fået ny stilling som organist ved Brørup Kirke.

Hanne Albinus kom til Ribe Katedralskole i august 1989 som kvoteansat. Det blev dengang til en kort periode, idet hun flyttede til Ribe Statsseminarium året efter i 1990.

Fra 1. januar 2008 har Hanne Albinus så været ansat her i forbindelse med skolens overtagelse af hf-kurset ved Ribe Statsseminarium. Det har været en gevinst, at lærere fra Seminariet fulgte med klasserne over til Katedralskolen, så vi fik viden om, hvordan hf var organiseret, og hvad vi skulle vente af eleverne.

Hanne Albinus har i de 6 år på Ribe Katedralskole været en engageret engelsklærer med interesse for litteratur. Det har også fået hendes elever til at interessere sig for litteratur og også for Shakespeare, hvilket for eksempel den seneste studietur til London med det ene engelskhold er udtryk for. Det centrale på turen er her en Shakespeare forestilling og en workshop bagefter.

Selv om Hanne både har musik og engelsk som fag, valgte hun kun at være engelsklærer. Musikken måtte vente. Den kom imidlertid med stillingen som organist. Skolen siger tak på for årene her og for engagement og omhu. Det er 2 gode egenskaber, der nok skal blive rigeligt brug for i det næste job, som skolen ønsker til lykke med. Hanne Albinus timer læses fra 1. oktober af Ricki Enghoff Lyngsøe, der er ansat som vikar.

Bent Karsdal

Bestyrelse

Ribe Katedralskoles bestyrelse har til opgave

- overordnet at lede den selvejende institution
- at være ansvarlig overfor Undervisningsministeriet for institutionens drift og for forvaltningen af det statslige tilskud
- at forvalte institutionens midler, så de bliver til størst mulig gavn for institutionens mål

Indstillet af Esbjerg Byråd:
Byrådsmedlem Kurt Jakobsen,
formand for bestyrelsen

Indstillet af Ribe Stift og Ribe Domsogn:
Biskop Elisabeth Dons Christensen,
næstformand

Indstillet af direktionen i Esbjerg Kommune:
Direktør Jørn Henriksen,
Esbjerg Kommune

*Indstillet af Syddansk Universitet og Ålborg
Universitet, Esbjerg Campus:*
Afdelingsleder Jens Bo Holm-Nielsen,
Ålborg Universitet Esbjerg

Indstillet af Ribe Handelsstandsforening:
Filialdirektør Henning Balle, Danske Bank

Udpeget af bestyrelsen ved selvsupplering:
Skoleinspektør Anita Jørgensen,
Ansgarskolen

Indstillet af de ansatte:
Lektor Morten Høyrup
Lektor Lise Vind Petersen
Indstillet af eleverne:
Mathilda Ebsen Rom, 3r
Trine Monberg Sørensen, 3z

Institutionsleder:
Rektor Bent Karsdal

Sekretær:
Vicerektor Henrik Kjar

Udvalg

Pædagogisk råd:

Lise Vind Petersen, formand
Allan Gade Jacobsen, næstformand
Helle Hvitved, sekretær

Samarbejds- og arbejdsmiljøudvalg:

Bent Karsdal, formand
Morten Høyrup, næstformand
Birgit Bro
Henrik Kjar
Allan Gade Jacobsen
Lise Vind Petersen
Jonna Bloch
Mette Bolding

Informationsudvalg:

Anne Granum-Jensen
Britta Gammelgaard
Hans Christian Vester
Jesper Bunk
Jørgen Baungaard Hansen
Mette M. Sørensen

HF-udvalg

Birgit Bro
Benni Johanson
Bjørn Paulsen
Finn Nørgaard Laursen
Hans Christian Vester
Katrine Lund Jørgensen

Aktivitetsudvalg:

Birgit Bro
Morten Høyrup
Lykke Søbygge Ferm-Pedersen

Økonomiudvalg:

Birgit Bro
Annemette Vestergaard Witt
Finn Nørgaard Laursen
Gitte Møller
Hanne Skalborg Jensen
Jonna Bloch

Bestyrelsen for støttefonden:

Bent Karsdal
Bjørn Paulsen
Jacob Bastholm
Søren Hansen (revisor)

Redaktion

Anne Granum-Jensen
Britta Gammelgaard
Hans Christian Vester
Jesper Bunk
Jørgen Baungaard Hansen
Mette M. Sørensen

Foto

Anne Tobberup Boisen
Anne Granum-Jensen
Annemette Vestergaard Witt
Benni Johanson
Britta Gammelgaard
Charlotte Skjold Quist Christensen
Charlotte Voigt Sonnichsen
Daniel Schröder Hansen
Dansk Skolefoto

Dorte Simonsen Gunge
Else Holm Hansen
Emma Plougmann Vejlgård
Freelance Luftfoto ApS
Hjalte Bech Thomsen
Ida Marie Garder
Ida Mohr Larsen
Isabella Franzen Forsberg
Jesper Bunk
Johanne Vejrup Nielsen
Jørgen Baungaard Hansen
Karen Haahr Jensen
Katrine Lund Jørgensen
Mai-Britt Holden Thomsen
Marianne Høi Liisberg
Mette Holm
Morten Høyrup

Ole Videbæk
Pernille Amalie Kjær
Peter Herold Søgaard
Rasmus Friis
Rosa Marie Andersen
Sarah Jensen
Sara Baun Schmidt
Sofie Stender Atzen
Sofie Jastrup Lanng
Stine Dyhr Lydixsen
Simon Laursen
William Donini

Teknisk tilrettelæggelse/ produktion:

Grafisk Trykcenter A/S · gte.dk

ISBN 978-87-995903-2-3